

Udkast af 4. juni 2018

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love

(Styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse og flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag)

§ 1

I lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 226 af 4. marts 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, indsættes som 2., 3., 4. og 5. pkt.:

»Efteruddannelsesudvalgene har endvidere til opgave i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitutioner at udvikle prøver mv., herunder prøver i arbejdsmarkedsuddannelse, i delmål i disse og i enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, jf. § 10, stk. 2. Efteruddannelsesudvalgene kan indstille til undervisningsministerens godkendelse, at arbejdsmarkedsuddannelse i særlige tilfælde fritages for prøve. Uddannelser med myndighedskrav, såvel myndighedscertifikatuddannelser som branchecertifikatuddannelser, hvor der afholdes prøver på andet grundlag, eller hvor spørgsmålet om prøver på nogen måde er reguleret af den kompetente myndighed, organisation eller lignende, er fritaget for prøver efter denne lov. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse samt om prøver og dissers udvikling.«

2. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10« til: »arbejdsmarkedsuddannelser, dissers eventuelle delmål, jf. § 10, og de dertil hørende prøvekrav mv., jf. stk. 1«.

3. § 9, stk. 1-6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Institutioner omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelse, kan nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg i det omfang en del af institutionens aktivitet ligger inden for områder, hvor der ikke er nedsat et lokalt uddannelsesudvalg i henhold til lov om erhvervsuddannelser. § 40, stk. 2, 4, 5 og 6, samt § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser finder anvendelse. § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser finder i forhold til tilføjelse af en repræsentant for skolens elever dog kun anvendelse, hvis der er erhvervsuddannelseselever inden for det pågældende område.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 2.

4. Kapitel 3 a ophæves.

5. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Arbejdsmarkedsuddannelse udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivers rammer. Arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes eller opdeles i delmål. Mål og delmål beskrives i forhold til jobområder. Uddannelsernes mål og eventuelle delmål kan ikke være identiske med enkeltfags mål.«

6. I § 10, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »Efteruddannelsesudvalgene«: »tager i udviklingen af arbejdsmarkedsuddannelse efter stk. 2, herunder ved eventuel opdeling i delmål, højde for den forventede efterspørgsel og aktivitet og«.

7. I § 10, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »udviklet efter stk. 2«: » og beskriver herunder eventuelle ligheder med uddannelser, som inden for de forudgående tre år er undtaget fra de godkendte udbyderes udbuds- og annonceringsforpligtelse eller nedlagt uden forudgående undtagelse«.

8. I § 10 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. En arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse undtages efter tre kalenderår uden afholdelse af uddannelsen, herunder for arbejdsmarkedsuddannelsens vedkommende af delmål tilknyttet arbejdsmarkedsuddannelsen, fra udbydernes pligt til udbud og annoncering. Undervisningsministeren kan efter ansøgning fra et efteruddannelsesudvalg undtage en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse fra pligten til udbud og annoncering, selvom der ikke er forløbet tre kalenderår uden afholdelse af uddannelsen.

Stk. 6. Har en arbejdsmarkedsuddannelse, som i medfør af stk. 5 er undtaget fra udbuds- og annonceringsforpligtelsen, i en periode af en varighed på tre på hinanden følgende kalenderår ikke aktivitet, herunder aktivitet på eventuelle delmål tilknyttet arbejdsmarkedsuddannelsen, tilbagekaldes uddannelsens godkendelse, medmindre den kan godskrives som meritgivende til en erhvervsuddannelse. På baggrund af en aktivitet på en arbejdsmarkedsuddannelse, dens delmål eller et enkeltfag, der i medfør af stk. 5 er undtaget fra udbuds- og annonceringspligten, kan det pågældende efteruddannelsesudvalg bestemme, at udbuds- og annonceringspligten indføres på ny.

Stk. 7. Arbejdsmarkedsuddannelser, som undervisningsministeren på det kompetente efteruddannelsesudvalgs foranledning har tilføjet på en liste over uddannelser med særlig samfundsmæssig betydning, er ikke omfattet af stk. 5 og 6.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 8 og 9.

9. I § 11, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Arbejdsmarkedsuddannelse kan tilrettelægges fleksibelt og tværgående i forhold til virksomheders og deltageres behov, eventuelt i kombination med elementer fra anden uddannelse.«

10. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der afholdes prøve i udbudt arbejdsmarkedsuddannelse, medmindre uddannelsen er fritaget for udvikling af prøve ifølge § 6, stk. 1, 3. og 4. pkt. For så vidt angår uddannelser med myndighedskrav, der er fritaget for udvikling af prøve, sker eventuel prøveudvikling, prøveafholdelse, bedømmelse heraf m.v. efter de regelsæt, der gælder om myndighedskravene.«

11. I § 11, stk. 4, indsættes efter »afholdelse«: »samt om afholdelse af og bedømmelse mv. af resultatet af prøver udviklet efter § 6, stk. 1, herunder om at personer, der ikke har deltaget i undervisningen, som selvstuderende kan aflægge prøve«.

12. § 12, stk. 1, affattes således:

»Uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for individuel kompetencevurdering og AMU-bevis for arbejdsmarkedsuddannelse, som er gennemført med eller uden aflæggelse af prøve samt for prøver af-

lagt som selvstuderende. Beviser udstedes digitalt. Undervisningsministeren kan efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser samt om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse m.v., herunder om digital udstedelse og kommunikation.«

13. I § 14, *stk. 2*, ændres »§ 10, stk. 5« til: »§ 10, stk. 8«.

14. § 15 *b, stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2*. Uddannelsesinstitutionerne udsteder AMU-bevis for arbejdsmarkedsuddannelse, hvis deltageren har dokumenteret og uddannelsesinstitutionen har vurderet og anerkendt, at dennes realkompetencer giver grundlag herfor.«

15. I § 16, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »arbejdsmarkedsuddannelser og« til:», arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål og«.

16. § 16, *stk. 1, 3.-5. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Undervisningsministeren kan bestemme, at nærmere angivne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen er landsdækkende. Godkendelsen gives på baggrund af samlede udbudsrunder, der omfatter alle uddannelser og afholdes med højst 4 års mellemrum. Endvidere kan godkendelse i særlige tilfælde tildeles mellem to samlede udbudsrunder. I disse tilfælde bedømmes hvert års ansøgninger om godkendelse samlet.«

17. I § 16, *stk. 5*, ændres »de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1« til: »udbudsrunder og udbudsgodkendelse efter stk. 1, herunder om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen«.

18. § 21, *stk. 3 og 4*, ophæves.

19. § 22-24 ophæves.

20. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. Undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til rådighed for arbejdsløsheds-kasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne, jf. stk. 2.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed, samt om på hvilke vilkår og til hvilke formål oplysningerne må bruges.«

§ 2

I lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 96 af 26. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *2. pkt.*, ændres »fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber« til: »fremstilling, i talforståelse, regning og basale matematiske begreber, i digital opgaveløsning samt i engelsk«.

2. I § 3, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »§ 4, stk. 1, nr. 3« til: »§ 4, stk. 1, nr. 3-5«.

3. I § 4, *stk. 1*, ændres »i de tre fag« til: »i de fem fag«, og som *nr. 4 og 5* indsættes:
»4) Digital opgaveløsning for offentlige og private virksomheders ansatte.

5) Engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte.«

4. I § 4, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »stk. 1, nr. 1 og 2« til: »stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5«.

5. § 4, *stk. 4* affattes således:

"*Stk. 4.* Ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, tilbydes deltagelse i en skriftlig prøve. Ved afslutning af undervisning på FVU-start, på trin tre i FVU-digital og på trin fire i FVU-engelsk tilbydes deltagelse i en mundtlig prøve. Personer, der ikke har deltaget i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, kan indstille sig til prøve som selvstuderende."

6. I § 4, *stk. 5, nr. 3*, indsættes efter »herunder om«: »standpunktsbedømmelse,«

7. I § 5, *stk. 3*, ændres »jf. § 4, stk. 1 og« til: »jf. § 4, stk. 1, nr. 1 - 3, og stk.«

8. I § 10, *stk. 1*, ændres »efter denne lov« til: », efter denne lov, bortset fra undervisning, der er forbeholdt en bestemt kursistkreds, jf. § 3, stk. 1, 2. pkt.,«

9. I § 10, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »herom« til: »herom, herunder om anvendelse af et fælles informationssystem ved annoncering af udbud og tilmelding til undervisningen«.

10. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til rådighed for arbejdsløshedskasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne, jf. stk. 2.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed, samt om på hvilke vilkår og til hvilke formål oplysningerne må bruges.«

§ 3

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 170 af 6. marts 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 2*, udgår »til befordring«.

2. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag varetager desuden administration af godtgørelse og tilskud til befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.«

3. I § 15 b, *stk. 1, stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 3*, udgår »til befordring«.

4. I § 15 b, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.*:

»Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag finansierer endvidere merudgifter til administrationen af ordningen, som overstiger det på finansloven fastsatte beløb.«

5. I § 21 c, *stk. 3*, ændres to steder »tilskudsberettigede« til: »tilskudsberettigende«.

6. I § 21 c, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »der betaler bidrag« til: »der betales bidrag for«.

§ 4

I lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 22. juni 2016, som ændret ved § 5 i lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

"Lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse".

2. I titlen til kapitel 2 indsættes efter "befordring": "samt kost og logi".

3. I § 1 indsættes efter "befordring": "samt kost og logi".

4. Efter § 1, indsættes i kapitel 2:

"§ 1 a. Loven omfatter alle arbejdsgivere og deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4."

5. I § 2, *stk. 1*, ændres "Deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befordring efter §§5-9, jf. dog § 3 og 10, når de" til: "Arbejdsgiver eller deltagere i uddannelse, jf. § 1 a, kan opnå godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10, for deltagelse i uddannelser, der er omfattet af § 4. Det er et krav, at uddannelsesdeltageren".

6. I § 2, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes to steder efter "befordring": "samt kost og logi".

7. I § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter "uddannelses påbegyndelse": "eller uddannelsens afslutning".

8. I § 3, *stk. 1*, ændres "Deltagere" til "Berettiget modtager", "de pågældende" ændres til: "uddannelsesdeltageren", og efter "befordring" indsættes "samt kost og logi".

9. Overskriften til § 4 affattes således:

"Uddannelser m.v., der berettiger til godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi.

10. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter "kompetencevurderingsforløb og": ", prøver og omprøver samt", og "kompetencevurderingsforløb," ændres til "kompetencevurderingsforløb og prøver og omprøver".

11. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter "befordring": "samt kost og logi".

12. I § 5, *stk. 1*, ændres "Personer omfattet af § 2, stk. 1, kan " til: Der kan for uddannelsesdeltagere efter § 2, stk. 1, og "opnå" ændres til: "opnås".

13. § 5, *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, affattes således:

"Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 ydes pr. undervisningstime, hvor der samtidig har været et tab af arbejdsindtægt. Godtgørelsen beregnes ud fra dagpengesatsen, således, at godtgørelse for 7,4 undervisningstimer svarer til dagpengesatsens højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

14. I § 5, *stk. 3*, ændres "til en deltager" til: "for en deltager", og "godtgørelse til" ændres til "godtgørelse for".

15. I § 5, *stk. 4*, ændres "godtgørelse til" til: "godtgørelse for".

16. I § 7, *stk. 1*, ændres "Når arbejdsgivere betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse, indtræder arbejdsgiverens ret til godtgørelse" til: "Godtgørelsen, jf. § 5, udbetales til arbejdsgiveren, når arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren. Godtgørelse kan udbetales til uddannelsesdeltageren, såfremt denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen. Ved tilmeldingen angiver ansøger, hvorvidt uddannelsesdeltageren modtager sædvanlig løn under uddannelsen."

17. § 7, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»Er arbejdsgiver berettiget modtager af godtgørelse, jf. stk. 1, skal arbejdsgiveren udbetale lønkompen- sation i kursusperioden, der mindst svarer til godtgørelsen for uddannelsesperioden.«

18. I § 7, *stk. 3*, ændres »Styrelsen for Undervisning og Kvalitet« til: »Arbejdsgivernes Uddannelsesbi- drag«, efter befordring indsættes "samt kost og logi", og 2.-4. *pkt.* udgår.

19. Overskriften til § 8 affattes således:

"Tilskud til befordring samt kost og logi"

20. I § 8, *stk. 1*, ændres "Personer omfattet af § 2, kan" til: "Der kan for uddannelsesdeltagere efter § 2, stk. 1, "opnå" ændres til: "opnås", og der indsættes efter "befordring": "samt kost og logi".

21. I § 8, *stk. 2*, indsættes efter »befordring« »samt kost og logi«.

22. § 8, *stk. 3*, affattes således:

"Tilskud til befordring udbetales til arbejdsgiveren. Tilskuddet kan udbetales til uddannelsesdeltageren, såfremt dette er angivet ved ansøgning."

23. I § 8, *stk. 4*, indsættes tre steder efter "befordring": "samt kost og logi" og i 2. pkt. indsættes efter "befordring": "samt om evt. egenbetaling i forbindelse med kost og logi".

24. I § 9 indsættes efter "befordring": "samt kost og logi".

25. Efter § 9 indsættes:

"§ 9 a. Udbetaling af tilskud til deltageren til kost og logi samt krav om tilbagebetaling varetages af ud- dannelsesstedet.

§ 9 b. Tilskuddet til uddannelsesdeltagere til kost og logi bortfalder i det omfang, hvori uddannelsesste- det modtager tilskud fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for at yde kost og logi til de pågældende. [Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler herom og herunder bestemme, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder.]"

26. I § 10, *stk. 1*, ændres "En person" til: "En uddannelsesdeltager" og efter "befordring" indsættes: "samt kost og logi".

27. I § 10, *stk. 2*, ændres "En person" til: "En uddannelsesdeltager" og efter "befordring" indsættes: "samt kost og logi".

28. Efter § 10 indsættes i kapitel 3:

"§ 10 a. Ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi indgives i digital form i forbindelse med tilmelding, jf. dog § 11, stk. 1, nr. 1. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag henter ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger i digital form."

29. I titlen til kapitel 3 indsættes efter "befordring": "samt kost og logi" og "m.v." udgår.

30. I § 11, stk. 1, ændres "Undervisningsministeren" til: "Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag", og der indsættes efter "befordring": "samt kost og logi".

31. § 11, stk. 1, nr. 1, affattes således:

"at ansøgninger, afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befordring og kost og logi kan i visse tilfælde ske på papir".

32. I § 12, stk. 1, 1. og 2. pkt., indsættes tre steder efter "befordring": "samt kost og logi".

33. I § 12, stk. 2, ændres "Undervisningsministeren" til: "Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag" og efter "befordring" indsættes: "samt kost og logi".

34. I § 12 a, stk. 1, indsættes efter "befordring": "samt kost og logi" og efter "sig" indsættes: "eller reagerer på agterskrivelse fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvis forholdene har ændret sig".

35. I § 13, stk. 5, ændres "Den institution" til: "Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag", og "Institutionen" til "Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag".

36. I § 13, stk. 10, ændres "den institution, der udbetaler godtgørelsen," til "Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag".

37. Kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

Administration, udbetaling, oplysninger, sektortilsyn og klageadgang

§ 14. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring samt administrerer kost og logi i medfør af regler fastsat efter stk. 4 ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Stk. 2. Til brug for administrationen af opgaven, jf. stk. 1, skal offentlige institutioner og private, herunder både enkeltpersoner og juridiske personer indberette og afgive oplysninger på individniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte nævn og Undervisningsministeriet. Kravet om indberetning omfatter oplysninger, som af vedkommende myndighed skønnes nødvendige i forbindelse med administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi efter denne lov, herunder om deltagerens løn i nærmere angivne tidsrum.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen og efteruddannelse.

Stk. 4. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om, hvilke offentlige institutioner og private, der skal indberette oplysninger på individniveau, jf. stk. 2 og om hvilke oplysninger de pågældende skal indberette samt om oplysningernes videregivelse.

§ 15. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesdeltageren eller virksomheden og uddannelsesstedet, restanceinddrivelsesmyndigheden og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, så at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som afsender.

Tilbagebetaling af godtgørelse og tilskud til befordring og kost og logi

§ 16. En arbejdsgiver eller deltager, der uberettiget har modtaget godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi efter denne lov, skal betale beløbet tilbage, hvis den pågældende har givet urigtige oplysninger eller har fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til at opnå godtgørelse eller tilskud, eller hvis den pågældende i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelsen af beløbet var uberettiget.

Stk. 2. En arbejdsgiver, til hvem godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi er udbetalt efter §§ 7 og 8, skal tilbagebetale det modtagne beløb, hvis det viser sig, at deltageren ikke var berettiget til godtgørelse, jf. stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om tilbagebetaling.

§ 17. Skyldes en uberettiget udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi urigtige eller mangelfulde oplysninger fra en arbejdsgiver eller et uddannelsessted, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger stammer, skal dække den uberettigede udbetaling.

Stk. 2. Arbejdsgiveren eller uddannelsesstedet skal efter anmodning afgive alle nødvendige oplysninger til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse efter stk. 1.

Oplysninger

§ 18. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan ved administrationen af sine sagsområder forlange at få relevante og nødvendige personoplysninger fra andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner i elektronisk form med henblik på samkøring og sammenstilling i kontroløjemed uden samtykke fra uddannelsesdeltagere eller arbejdsgivere til brug for kontrol af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol af udbetaling af ydelser og opkrævning af bidrag efter loven.

Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af sine sagsområder i kontroløjemed foretage registersamkøring af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan til brug for administrationen af denne lov få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

Stk. 4. Stk. 3 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere og uddannelsesdeltagere. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses- og indkomstoplysninger m.v. i forbindelse hermed.

[Stk. 5. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan anmode Udbetaling Danmark om at indhente og samkøre oplysninger efter stk. 1-4 til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af denne lov.]

§ 18 a. Arbejdsløshedskasserne har, i tilfælde hvor det ikke følger af reglerne om uddannelserne, adgang til data om medlemmers deltagelse i aktivitet berettiget til VEU-godtgørelse efter denne lov. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler herom.

§ 18 b. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag giver efter anmodning undervisningsministeren alle oplysninger af betydning for ordningerne efter denne lov, herunder oplysninger med henblik på en vurdering af de økonomiske forhold. Oplysningerne kan overføres i elektronisk form.

Sektortilsyn

§ 18 c. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsender et budget for de samlede udgifter efter denne lov til Undervisningsministeriet.

§ 18 d. For hvert regnskabsår udarbejder bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag en årsrapport bestående af balance, resultatopgørelse og noter over udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Der udarbejdes endvidere årsberetning. Disse dele udgør en helhed. Regnskabsåret følger kalenderåret.

Stk. 2. Det reviderede og godkendte årsregnskab sendes senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb til Undervisningsministeriet.

Stk. 3. Årsregnskabet opstilles på en overskuelig måde i overensstemmelse med denne lov og forskrifter i henhold til loven.

§ 18 e. Årsregnskabet for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udnævner revisor, men kan til enhver tid trække udnævnelsen tilbage.

Stk. 2. Ved revisorskift skal bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og revisor give undervisningsministeren en redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 3. Efter at revisionen af årsregnskabet er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette.

Stk. 4. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandlingen af sager, der har betydning for revision eller aflæggelse af regnskabet.

Stk. 5. Revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem.«

38. *Kapitel 6* affattes således:

»Kapitel 6 Klageadgang

§ 19. Klage over Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags afgørelse efter §§ 5-10 og 16 kan, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte ankenævn.

Stk. 2. Klage i henhold til stk. 1. indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vurderer, om der er grundlag for at give en klager helt eller delvis medhold. Giver myndigheden ikke klageren fuldt ud medhold sender myndigheden klagen, begrundelsen for afgørelse og genvurdering videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 5

I lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 315 af 5. april 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 5*, ændres »og« til: »,«.

2. I § 2, *stk. 1, nr. 6*, ændres »« til: »og«.

3. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 7*:

»7) særskilte moduler.«

4. I § 2, *stk. 3 og 4*, ændres »stk. 7« til: »stk. 8«.

5. I § 2, *stk. 6*, ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

6. I § 2 indsættes efter *stk. 6* som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Særskilte moduler efter *stk. 1, nr. 7*, er moduler på videregående niveau, som ikke er en del af en eksisterende videregående deltidsuddannelse, jf. *stk. 1, nr. 1*, og hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.«

Stk. 7-12 bliver herefter *stk. 8-13*.

7. I § 2, *stk. 9*, der bliver *stk. 10*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter desuden nærmere regler om særskilte moduler efter *stk. 1, nr. 7*, herunder om adgangskrav, udbud og godkendelse, jf. § 3, *stk. 5*.«

8. Efter § 2 a, *stk. 3*, indsættes:

»*Stk. 4.* En uddannelsesinstitution, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, er ikke forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå virksomheder og enkeltpersoner med tilmelding og ansøgning om godtgørelse m.v. i forbindelse med tilmeldingen.«

9. I § 3 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet, der er godkendt til at udbyde erhvervsrettet videregående uddannelse, kan udbyde særskilte moduler efter § 2, *stk. 1, nr. 7*, efter godkendelse af uddannelses- og forskningsministeren.«

Stk. 5-10 bliver herefter *stk. 6-11*.

10. I § 3, *stk. 7*, ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

11. I § 8 a, *stk. 1*, ændres »arbejdsmarkedsuddannelser og« til: »arbejdsmarkedsuddannelser, herunder ved omprøve, samt«.

12. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til rådighed for arbejdsløshedskasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne, jf. *stk. 2*.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stille til rådighed, samt om på hvilke vilkår og til hvilke formål oplysningerne må bruges.«

I lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 236 af 23. marts 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 55 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Udbud af hf-enkeltfag, almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne skal annonceres offentligt. Undervisningsministeren kan pålægge uddannelsesinstitutionerne at anvende et fælles informationssystem ved annoncering af udbud efter 1. pkt.«

§ 7

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 18. april 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 40, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »erhvervsuddannelser«: »og arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

2. I § 40, *stk. 2, 3. pkt.*, indsættes efter »Medlemmerne skal«: »så vidt muligt«.

3. I § 41, *stk. 1*, ændres »virksomhedsområde« til: »virksomhedsområde, herunder inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som skolen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

4. I § 66 *k* indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Klage i henhold til stk. 5 indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vurderer, om der er grundlag for at give en klager helt eller delvis medhold. Giver Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke klageren fuldt ud medhold, sender Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.«

§ 8

I lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 14. maj 2018, som ændret ved § 13 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og § 3 i lov nr. 1693 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Styrelsen for Videregående Uddannelser« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

2. I § 2, *stk. 1, nr. 3*, ændres », 2 og 4« til: »-3 og 5«.

3. I § 8 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler på videregående niveau, der udbydes efter § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

4. I § 8, *stk. 3*, der bliver stk. 4, ændres »henholdsvis stk. 2« til: »-3«.

5. I § 13, *stk. 4*, ændres »3« til: »4«.

6. I § 14 c, 2. pkt., ændres »Styrelsen« til: »Styrelsen for Institutioner for Uddannelsesstøtte«.
7. I § 16, stk. 3, ændres »Styrelsen for videregående Uddannelsers« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes«.
8. Tre steder i § 20, a, stk. 2, ændres »styrelsen« til: »Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte«.

§ 9

I lov nr. 1482 af 23. december 2014 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som ændret senest ved § 3 i lov nr. 625 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 28, stk. 4, 2. pkt., ophæves.
2. I § 29, nr. 3, ændres »VEU-centre« til: »VEU-udbydere«.

3. I § 29 indsættes efter nr. 3, som nyt nummer:

»4) Udpeger områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægger strategier for koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet, erhvervsfremmeområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.«

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

§ 10

I lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 926 af 3. juli 2017, som ændret ved § 10 i lov nr. 1746 af 27. december 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov til rådighed for arbejdsløshedskasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne, jf. stk. 2.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed, samt om på hvilke vilkår og til hvilke formål oplysningerne må bruges.«

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Godkendelse af arbejdsmarkedsuddannelser udviklet og optaget i en fælles kompetencebeskrivelse i medfør af § 10, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 226 af 4. marts 2014, som efter lovændringen bliver stk. 8, forbliver i kraft, indtil de nedlægges eller afløses af nye arbejdsmarkedsuddannelser. Udbudsgodkendelser meddelt i medfør af § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 226 af 4. marts 2014, forbliver i kraft, indtil de ophæves af undervisningsministeren.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 10, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 226 af 4. marts 2014, som efter lovændringen bliver stk. 9, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 16, 18 og 19, § 4 og § 6. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte overgangsregler i fornødent omfang.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter, fra hvilket tidspunkt beviser, jf. § 12, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 12, udstedes digitalt. Indtil da udstedes beviserne manuelt.

Stk. 6. Fra den 1. januar 2022 gælder nugældende lovgivning fsva. § 1, nr. 1-2, nr. 5-8 og nr. 10-17 samt § 2, nr. 1-9.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
- 1.1. Lovforslagets hovedindhold
2. Lovforslagets indhold
- 2.1. Mere fleksible arbejdsmarkedsuddannelser
- 2.1.1. Gældende ret
- 2.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Øget udbud af arbejdsmarkedsuddannelser
- 2.2.1. Gældende ret
- 2.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3. Obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelser
- 2.3.1. Gældende ret
- 2.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4. Nedlæggelse af VEU-centre og styrket samarbejde mellem rådgivende organer
- 2.4.1. Gældende ret
- 2.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.5. Nye forberedende voksenundervisningsfag i digital opgaveløsning og engelsk samt ændret visitation til undervisning
- 2.5.1. Gældende ret
- 2.5.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6. Samling af administration af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag
- 2.6.1. Flytning af administrationen
- 2.6.1.1. Gældende ret
- 2.6.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6.2. 4 ugers frist
- 2.6.2.1. Gældende ret
- 2.6.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6.3. Digital ansøgning og indhentning af ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger
- 2.6.3.1. Gældende ret
- 2.6.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6.4. Karens
- 2.6.4.1. Gældende ret
- 2.6.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6.5. Undervisningstimer
- 2.6.5.1. Gældende ret
- 2.6.5.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6.6. Udbetaling til virksomheder
- 2.6.6.1. Gældende ret
- 2.6.6.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6.7. Kontrolbestemmelse
- 2.6.7.1. Gældende ret
- 2.6.7.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.7. Arbejdsløshedskassernes adgang til data om VEU
- 2.7.1. Gældende ret
- 2.7.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.8. Klageproces (indførelse af obligatorisk remonstration)
- 2.8.1. Gældende ret
- 2.8.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

- 2.9. Mulighed for oprettelse af særskilte moduler
  - 2.9.1. Gældende ret
  - 2.9.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.10. SVU til særskilte moduler
  - 2.10.1. Gældende ret
  - 2.10.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.11. Vederlagsfri hjælp i forbindelse med tilmelding til arbejdsmarkedsuddannelser
  - 2.11.1. Gældende ret
  - 2.11.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.
- 2.12. De regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) - koordination og aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen
  - 2.12.1. Gældende ret
  - 2.12.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen og arbejdsmarkedets parter (Dansk Arbejdsgiverforening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lederne, Landsorganisationen i Danmark, FTF, AC, KL og Danske Regioner) indgik den 29. oktober 2017 "Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)" (trepartsaftalen). Det fremgår af trepartsaftalen, at selvom voksen-, efter- og videreuddannelsesystemet er veludbygget, er der behov for ændringer, der sikrer en målrettet og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelsesindsats af høj kvalitet. Både virksomheder og medarbejdere skal opleve et tilgængeligt og relevant uddannelses tilbud, som tilskynder til, at de, der har behov for voksen- og efter- og videreuddannelse, gør brug af systemet.

Første del af den lovgivningsmæssige udmøntning af trepartsaftalen på Undervisningsministeriets område er sket ved lov nr. 1693 af 26. december 2017 om ændring af lov om arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (Nedsættelse af VEU-bidraget, forbedret praktikbonus til arbejdsgivere og forhøjelse af VEU-godtgørelse og Statens Voksenuddannelsesstøtte (SVU) m.v.), som trådte i kraft den 1. januar 2018.

Nærværende lovforslag indgår i udmøntningen af de resterende dele af trepartsaftalen på Undervisningsministeriets område, som kræver lovændring. Det foreslås i relation til arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, herunder navnlig lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., bl.a. nedenstående initiativer:

- Flexibiliteten og udbuddet inden for arbejdsmarkedsuddannelserne styrkes. Det sker bl.a. ved, at skabe bedre mulighed for at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelsernes indhold, varighed og afholdelsesform i forhold til virksomheders og deltageres behov. Som konsekvens heraf skabes endvidere mulighed for, at delelementer af arbejdsmarkedsuddannelser kan kombineres med andre arbejdsmarkedsuddannelser, med andre tilskudsberettigede kurser eller med indtægtsdækket virksomhed. Der indføres endvidere bestemmelser om, udbudsrunder af arbejdsmarkedsuddannelse skal finde sted minimum hvert 4. år, og at de er landsdækkende (afskaffelse af geografiske dækningsområde) samt at mellem runderne indkomne udbudsansøgninger behandles én gang årligt.

- Der skabes rammer for at omlægge og ajourføre arbejdsmarkedsuddannelserne til et mere tidssvarende koncept for udvikling og styring. Det sker bl.a. gennem etablering af et såkaldt "AMU-arkiv", hvor arbejdsmarkedsuddannelser, som har været uden aktivitet i de seneste tre år, som udgangspunkt bliver undtaget fra udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen, samt mulighed for, at arbejdsmarkedsuddannelser kan udbydes i form af delmål.
- Indførelse af obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelser. Der lægges op til, at efteruddannelsesudvalgene skal udvikle prøver til arbejdsmarkedsuddannelse, og at arbejdsmarkedsuddannelse som udgangspunkt ikke kan udbydes uden at være tilknyttet en prøve.
- Det foreslås, at bestemmelserne om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ændres således, at arbejdsopgaverne for de lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser som hovedregel varetages af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne.
- Endelig lægges der op til at udfase VEU-centerfunktion med udgangen af 2018.

Med henblik på at stimulere et løft af arbejdsstyrkens basale færdigheder lægges der med lovforslaget op til at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med fagene digital opgaveløsning (FVU-digital) og engelsk (FVU-engelsk). Det er sigtet, at de nye fag skal udbydes som virksomhedsrettede forløb og målrettes ansatte, der har behov for styrkede færdigheder i relation til deres jobfunktioner. Der lægges endvidere op til klare og smidigere retningslinjer for visitation af medarbejdere på virksomheder til forberedende voksenundervisning.

Med lovforslaget udmøntes desuden initiativ nr. 3 i "Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)" fra oktober 2017 om samling af administrationen af VEU-godtgørelsen i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB).

Med lovforslaget udmøntes endvidere initiativ nr. 53 i "Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)" fra oktober 2017 om etablering af en RAR-forankret model for aktørsamarbejde.

Med lovforslaget udmøntes endvidere initiativ nr. 14 i "Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)" fra oktober 2017, som indebærer, at de videregående uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet får mulighed for hurtigere at imødekomme arbejdsmarkedets behov for nye kompetencer ved at kunne udbyde særskilte moduler, som ligger uden for de eksisterende videregående deltidsuddannelser.

Det fremgår af trepartsaftalen, at de aftalte initiativer er afgrænset til aftaleperioden, med mindre andet er konkret angivet. Aftaleperioden er årene 2018-2021. På denne baggrund foreslås det, at lovforslagets § 1, nr. 1-2, nr. 5-8 og nr. 10-17, samt § 2, nr. 1-9 skal gælde i perioden fra den 1. januar 2019 til og med den 31. december 2021, hvorved de foreslåede bestemmelser om AMU-kursusrevision i regi af efteruddannelsesudvalgene, indførelse af krav om prøver på offentligt udbudt AMU, udvikling af test og prøver på AMU, 4-årige udbudsrunder på AMU, herunder mulighed for løbende at indgive ansøgninger om udbud og afskaffelse af de geografiske dækningsområder, samt etablering af fagene FVU-digital og FVU-engelsk ruller tilbage. Med hensyn til § 1, nr. 12, skal det bemærkes, at det foreslåede 2. pkt. i bestemmelsen først skal gælde fra det tidspunkt, hvor fornøden it-understøttelse er på plads. Tilbagerulningen vedrører aftaletekstens nr. 6, 24-32, 45-47 og 49-51.

Uden for aftalen foreslås det, at der i lov om åben uddannelse indarbejdes en hjemmel således, at uddannelsesinstitutioner, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, fremover ikke er forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå virksomheder og enkeltpersoner med tilmelding. Endvidere sker der andre

justeringer, navnlig bliver arbejdsmarkedsuddannelseslovens terminologi omkring beviser ajourført og bragt i overensstemmelse med daglig praksis.

Endelig foreslås det, at der sker en ændring af den nuværende klageproces i § 66 k, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, hvorefter afgørelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffer om beregning, udbetaling og eventuel tilbagebetaling af tilskud til virksomheder, som indgår uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale, inden for en nærmere frist kan indbringes for ATP's ankenævn. Det foreslås, at der indføres obligatorisk remonstration.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Mere fleksible arbejdsmarkedsuddannelser

2.1.1. Gældende ret

Arbejdsmarkedsuddannelser (AMU), er korte, erhvervsrettede uddannelser målrettet ufaglærtes og faglærtes behov for erhvervsrettede kvalifikationer og kompetencer, der er efterspurgt på både den private og den offentlige sektors beskæftigelsesområde. Arbejdsmarkedsuddannelser udbydes efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 226 af 4. marts 2014, hvis formål er at fremme et bredt, samordnet udbud af erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse i form af arbejdsmarkedsuddannelser samt udvalgte enkeltfag fra erhvervsuddannelser efter lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. § 1, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Uddannelsesindsatsen skal således i kombination med beskæftigelse og uddannelse efter anden lovgivning dække samfundets behov for grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer.

Det fremgår af § 1, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse endvidere skal bidrage til at vedligeholde, udbygge og forbedre deltagerens kvalifikationer i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov og bidrage til deltagerens videre kompetenceudvikling, medvirke til at afhjælpe omstillings- og tilpasningsproblemer på arbejdsmarkedet i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov på kortere og længere sigt samt give voksne muligheder for at forbedre såvel erhvervskompetencen som den personlige kompetence gennem mulighederne for at opnå grundlæggende formel kompetence inden for erhvervsrettet grunduddannelse.

Efter § 2 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er det de respektive efteruddannelsesudvalg, som er nedsat af arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne, jf. nærmere herom i § 5 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., der på baggrund af deres analyser af behovet for grundlæggende arbejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling hos voksne, jf. § 6, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., udarbejder forslag til kompetencebeskrivelser fælles for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats. De fælles kompetencebeskrivelser skal angive mål og rammer for den grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetenceudvikling for voksne og angive jobområder og de tilhørende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer samt de arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., og de enkeltfag fra erhvervsuddannelserne, der kan bidrage til udviklingen af disse kompetencer.

De fælles kompetencebeskrivelser forelægges for Rådet for Voksen- og Efteruddannelse til udtalelse, jf. nærmere herom i §§ 3 og 4 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, og godkendes af undervisningsministeren.

Efter § 2, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastsætter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om indhold og opbygning af de fælles kompetencebeskrivelser. Ministeren kan herunder fastsætte, at visse fag kun kan optages i en fælles kompetencebeskrivelse efter særskilt godkendelse. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 544

af 24. maj 2017 om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som i kapitel 1 indeholder en række supplerende regler om fælles kompetencebeskrivelser.

Det fremgår af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at efteruddannelsesudvalgene løbende efter behov skal optage nye og reviderede arbejdsmarkedsuddannelser og relevante enkeltfag i de fælles kompetencebeskrivelser samt lade uaktuelle arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag bortfalde fra de fælles kompetencebeskrivelser. Det følger endvidere af bestemmelsen, at løbende ændringer af de fælles kompetencebeskrivelser skal godkendes af undervisningsministeren og forelægges til orientering for Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Undervisningsministeren kan indhente udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse om spørgsmål af betydning for godkendelserne.

Efter § 10, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. er arbejdsmarkedsuddannelser korterevarende uddannelser, der imødekommer nye eller udækkede behov for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau. Arbejdsmarkedsuddannelserne udvikles af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelseres rammer og kan ikke have samme mål som enkeltfag. Målene for den enkelte arbejdsmarkedsuddannelse beskrives i forhold til jobområder.

De fælles kompetencebeskrivelser er således tænkt som en ramme om et fleksibelt og dynamisk tilbud af uddannelser, som hurtigt kan opfange udviklingen på arbejdsmarkedet, og som sikrer det bedst mulige samspil mellem læringsmiljøet i uddannelsesinstitutionen og læringsmiljøet på arbejdspladserne.

En kompetencebeskrivelse beskriver et jobområde og de tilhørende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer, der skønnes at være behov for, samt målgruppen for disse kompetencer og de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag fra grundlæggende erhvervsrettede uddannelser, som kan føre til de ønskede kompetencer. Eksempelvis vil en kompetencebeskrivelse for lagerområdet omfatte en kort beskrivelse af lageret som et jobområde, hvor der i stigende grad indføres ny teknologi, som medarbejderne skal beherske, hvilket betyder, at mange arbejdsopgaver flytter fra kontorerne ud på lageret. De relevante kompetencer for lagerområdet vil f.eks. være: arbejde med gaffeltruck og gaffelstablere, containertransport, arbejde i havne- eller lufthavnsterminaler, IT-baseret lagerstyring og stregkodeteknologi, anvendelse af miljø- og sikkerhedsbestemmelser, lastning og surring af varer på lastbiler m.v. Målgruppen af medarbejdere på arbejdspladserne inden for jobområdet vil f.eks. være lager-, terminal- og logistikarbejdere, der har opnået deres kompetencer gennem en kombination af virksomhedsopklæring og deltagelse på kurser, som fx AMU, samt en mindre andel faglærte med uddannelse indenfor transport eller engroshandel.

En kompetencebeskrivelse omfatter et antal arbejdsmarkedsuddannelser og eventuelt et antal erhvervsuddannelsesenkeltfag. For hver uddannelse angives den maksimale varighed heraf. Uddannelsesinstitutionerne udbyder én uddannelse for sig eller flere uddannelser i et samlet forløb. Skolerne har frihed med hensyn til sammensætning og tilrettelæggelse af det enkelte forløb.

Enkeltfag udgør den mindste faglige del af en grundlæggende erhvervsrettet uddannelse, der kan udbydes. Når et enkeltfag tilføjes til en fælles kompetencebeskrivelse, overføres målbeskrivelsen uændret til den fælles kompetencebeskrivelse. Den fælles kompetencebeskrivelse sikrer således lige vilkår for enkeltfag og arbejdsmarkedsuddannelser.

Det fremgår af § 10, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at efteruddannelsesudvalgene skal påse, at der ikke udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor uddannelsesbehovet kan tilgodeses gennem udbud af enkeltfag eller anden offentligt reguleret uddannelse. Udvalgene kan ifølge samme stykkes 2. pkt. kun udvikle nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private ini-

tiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, hvis væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde.

Bestemmelsen indeholder således for det første et princip om, at der ikke skal udvikles og godkendes nye arbejdsmarkedsuddannelser, hvis det pågældende uddannelsesbehov allerede er opfyldt på anden vis. For det andet fastslår bestemmelsen det klare udgangspunkt, at det ikke er hensigten, at staten gennem udvikling af arbejdsmarkedsuddannelser skal udkonkurrere private uddannelsesaktiviteter, der gennemføres uden statslige tilskud.

For at der til stadighed kan være brede fælles kompetencebeskrivelser, der fleksibelt matcher arbejdsmarkedets behov for kvalifikationer, har undervisningsministeren, jf. § 10, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., en særlig adgang til at udvikle arbejdsmarkedsuddannelser, som optages i de relevante fælles kompetencebeskrivelser. Bestemmelsen sikrer fx mulighed for udvikling af tværgående mål eller udvikling af en arbejdsmarkedsuddannelse, i tilfælde hvor det viser sig vanskeligt at få en uddannelse udviklet.

Efter § 10, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. orienterer efteruddannelsesudvalgene undervisningsministeren om de arbejdsmarkedsuddannelser, som udvikles. Har ministeren ikke bemærkninger hertil inden for 6 uger, herunder om, hvorvidt betingelsen i stk. 3, jf. ovenfor, er overholdt, anses uddannelsen for godkendt og kan herefter optages i den eller de fælles kompetencebeskrivelser, den er udviklet inden for. Undervisningsministeren kan betinge sin godkendelse af, at der foretages bestemte ændringer i beskrivelsen. Det fremgår endelig af bestemmelsen, at en godkendelse kan tilbagekaldes. Dette antages at kunne ske, såfremt det viser sig, at uddannelsen fejlagtigt ikke har fået bemærkninger og er optaget i en kompetencebeskrivelse uanset, at uddannelsen f.eks. ligger uden for lovens formål, men tilbagekaldelse sker fx også i tilfælde, hvor der ikke længere er efterspørgsel efter uddannelsen, fordi den er blevet forældet, og bestemmelsen indeholder således ministerens hjemmel til at bestemme, at en uddannelse skal nedlægges.

Efter § 10, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastsætter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om indholdet af arbejdsmarkedsuddannelser. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som i kapitel 2 indeholder en række supplerende regler om arbejdsmarkedsuddannelser indhold mv.

Det bemærkes supplerende, at uddannelsesinstitutionerne frit kan sammensætte godkendte arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og udbyde uddannelserne med den længde, det omfang og den afholdelsesform, der efterspørges. Herunder kan tilrettelæggelsen efter en individuel vurdering af den enkelte deltagers forudsætninger ske på kortere tid end den normerede mod et tilsvarende mindre tilskud. Det er en betingelse, at målene for uddannelsen bliver nået.

Endvidere har der i en periode været gennemført forsøg med undervisning målrettet personer med særlige forkundskaber, hvor undervisningen uden individuel vurdering af forudsætningerne er afgrænset til kun at omfatte en del af en arbejdsmarkedsuddannelses mål, hvor det ved efterfølgende test kontrolleres, at de pågældende har nået de samlede mål for hele uddannelsen. Der har ligeledes været afholdt forsøg med adgang til at gøre mere fri brug af gæstelærere, hvor der er sket en fravigelse af kravene i bekendtgørelsen om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. om, at uddannelsesinstitutionen skal have egne lærere til stede hele tiden. Begge disse initiativer, der øger fleksibiliteten i tilrettelæggelsen af arbejdsmarkedsuddannelser, agtes videreført, således at det førstnævnte tænkes indarbejdet i bekendtgørelsen som en permanent ordning, hvorimod det andet vil blive videreført som forsøg i endnu en periode med henblik på at indhøste yderligere erfaringer med øget brug af eksterne undervisere.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at den godkendte udbyder for enhver arbejdsmarkedsuddannelse, som udbyderen er godkendt til, har pligt til i hele det område, som godkendelsen omfatter, at sikre udbud, der er passende i forhold til behovet. Udbudspligten indebærer endvidere, at den godkendte udbyder mindst én gang årligt undersøger behovet for udbud i det geografiske dækningsområde, jf. herved § 12, stk. 3, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det er ikke fastlagt nærmere i bekendtgørelsen, hvordan undersøgelsen skal foretages, bortset fra, at det skal være på dokumenterbar måde. Der er endvidere ifølge bekendtgørelsens § 19 en pligt til at annoncere de godkendte uddannelser, medmindre den udbudsgodkendte uddannelsesinstitution har grund til at antage, at andre godkendte udbydere annoncerer de pågældende uddannelser inden for hele institutionens geografiske dækningsområde for den pågældende uddannelse. På områder, hvor undervisning forudsætter særlig højt specialiseret udstyr eller kompetence, kan annoncering dog undlades, hvis det kan sandsynliggøres, at udbyttet heraf ikke vil stå mål med ressourceforbruget, og hvis institutionen følger en plan for, hvordan kendskabet til eksistensen af disse uddannelser udbredes, og eventuel efterspørgsel imødekommes.

2.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at fleksibiliteten inden for arbejdsmarkedsuddannelserne generelt skal styrkes. Det anføres i aftalen, at der i dag er mulighed for at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelser, så de kan afholdes i overensstemmelse med virksomhedernes og deltagerens behov, herunder lokale ønsker i forhold til indhold samt tid og sted for afholdelse. Men virksomhederne efterspørger en større grad af mulighed for tilpasning af uddannelserne, så virksomhedernes behov for fleksibel kompetenceudvikling kan blive dækket af AMU-systemet.

Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at AMU-systemet er en del af den danske *flexicurity*-model, og at alle brancher bør have adgang til relevante arbejdsmarkedsuddannelse. Antallet af arbejdsmarkedsuddannelser er ikke i sig selv en barriere, men det vil være fornuftigt at se på muligheden for øget gennemsigtighed på området. Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at der ikke skal opretholdes arbejdsmarkedsuddannelse, der over tid ikke bliver brugt.

Det fremgår endvidere, at det skal undersøges, hvorvidt rammerne for offentlig støtte til produkt-specifikke kurser kan lempes. Dette må ses som et udtryk for, at der skal skabes mulighed for, at arbejdsmarkedsuddannelserne inden for de retlige rammer, som sættes af reglerne om statsstøtte, gøres mere effektive og fleksible, herunder at uddannelserne skal kunne tilrettelægges tværgående og fleksibelt i forhold til virksomheders og deltageres behov, eventuelt med inddragelse af uddannelseselementer fra anden uddannelse. Uddannelsesinstitutionen kan ved annonceringen gøre opmærksom på, hvilke elementer fra anden uddannelse der anbefales koblet sammen med en arbejdsmarkedsuddannelse.

Med lovforslaget foreslås det derfor at skabe endnu bedre rammer for at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelsernes indhold, varighed og afholdelsesform i forhold til virksomheders og deltageres behov. Der lægges med lovforslaget endvidere op til at fastslå, at efteruddannelsesudvalgene sammenlægger og forkorter arbejdsmarkedsuddannelser samt opdeler dem i delmål, herunder at delmål ligesom mål beskrives i forhold til jobområder.

Det bemærkes i denne henseende, at det fortsat vil være et centralt hensyn, at en arbejdsmarkedsuddannelse og delmål herunder (ligesom enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse) fører til samme kompetence, uanset på hvilken uddannelsesinstitution den er erhvervet, og uanset i tilknytning til hvilken fælles kompetencebeskrivelse den er udbudt, da et af formålene med arbejdsmarkedsuddannelserne er at give faglærte og ufaglærte kompetencer, som kan anvendes generelt. Arbejdsmarkedsuddannelsernes uddannelsesindehold vil således fortsat skulle kunne anvendes bredt i en branche, jf. herved også formålsbestemmelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. om at dække samfundets be-

hov for grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer. Således vil undervisning inden for arbejdsmarkedsuddannelseslovgivningens rammer fortsat ikke kunne tilrettelægges sådan, at den får karakter af konsulenthjælp rettet mod enkelte virksomheders specifikke forhold. Uddannelseselementer, der har sådanne specifikke forhold i den enkelte virksomhed for øje, vil fortsat skulle afholdes som indtægtsdækket virksomhed, men vil efter det foreslåede i praksis oftere kunne afholdes i forbindelse med arbejdsmarkedsuddannelse, således at der gennemføres kombinerede forløb. Der rokkes således ikke ved de grundlæggende principper om, at arbejdsmarkedsuddannelsens uddannelsesindhold skal være alment relevant, og at arbejdsmarkedsuddannelsens generelt formulerede mål altid skal nås.

Det foreslåede tilsigter samlet at imødekomme trepartsaftalens ønske om at styrke fleksibiliteten inden for arbejdsmarkedsuddannelserne samt skabe et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere kurser. Det foreslåede har ligeledes til formål at sikre en bedre sammenhæng i den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats, herunder medvirke til, at ansatte inden for den private og den offentlige sektors forskellige beskæftigelsesområder løbende og mere smidigt vil kunne få ajourført, forbedret og udviklet deres kompetencer.

Lovforslaget tilsigter herudover at skabe bedre og smidigere rammer for at tilpasse indholdet i konkrete uddannelsesforløb fleksibelt i forhold til virksomheders og deltageres behov. Det foreslås derfor, at der fremover vil kunne oprettes - og derefter skulle udbydes - dele af arbejdsmarkedsuddannelser (men ikke af enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse) i form af delmål, som udgør en delmængde af det samlede fastsatte mål for arbejdsmarkedsuddannelsen. Et delmål kan gennemføres og afprøves selvstændigt – hvilket indebærer, at prøveudvikling til uddannelsen vil komme til at indbefatte en afklaring af, hvilke dele af prøven, der svarer til delmålene. Delmål fra arbejdsmarkedsuddannelser foreslås ligeledes at kunne gennemføres i kombination indbyrdes, med andre (hele) arbejdsmarkedsuddannelser, med enkeltfag optaget i fælles kompetencebeskrivelser, med delmål fra øvrige arbejdsmarkedsuddannelser eller med andre uddannelser, herunder uddannelser på andre niveauer, for eksempel almen og videregående voksen- og efteruddannelse. Aktivitet på et delmål vil i alle henseender blive betragtet som aktivitet på selve den arbejdsmarkedsuddannelse, som delmålet er tilknyttet.

Det vil ikke være nødvendigt at opdele hele uddannelsen i delmål.

Det er forventningen, at opdelingen af arbejdsmarkedsuddannelser i delmål til særskilt udbud vil holde sig inden for de rammer, der udgøres af, at disse delmål aldrig har en varighed på mindre end ½ dag, hvilket svarer til den praksis, som har udviklet sig for selve arbejdsmarkedsuddannelserne. Det er endvidere hensigten at benytte den eksisterende hjemmel i lovens § 10 a, stk. 2, til at bestemme, at de særlige regler om adgangsbegrænsning til certifikatkurser, der gælder i dag, jf. § 16, stk. 2, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., tillige vil finde anvendelse på delmål af sådanne kurser, og det vil blive sikret, at opdeling i delmål ikke sker i strid med kompetencedelingen over for de for certifikaterne/erhvervene ansvarlige myndigheder.

Det er i den forbindelse væsentligt stadig at have hensynene bag den nugældende § 10, stk. 3, 2. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. for øje, jf. omtalen ovenfor under 2.1.1. Når et efteruddannelsesudvalg søger om godkendelse af et delmål i en arbejdsmarkedsuddannelse til selvstændigt udbud uafhængigt af resten af uddannelsen, vil delmålet skulle opfylde samme betingelser i relation til eksisterende privat udbudte uddannelser som en hel nyudviklet uddannelse vil skulle. Dette vil blive tydeliggjort ved udtrykkeligt at nævne udviklingen af delmål som en del af udviklingen af arbejdsmarkedsuddannelse i en modificeret formulering af § 10, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6. Som det vil komme til at fremgå af den nye formulering, vil arbejdsmarkedsuddannelse i fremtiden kunne bestå i (hele) arbejdsmarkedsuddannelser, delmål af sådanne uddannelser, eller enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Også i tilfælde af sammenlægning af uddannelser vil det skulle påses, at betingelserne i lovens § 10, stk. 3, er opfyldt. Dette følger allerede i dag af, at der principielt er tale om udvikling af en ny uddannelse.

Med lovforslaget skabes som konsekvens heraf endvidere mulighed for, at delelementer af arbejdsmarkedsuddannelser kan kombineres med indtægtsdækket virksomhed ud fra det samme regelsæt, som gælder i dag for kombination af hele arbejdsmarkedsuddannelser med indtægtsdækket virksomhed. De kombinerede forløb vil som i dag fortsat skulle beskrives, afholdes og afregnes med en klar afgrænsning mellem den statsstøttede og den rent brugerbetalte del efter Budgetvejledningens til enhver tid gældende regler for indtægtsdækket virksomhed. (Således vil samme lærer fx fortsat ikke på samme tid/samme hold kunne undervise både deltagere, der udløser arbejdsmarkedsuddannelsesstatuser, og andre, der følger undervisning, som afvikles som indtægtsdækket virksomhed, idet det reelt er umuligt at afgøre objektivt, hvordan lærerressourcen rent faktisk har været fordelt mellem de to elevgrupper). Kombinationen af forskellige elementer må endvidere ikke føre til, at målet med den pågældende arbejdsmarkedsuddannelse kun kan nås ved at købe uddannelse, der afholdes som indtægtsdækket virksomhed. Mulighederne for sådanne kombinerede forløb udvides imidlertid alligevel i praksis betragteligt med den foreslåede mulighed for at afholde arbejdsmarkedsuddannelsers delmål individuelt eller i kombination, eventuelt med anden uddannelse.

Med lovforslaget er det derudover hensigten at omlægge og ajourføre arbejdsmarkedsuddannelserne til et mere tidssvarende koncept for udvikling og styring.

Efter lovforslaget skal nye arbejdsmarkedsuddannelser som udgangspunkt kunne udvikles på samme vilkår som i dag, men med de foreslåede ændringer er det målet at modernisere AMU-udbuddet med udbud af færre og bredere arbejdsmarkedsuddannelser til følge. Efteruddannelsesudvalgene skal derfor fremadrettet i højere grad have fokus på løbende justering og ajourføring af uddannelsesudbuddet gennem sammenlægning, forkortelse eller egentlig nedlæggelse af uddannelser, som ikke søges i relevant omfang. De foreslåede nye rammer tilsigter at give efteruddannelsesudvalgene en tydeligere tilskyndelse til at nedlægge, forkorte eller sammenlægge mindre uddannelser til færre og bredere uddannelser, samt til at undgå at etablere nye uddannelser, som der ikke er behov for. (Initiativet omkring sammenlægning, nedlæggelse og forkortning kommer ikke til at omfatte enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse).

Med dette afsæt er det aftalt med arbejdsmarkedets parter, at efteruddannelsesudvalgene skal foretage en kursusrevision af den eksisterende uddannelsesportefølje, som afsluttes i løbet af 2018.

Det forudsættes i denne forbindelse, at undervisningsministeren i medfør af sin nye kompetence til at regulere efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelserne, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, fastsætter regler vedrørende ikke mindst udvalgenes arbejde med nedlæggelse af uddannelser.

Det er hensigten, at arbejdsmarkedsuddannelser, som har været uden aktivitet, herunder aktivitet på eventuelle delmål, over de seneste tre år, som udgangspunkt skal overgå til det, der i trepartsaftalen omtales som et "AMU-arkiv", hvilket reelt er udtryk for, at de bliver undtaget fra de godkendte udbyderes pligt til at udbyde og annoncere uddannelsen. Denne regel vil også finde anvendelse for enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, og den vil komme til at omfatte de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, som efter de gældende regler er undtaget fra annonceringsforpligtelsen, fordi undervisningen forudsætter særlig højt specialiseret udstyr eller kompetence, og udbyttet af annonceringen ikke vil stå mål med ressourceforbruget. Denne procedure vil blive gentaget årligt. Endvidere vil undervisningsministeren efter ansøgning fra et efteruddannelsesudvalg kunne undtage en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag fra pligten til at udbyde og annoncere. Denne hjemmel forventes at komme til at finde anvendelse i særlige tilfælde, navnlig hvor begrænset og faldende søgning eller andre forhold tyder på, at tilsvarende hensyn som dem, der ligger bag reglen om undtagelse efter tre års inaktivitet gør sig gældende. Det er dog hensigten, at et efteruddannelsesudvalg på forhånd skal kunne foranledige, at

en arbejdsmarkedsuddannelse, som af udvalget anses for at have særlig samfundsmæssig betydning, ikke vil skulle undtages fra udbuds- og annonceringsforpligtelsen uanset eventuel fremtidig inaktivitet.

Dette vil kunne blive aktuelt for dels certifikatuddannelser, dels andre uddannelser, der sætter deltagerne i stand til at opfylde almindeligt gældende, autoritativt fastsatte krav til færdigheder, der skal besiddes, når et bestemt arbejde skal udføres. Undervisningsministeriet kan på baggrund af bidrag fra efteruddannelsesudvalgene i en bekendtgørelse udstedt i medfør af den nye hjemmel i lovens § 16, stk. 1, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, til at fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse, præcisere de nærmere kriterier for at fritage arbejdsmarkedsuddannelser for aktivitetskravet. Undervisningsministeren kan, uanset om en sådan bekendtgørelse er udstedt, afvise en begæring fra et efteruddannelsesudvalg om at tilføje en arbejdsmarkedsuddannelse til den pågældende liste over uddannelser, der ikke skal undtages fra udbuds- og annonceringspligten, hvis den klart ikke opfylder kriterierne for sådan tilføjelse. Ministeren vil derimod ikke mod det kompetente efteruddannelsesudvalgs vilje kunne tilføje en uddannelse til listen.

Det bemærkes, at den paritetiske sammensætning af uddannelsesudvalg, jf. § 9 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., indebærer, at arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne skal nå til enighed om disse forhold.

Godkendte AMU-udbydere vil fortsat kunne udbyde en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, som de er fritaget for pligten til at udbyde, såfremt der viser sig behov for uddannelsen. Efter tre år "i arkiv" uden anvendelse vil en arbejdsmarkedsuddannelse, bortset fra de uddannelser, der giver merit til erhvervsuddannelserne, efter det foreslåede blive nedlagt. Enkeltfag vil ikke blive nedlagt uanset inaktivitet på arkivet. Enkelte afholdelser af arbejdsmarkedsuddannelser, der er "i arkiv", vil således udskyde nedlæggelsen, men ikke i sig selv genindføre udbuds- og annonceringsforpligtelsen. Dette vil efteruddannelsesudvalget imidlertid for både arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag suverænt kunne træffe beslutning om, når der således har været aktivitet på en uddannelse eller et enkeltfag, der er kommet på arkiv. Det foreslåede sikrer mulighed for hurtigt at tilpasse udbuddet, hvis forholdene i en branche ændrer sig, og det igen bliver bæredygtigt for en skole at udbyde arkiveret arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag. Da de arbejdsmarkedsuddannelser, som anses for at have særlig samfundsmæssig betydning, ikke bliver undtaget fra udbuds- og annonceringsforpligtelsen, og derfor ikke kommer på "arkiv", jf. ovenfor, bliver de heller ikke omfattet af proceduren med nedlæggelse efter tre år på "arkivet".

Efteruddannelsesudvalgene skal ved deres overvejelser om sammenlægning af kurser have særligt fokus på uddannelser, hvis aktivitet inden for de seneste tre år ikke gennemsnitligt er nået op på 2/3 års-elev og 50 kursister.

For at modvirke, at udbuddet af arbejdsmarkedsuddannelseskurser på ny vokser unødigt, vil der med lovforslaget blive tilføjet to ekstra elementer i relation til forberedelsen af undervisningsministerens vurdering af ansøgninger om godkendelse af nye uddannelser. Det foreslås for det første, at efteruddannelsesudvalgene får en eksplicit pligt til at tage højde for den forventede efterspørgsel og aktivitet på uddannelsesområdet, når de prioriterer deres udviklingsaktivitet. For det andet foreslås det, at udvalgene – når de søger nye arbejdsmarkedsuddannelser godkendt – i ansøgningen skal beskrive eventuelle ligheder med arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, som er nedlagt eller undtaget fra udbudspligten inden for de forudgående tre år.

Det bemærkes, at de foreslåede øgede muligheder for at tilrettelægge arbejdsmarkedsuddannelser fleksibelt og tværgående, herunder muligheden for fleksible varigheder og mulighed for at bryde uddannelser op i delelementer, i et vist omfang kan udgøre en risiko for misbrug, fx fordi uddannelsesforløbene kan blive mindre genkendelige, og fordi det i praksis bliver lettere at kombinere elementer af ar-

bejdsmarkedsuddannelser med elementer, som ikke er arbejdsmarkedsuddannelse. Det er derfor hensigten, at lovforslaget vil blive fulgt op at styrket og intensiveret tilsyn.

Det bemærkes endelig, at det for at imødegå en mangel på social- og sundhedsassistenter på det offentlige arbejdsmarked i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) specifikt er aftalt, at der skal udvikles særligt målrettede arbejdsmarkedsuddannelsesforløb på området, som dels kan give et fagligt løft til ufaglærte med henblik på at blive SOSU-hjælpere, dels kan give erfarne SOSU-hjælpere med fast tilknytning til området et fagligt løft med henblik på at blive SOSU-assistenter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5-10, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Øget udbud af arbejdsmarkedsuddannelser

2.2.1. Gældende ret

Efter § 16, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. godkender undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. En godkendelse omfatter samtlige arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i vedkommende fælles kompetencebeskrivelse. Undervisningsministeren kan bestemme, at dele af en fælles kompetencebeskrivelse ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen gives landsdækkende eller til et nærmere afgrænset geografisk område. Godkendelse forudsætter, at uddannelsesinstitutionen medvirker i det VEU-center, som dækker det geografiske område, hvor uddannelsesinstitutionen har hjemsted.

Ifølge § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af deres udbudsgodkendelse. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., som i §§ 12 og 13 indeholder supplerende regler om udbudspligten henholdsvis udbudsretten.

Det fremgår af § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at den godkendte udbyder for enhver arbejdsmarkedsuddannelse, som udbyderen er godkendt til, har pligt til i hele det område, som godkendelsen omfatter, at sikre udbud, der er passende i forhold til behovet. Udbudspligten indebærer endvidere, at den godkendte udbyder mindst én gang årligt undersøger behovet for udbud i det geografiske dækningsområde, jf. herved § 12, stk. 3, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det er ikke fastlagt nærmere i bekendtgørelsen, hvordan undersøgelsen skal foretages, bortset fra, at det skal være på dokumenterbar måde.

Endvidere fremgår det af § 13, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at den godkendte udbyder alene kan markedsføre og afholde arbejdsmarkedsuddannelse inden for det geografiske område, hvor udbyderen er godkendt til den fælles kompetencebeskrivelse, herunder at udbyderen inden for det geografiske dækningsområde kan sammensætte arbejdsmarkedsuddannelserne efter behov. Det fremgår af samme bestemmelses stk. 2, at begrænsningen til det geografiske dækningsområde ikke finder anvendelse på undervisning, der foregår på en virksomhed, hvor en eller flere af deltagerne er ansat, såkaldt virksomhedsforlagt undervisning. Bestemmelsen indebærer, at den godkendte uddannelsesinstitution frit kan operere med udbud, markedsføring og gennemførelse af uddannelsesmål optaget i fælles kompetencebeskrivelsen inden for udbudsgodkendelsens geografiske dækningsområde. Uden for udbudsgodkendelsens dækningsområde kan den godkendte uddannelsesinstitution alene gennemføre arbejdsmarkedsuddannelse som virksomhedsforlagt undervisning.

Efter § 17, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren efter indhentet udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse pålægge institutioner godkendt efter lov om

institutioner for erhvervsrettet uddannelse at udbyde bestemte arbejdsmarkedsuddannelser. Undervisningsministeren kan endvidere efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse tilbagekalde en udbudsgodkendelse efter § 16, stk. 1, hvis der ikke længere er behov for udbuddet.

Godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser omfatter på den anførte baggrund som udgangspunkt godkendelse til at udbyde alle arbejdsmarkedsuddannelser optaget i en fælles kompetencebeskrivelse. Godkendelsen omfatter endvidere de enkeltfag, der er optaget i den fælles kompetencebeskrivelse. Godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser kan gives til offentlige/selvejende og desuden til privatejede uddannelsesinstitutioner, som er parate til at underlægge sig den offentlige regulering af udbuddet.

Spørgsmål om godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser behandles i forbindelse med godkendelse af de fælles kompetencebeskrivelser efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. En godkendelse vil som nævnt omfatte godkendelse til at udbyde alle de arbejdsmarkedsuddannelser, der enten er optaget i den fælles kompetencebeskrivelse eller efterfølgende udvikles inden for den fælles kompetencebeskrivelses overordnede målbeskrivelse, samt til de tilknyttede enkeltfag. Undervisningsministeren kan dog bestemme, at dele af en fælles kompetencebeskrivelse, dvs. en eller flere arbejdsmarkedsuddannelser og/eller enkeltfag, ikke er omfattet af godkendelsen.

Det skal ved godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser sikres, at institutionerne har faglige og pædagogiske forudsætninger for at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse, at udbuddet matcher arbejdsmarkedets lokale og regionale behov, og at det landsdækkende behov er dækket. Der vil herunder også blive taget hensyn til institutionernes mulighed for at udbyde de enkeltfag, der er omfattet af den pågældende fælles kompetencebeskrivelse.

I praksis falder den forudsatte behovsvurdering forskelligt ud afhængigt af de enkelte fælles kompetencebeskrivelser. For nogle fælles kompetencebeskrivelser vil der kun være behov for at placere udbuddet på én institution som et landsdækkende udbud. For andre fælles kompetencebeskrivelser vil der være grundlag for at placere udbuddet hos én godkendt institution i Øst- og én i Vestdanmark. Den mest almindelige løsning indebærer fordeling af udbudsgodkendelser baseret på en decentral model, hvor et regionalt samarbejde mellem uddannelsesinstitutioner vil udgøre grundlaget for fordeling af godkendelser. De samarbejdende institutioner skal eventuelt forestå og koordinere ansøgninger om udbud decentralt, herunder fx gøre sig overvejelser om, hvilke uddannelsesinstitutioner der skal have de konkrete godkendelser, og hvorfor på baggrund af en vurdering af de lokale og regionale behov og de faglige forudsætninger.

Som det fremgår, indeholder gældende ret ikke specifikke bestemmelser om, med hvilken frekvens godkendelse til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser skal finde sted. For eksisterende, allerede udviklede fælles kompetencebeskrivelser gennemføres der i praksis med nogle års mellemrum en samlet udbudsrunde, hvor samtlige fælles kompetencebeskrivelser er i spil. Den seneste samlede udbudsrunde fandt sted i 2009. Der godkendes endvidere løbende til udbud af uddannelse inden for nye fælles kompetencebeskrivelser. Undervisningsministeriet har derimod af hensyn til de allerede godkendte institutioner, som har tilpasset deres administration, udstyr, lærerkapacitet mv. på baggrund af de eksisterende udbudsgodkendelser, i praksis været tilbageholdende med mellem de samlede udbudsrunder at give nye udbudsgodkendelser til eksisterende fælles kompetencebeskrivelser.

De godkendte udbydere må efter gældende ret - almindelige budgetretlige grundsætninger - som hovedregel ikke hjælpe virksomheder med tilmelding til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse uden at opkræve særskilt betaling herfor. Der kan dog ifølge teksten til finansloven for 2018, konto 20.38.02. af grundtilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse afholdes udgifter i forbindelse med, at sådanne institutioner, der er godkendt til det såkaldte "friinstitutionsforsøg", yder denne hjælp gratis.

2.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at der skal være lettere adgang til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse. Valget af udbyderne skal ifølge trepartsaftalen afhænge af matchet mellem arbejdsmarkedets efterspørgsel og udbydernes kvalitet, effektivitet og tilpasningsevne, og samlet udbud skal finde sted som minimum hvert fjerde år.

Regeringens samlede mål med moderniseringen af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats er at skabe fleksible, relevante og fagligt stærke uddannelser, der kan imødekomme såvel virksomheders og medarbejderes aktuelle behov for målrettet, praksisnær kompetenceudvikling i samspil med deltagerens allerede erhvervede erfaringer og kompetencer som langsigtede uddannelsesbehov. Målsætningen er endvidere at skabe øget overskuelighed og effektivitet i voksenuddannelsessystemet samt optimal udnyttelse af kapaciteten.

Den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse har som overordnet formål at sikre, forny og vedligeholde arbejdsstyrkens kompetencer i forhold til arbejdsmarkedets samlede behov. Samtidig er en veluddannet arbejdsstyrke afgørende for, at det bliver muligt at bevare og konsolidere danske virksomheders position på det globale marked og dermed et højt velfærdsniveau.

Arbejdsmarkedet har igennem en årrække befundet sig i en samfundsmæssig omstillingsproces, som går i retning af et mere højteknologisk kommunikations- og videnssamfund. Omstillingen stiller store krav til virksomhederne og deres medarbejdere om fleksibilitet og omstillingsevne og udgør en stadig udfordring til den erhvervsrettede uddannelsesindsats, som er udfordret på at bevare sin relevans i forhold til bl.a. nye teknologier, ændrede produktionsprocesser og nye måder at organisere arbejdet på.

Ændringerne på arbejdsmarkedet understreger behovet for et bredt, fleksibelt og samtidig åbent og gennemsigtigt udbud af erhvervsrettet uddannelse. Der er således sigtet med lovforslaget, at et mere regelmæssigt, mere fleksibelt og bredere udbudskoncept for arbejdsmarkedsuddannelserne skal bidrage til at sikre kvalificeret arbejdskraft til virksomhederne på en måde, som giver den enkelte mulighed for livslang kompetenceudvikling til gavn for både sig selv og virksomhederne. Herunder vil opdelingen af arbejdsmarkedsuddannelserne i delmål, som vil blive omfattet af en udbudsforpligtelse, skabe en smidighed i tilbuddet af uddannelser, som vil komme virksomheder og deltagere til gode.

Det foreslås på den anførte baggrund, at det i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastslås, at godkendelse til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse fremover meddeles på baggrund af samlede udbudsrunder, der som minimum finder sted hvert fjerde år, og hvor alle godkendelser er i spil.

De samlede udbudsrunder foreslås suppleret med mulighed for løbende at indgive ansøgning fra nye udbydere. Det foreslåede gælder både for private og offentlige aktører med henblik på at øve fleksibiliteten.

I lovforslaget lanceres således en undtagelsesbestemmelse, hvorefter undervisningsministeren i perioden mellem de samlede udbudsrunder i særlige tilfælde og efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse på baggrund af en samlet vurdering af sådanne ansøgninger en gang om året kan godkende nye offentlige/selvejende og privatejede uddannelsesinstitutioner til at udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse.

Det er således efter lovforslaget hensigten, at nye udbydere kan godkendes mellem de 4-årige udbudsrunder, hvor tungtvejende grunde foreligger, jf. herved formuleringen »i særlige tilfælde«. Det kan fx være tilfældet, hvis en eksisterende udbyder ikke i tilstrækkelig grad har levet op til sin udbudsforpligtelse.

telse, eller hvis der har været ny udvikling i teknologi, herunder behov for nye tekniske ressourcer ved gennemførelsen af uddannelsen, ændret regulering eller markant ændrede markedsforhold. Sådanne ansøgninger vurderes samlet hvert år efter indstilling fra arbejdsmarkedets parter.

Det foreslås endelig ud fra et ønske om friere adgang til udbud af arbejdsmarkedsuddannelse og øget konkurrence blandt udbyderne at afskaffe bestemmelserne om, at godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse kan gives for bestemte geografiske dækningsområder, således at alle udbudsgodkendelser fremover fra og med den førstkommande udbudsrunde i stedet bliver landsdækkende. Indtil næste udbudsrunde vil de geografiske dækningsområder være gældende.

Den hidtidige praksis, hvorefter der uden at afvente udbudsrunder kan meddeles godkendelse til udbud inden for nye fælles kompetencebeskrivelser, der ikke blot er udslag af revision af allerede eksisterende fælles kompetencebeskrivelser, berøres ikke af forslaget. Det er heller ikke hensigten at forandre situationen med hensyn til godkendelsernes omfang; som udgangspunkt godkendes altså til udbud til de respektive målgrupper af hele fælles kompetencebeskrivelser. Det bemærkes, at undervisningsministerens nuværende adgang til at begrænse godkendelsens omfang, således at dele af en fælles kompetencebeskrivelse ikke bliver omfattet, i forbindelse med indførelsen af adgangen til at opdele arbejdsmarkedsuddannelser i delmål, der kan udbydes selvstændigt, med lovforslaget vil blive søgt præciseret, så det fremgår, at det kun er hele arbejdsmarkedsuddannelser og/eller enkeltfag, der kan undtages, ikke enkelte delmål.

Som led i lettelsen af udbud af arbejdsmarkedsuddannelse og som initiativ, der forventes at kunne anspore til yderligere benyttelse af dette udbud, er det med lovforslagets § 5 hensigten at give udbyderne af arbejdsmarkedsuddannelse mulighed for at bistå virksomheder med tilmeldingen uden at kræve vederlag herfor.

Det er i øvrigt hensigten, at de initiativer, der omfattes af lovforslaget, bliver suppleret af en styrkelse af incitamentet til at forbedre de basale færdigheder i arbejdsstyrken. Det aktuelle forsøg, hvor deltagerbetalingen på kurserne ”AMU-dansk” og ”AMU-matematik” bortfalder, når uddannelserne tages i forbindelse med anden arbejdsmarkedsuddannelse, agtes således i overensstemmelse med trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen- efter- og videreuddannelse permanentgjort.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 15-17, og § 5 samt bemærkningerne hertil.

2.3. Obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelser

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke inden for arbejdsmarkedsuddannelse et generelt krav om aflæggelse af en obligatorisk prøve ved uddannelsens afslutning. Egentlige prøver udviklet på et andet grundlag end lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser findes i tilknytning til en del certifikatkurser. Endvidere er der for visse enkeltfag inden for erhvervsuddannelserne udviklet prøver. Herudover indeholder gældende ret bestemmelser om udstedelse af forskellige beviser, som er baseret af en vurdering af deltagerens opnåede kompetencer i forhold til uddannelsesmålet.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at enhver uden at have deltaget i undervisningen, altså som selvstuderende, kan aflægge prøver, der indgår i udbudt arbejdsmarkedsuddannelse, der afsluttes med prøve, medmindre andet er fastsat af undervisningsministeren.

Det fremgår af endvidere af § 12, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Undervisningsministeren kan efter indhentet udtalelse

fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser og om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse. Af samme bestemmelses stk. 2 fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav. Reglen er i praksis fast blevet fortolket som omfattende ikke blot de uddannelser, der giver adgang til lovregulerede erhverv og aktiviteter, men også uddannelser, der efter et formaliseret regelsæt fra en almindelig anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende fører til udstedelse af et såkaldt "branchecertifikat".

Efter § 2, stk. 4, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 315 af 5. maj 2017, er et enkeltfag en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

§§ 21 og 22 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder supplerende regler om beviser og certifikater.

Af § 21, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fremgår, at uddannelsesinstitutionen udsteder uddannelsesbevis til personer, der opfylder de fastsatte mål for arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 3, 1. pkt., at der ved udstedelse af kompetencebeviser anvendes den del af målformuleringen fra det handlingsorienterede mål for den eller de arbejdsmarkedsuddannelser, som svarer til de realkompetencer, deltageren har fået anerkendt.

Efter § 22, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan uddannelsesstedet udstede certifikat for arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, hvis gennemførelse ifølge lovgivningen giver ret til udøvelse af et bestemt erhverv baseret på myndighedskrav til det pågældende erhvervs udøvere. For udstedelsen gælder de regler om indhold, form og administrative procedurer, som den kompetente myndighed, der regulerer området, har fastsat for det pågældende certifikat. Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 2, 1. pkt., at uddannelsesstedet, hvis der foreligger et formaliseret regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende, i overensstemmelse hermed kan udstede anden form for certifikat (branchecertifikat) for uddannelser, som på forslag af vedkommende efteruddannelsesudvalg er godkendt af undervisningsministeren hertil.

Ved afslutning af hver arbejdsmarkedsuddannelse bedømmer læreren, om kursisten har nået de centralt godkendte handlingsorienterede mål, og denne bedømmelse danner baggrund for udstedelse af et uddannelsesbevis. Der skal således udstedes et godkendt AMU-uddannelsesbevis til deltagere, der har nået uddannelsens mål. Der gives ikke karakter.

I forbindelse med certifikatuddannelser kan der være særlige krav til bedømmelse, som vil fremgå af uddannelsesbeskrivelsen for den pågældende uddannelse. I forhold til myndighedscertifikater henvises i øvrigt til regler fastsat af den myndighed, der regulerer området. For selve udstedelsen gælder de regler om indhold, form og administrative procedurer, som er fastsat af eller efter bemyndigelse fra myndigheden, jf. AMU-bekendtgørelsens § 22, stk. 1, 2. pkt. Et såkaldt "branchecertifikat" kan udstedes, hvis der foreligger et formaliseret regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende.

I praksis attesterer institutionen på uddannelsesbeviset, at læreren har bedømt, at en deltager har nået uddannelsens centralt godkendte mål. I beviseteksten kan der være mulighed for at krydse af, om undervisningen er gennemført med et særligt materiale eller lignende. Hvis en deltager efter lærerens bedømmelse ikke har nået uddannelsens mål, kan der eventuelt udstedes et deltagerbevis. Ved forløb, som er sammensat af flere arbejdsmarkedsuddannelser og/eller enkeltfag optaget i fælles kompetencebeskri-

velse, skal deltagerne bedømmes i forhold til hver enkelt af de uddannelser/enkeltfag, der indgår i forløbet, og have uddannelsesbevis for hver enkelt af de arbejdsmarkedsuddannelser, hvor målet nås. Uddannelsesinstitutionen kan derudover, hvis det ønskes, udlevere et samlet bevis for forløbet. Det er intet formkrav til et sådant samlet bevis.

Forudsætningen for at få uddannelsesbevis er som nævnt i § 21 i bekendtgørelsen om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at deltageren har nået uddannelsens mål. Deltagernes tilstedeværelse i et bestemt antal timer lægges således ikke til grund for udstedelse af uddannelsesbevis. Ved Undervisningsministeriets tilsyn skal uddannelsesinstitutionen kunne redegøre for grundlaget for bedømmelsen af deltagerens målopfyldelse og dermed for udstedelsen af bevis. Det kan fx være i form af opgaveformuleringer eller beskrivelse af bedømmelsesmetode.

Enkeltfag bedømmes i henhold til den uddannelsesordning, de stammer fra. Der kan ikke udstedes AMU-uddannelsesbevis eller bevis for enkeltfag på baggrund af kurser udbudt som indtægtsdækket undervisning.

Ifølge den terminologi, der bruges i daglig tale omkring arbejdsmarkedsuddannelser, er et ”deltagerbevis” et dokument, der kan udstedes, når en deltager ikke har nået målene for uddannelsen; det er altså netop blot et bevis for deltagelse. Er målene derimod nået, udstedes (også ifølge både den relevante vejledning og bekendtgørelsen) et ”uddannelsesbevis”, som også omtales som et ”AMU-bevis”. Ifølge lovens § 12 udstedes ”beviser for deltagelse”, for selvstuderendes prøver og for individuel kompetencevurdering. Lovens ”bevis for deltagelse” er således det, der i daglig tale kaldes et uddannelsesbevis, ikke et deltagerbevis.

2.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at virksomhederne efterspørger fleksible og effektive uddannelsestilbud med højt læringsudbytte, og at anvendelse af test og prøver kan bidrage til, at læringsudbyttet for deltagerne samt tilliden til den bedømmelse, der foregår på den pågældende arbejdsmarkedsuddannelse og til de beviser, der udstedes, styrkes. Det fremgår endvidere af trepartsaftalen, at indførelse af prøver har til formål at styrke overførbareheden, kvaliteten og validiteten i voksen- og efteruddannelsestilbuddene. Det langsigtede mål med indførelse af obligatoriske prøver er at flere på arbejdsmarkedet kan dokumentere deres kompetencer og dermed øge muligheden for mobilitet og tilpasning på arbejdsmarkedet.

Det foreslås på den baggrund at ændre retstilstanden, så efteruddannelsesudvalgene skal udvikle prøver til arbejdsmarkedsuddannelse, herunder delmål af en arbejdsmarkedsuddannelse, såvel som enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, og så sådan arbejdsmarkedsuddannelse som udgangspunkt ikke kan udbydes uden at være tilknyttet en eller flere prøver. Det bemærkes, at udviklingen af prøver i praksis kan bestå i, at udvalget godkender en prøve, der allerede findes for så vidt angår et enkeltfag, der ikke er en certifikatuddannelse, jf. nedenfor.

Efter lovforslaget vil prøverne være centralt udviklede, og det bliver efteruddannelsesudvalgenes opgave at udvikle og kvalitetssikre prøver med bedømmelseskriterier m.v., herunder prøver i delmål. Hvor der er tale om myndighedsregulerede områder, dvs. om certifikatuddannelser, både myndighedscertifikatuddannelser og branchecertifikatuddannelser, som den pågældende myndighed, organisation eller lignende har reguleret, vil det som hidtil være det normale, at det er den for det pågældende erhverv eller den pågældende aktivitet relevante regelsæt og de relevante instanser, der er bestemmende for en eventuel prøveudvikling, sådan at det ikke er i medfør af lov om arbejdsmarkedsuddannelser, der udvikles prøver. Lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser vil kun komme til at danne grundlag for udvikling, afholdelse og bedømmelse af prøver m.v., hvis der ikke i forvejen er udviklet en prøve i medfør af andre regler end lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser. Undervisningsministeriet vil i den bekendtgørelse, der kan udstedes i medfør af bemyndigelsen i den nye § 6, stk. 1, 4. pkt., i lov om ar-

bejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, kunne definere nærmere, hvad der forstås ved, at spørgsmålet om prøver er reguleret af den pågældende kompetente myndighed, organisation eller lignende. Betingelsen vil (uanset om der udstedes en sådan bekendtgørelse) altid være opfyldt, når en kompetent myndighed, organisation eller lignende har udstedt eller udsteder regler, der ikke blot bestemmer, at gennemførelse af en bestemt arbejdsmarkedsuddannelse, et bestemt delmål af en arbejdsmarkedsuddannelse eller et bestemt enkeltfag på en måde, der efter lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser fører til udstedelse af AMU-bevis, er tilstrækkeligt til, at et erhverv eller en aktivitet må udøves, men for eksempel yderligere opstiller nogen form for betingelse/regel vedrørende prøver eller forbyder afholdelse af sådanne. Hvis en kompetent myndighed, organisation eller lignende på et tidspunkt indfører sådanne nye betingelser eller regler vedrørende en arbejdsmarkedsuddannelse, et delmål eller et enkeltfag, hvortil der er udviklet prøver i medfør af § 6, stk. 1, 4. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., vil disse prøver bortfalde, medmindre de fremover hjemles i de nye regler.

Ifølge lovforslaget får parterne blandt andet til opgave at være garanter for, at afprøvningen anerkendes på arbejdsmarkedet inden for de jobområder og jobfunktioner, som uddannelsen retter sig imod. I praksis skal parternes rolle i efteruddannelsesudvalgene, hvor ansvaret for udvikling og kvalitetssikring af prøver foreslås placeret, således medvirke til at sikre, at prøverne lever op til det, der kræves for at få dem og derigennem uddannelserne anerkendt på arbejdsmarkedet.

I udviklingen af prøver til arbejdsmarkedsuddannelser skal der således tages hensyn til efterspørgslen og dermed aktiviteten på de enkelte uddannelser. Det er hensigten, at udvalgene som minimum skal udvikle prøver til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, der ikke har haft en aktivitet på under 0,5 årselev inden for det seneste år. Til delmål vil der skulle udvikles prøver uanset aktivitet, og til nyudviklede mål (og nyoptagne enkeltfag) vil der ligeledes skulle udvikles prøver, da der ikke vil skulle konstateres en aktivitet under den angivne grænse. Det foreslås dog, at efteruddannelsesudvalgene får mulighed for at indstille til Undervisningsministeriet, at arbejdsmarkedsuddannelse, det være sig selve uddannelserne og/eller delmål deraf såvel som enkeltfag fritages for afprøvning i særlige tilfælde. Det er forventningen, at sådant ønske om fritagelse vil blive imødekommet, hvis meget tungtvejende grunde taler derfor, især ud fra pædagogiske hensyn, hvis de relevante mål har en sådan karakter, at de er uegnede til, at man benytter prøver til at konstatere, om de er nået, ud fra praktiske hensyn, hvis forholdet mellem uddannelsens varighed og tidsforbruget ved en eventuel prøve gør det urimeligt at stille krav om en prøve, eller ud fra ressourcemæssige hensyn, fx. hvis udviklingen af prøver må forventes at ville være uforholdsmæssigt byrdefuld, typisk i tilfælde, hvor der er sikker forventning om en meget lav aktivitet. Den sidstnævnte situation vil også foreligge, hvor der på grund af stor forskellighed inden for målgruppen må forudses en så differentieret gennemførelse af uddannelsen, fx kurser fra det obligatoriske fælleskatalog såsom faglig læsning og dansk som andet-sprog, at den enkelte prøve kun vil kunne anvendes i forhold til meget få deltagere.

I en ny bemyndigelse i § 6, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, får undervisningsministeren hjemmel til at udstede regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med prøverne. Der foreslås endvidere en ændring af den eksisterende bemyndigelse i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., således at undervisningsministeren i tilknytning til muligheden for at fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse tillige vil kunne fastsætte nærmere regler om prøvernes afholdelse m.v. Begge disse hjemler vil alene omfatte prøver udviklet i medfør af § 6, stk. 1, 4. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Efter lovforslaget er det hensigten, at prøverne skal knyttes til den enkelte uddannelses tilrettelæggelsesform og indhold. Prøveafholdelsen vil således skulle ske i naturlig tilknytning til den pågældende uddannelse i et enkelt format og uden brug af censor. Det er hensigten at give deltagerne ret til at tage en prøve igen eller tage uddannelsen forfra, hvis man ikke består den afsluttende prøve i første forsøg. Der vil kunne fastsættes nærmere regler om antal af omprøver og tidsfrister for tilbud om omprøve, såvel

som om klage over prøver, i hvilken sammenhæng der for så vidt angår klageadgang til ministeriet vil ske en strengt fortolket begrænsning til klager over retlige mangler. For uddannelser med myndighedskrav, herunder såvel myndighedscertifikatuddannelser som branchecertifikatuddannelser, hvor der ikke er tale om en prøve udviklet efter lovens § 6, stk. 1, vil muligheden for at klage over en eventuel prøve, herunder over udfaldet, ikke være omfattet af den nye § 11, stk. 4, og muligheden vil således være begrænset til, hvad der måtte følge af regler omkring de pågældende ”myndighedskrav”, herunder for branchecertifikatuddannelsernes vedkommende regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende, jf. § 22, stk. 2, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Muligheden for i medfør af den gældende lovs § 33, jf. § 33 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. at klage til undervisningsministeren over retlige mangler ved en godkendt uddannelsesinstitutionens afslag på efter lovens § 12, jf. bekendtgørelsens § 22, at udstede certifikat på baggrund af en prøve vil således i denne situation kun kunne komme på tale i tilfælde, hvor institutionen nægter at udstede certifikatet, selvom den eller en anden kompetent myndighed har afgjort, at betingelserne i det regelsæt, der regulerer uddannelsen, er opfyldt.

Det vil efter det foreslåede være efteruddannelsesudvalgene, som ved udvikling af prøver efter lovens kommende § 6, stk. 1, afgør valget af prøveform for den enkelte uddannelse, og det forventes, at udvalgene i den forbindelse har særlig opmærksomhed på eventuelle behov for prøveudvikling, der tager højde for forskellige mulige måder at tilrettelægge og afholde undervisningen, fx som enten tilstedeværelsesundervisning eller fjernundervisning, hvor dette er relevant, samt tager hensyn til læsesvage og andre udsatte grupper. Prøverne vil kunne være mundtlige, skriftlige, praktiske og eventuelt digitale, men der vil ikke blive stillet nogen nye former for systemunderstøttelse af prøverne til rådighed for uddannelsesinstitutionerne.

Det er hensigten, at den enkelte uddannelsesinstitution skal udbyde arbejdsmarkedsuddannelse (herunder delmål og enkeltfag) med prøver, medmindre der er tale om uddannelse undtaget fra kravet om prøver. Den gældende bemyndigelse i lovens § 16, stk. 5, vil blive benyttet til at fastsætte regler herom, herunder om mulighed for fritagelse for prøvekravet for enkelte deltagere, ligesom bemyndigelsen i § 29, stk. 1, vil blive benyttet til at fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes indberetninger om fritagelser for prøvekravet, prøvedeltagelse og prøveresultater m.v., så dette kan indgå i den løbende kvalitetsvurdering af uddannelsesinstitutionerne. Undervisningsministeren vil kunne fastsætte regler eller træffe afgørelser, der undtager fra sådanne regler om udbud med prøver og opgørelse og indberetning.

I en fireårig periode vil der endvidere blive gennemført forsøg, hvor der kan opnås VEU-godtgørelse til deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, selvom tilstedeværelsesundervisningen udgør under 25 % - helt ned til 0 % - af undervisningstiden. Den nærmere afgrænsning af forsøget vil blive foretaget efter dialog med arbejdsmarkedets parter, idet forslaget udspringer af trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), men det er – blandt andet under hensyn til risikoen for misbrug - hensigten at begrænse forsøget til arbejdsmarkedsuddannelse, hvor der afholdes prøver.

Den hidtidige regel i lovens § 11, stk. 3, foreslås samtidig ændret, således at muligheden for at gå til prøve som selvstuderende på arbejdsmarkedsuddannelse, herunder et delmål eller enkeltfag optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, fremover kan reguleres i regler fastsat af undervisningsministeren, for certifikatuddannelsers vedkommende i respekt for de særlige kompetenceforhold omkring disse. I en situation, hvor der på kort tid indføres prøver på mange flere uddannelser end tidligere, og hvor der endnu ikke er erfaringer med disse prøver, findes det uhensigtsmæssigt at opretholde det hidtidige system, hvor det som hovedregel har været muligt at aflægge prøve som selvstuderende, med mindre det modsatte var bestemt. Det forventes ikke, at der vil blive fastsat regler, der som udgangspunkt vil føre til en begrænsning i praksis af adgangen til som selvstuderende at aflægge de prøver, som findes i dag. Sam-

tidig opretholdes muligheden for at blive realkompetencevurderet ved en individuel kompetencevurdering.

Det foreslås endelig, at beviser fremover udstedes digitalt. Det foreslåede om indførelse af digitale beviser skal ses i sammenhæng med tilsvarende bestemmelser i folkeskoleloven om digitalt bevis for folkeskolens afgangseksamen og lov om de gymnasiale uddannelser og lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) samt lov om erhvervsuddannelser, hvorefter der ligeledes udstedes digitale beviser henholdsvis for gymnasiale eksaminer og for erhvervsuddannelser. Når den fornødne it-understøttelse af digitale kompetencebeviser og AMU-beviser er på plads, vil det blive bestemt, at der skal ske digital udstedelse, hvilket fx kan ske ved fremsendelse til deltagerens digitale postkasse. Overgangen fra papirbårne til digitale beviser afpasses efter arbejdet med udvikling og indførelse af den fornødne teknologi og eventuelt koordineres med oprettelsen af en bevisdatabase.

Bemyndigelsen i lovens § 12, stk. 1, sidste pkt., vil blandt andet blive benyttet til at træffe bestemmelse om indberetning af oplysninger og data til en database og om, hvilke oplysninger i tilknytning til beviset, der vil skulle registreres. Det bemærkes i denne henseende, at en del af rammen til udvikling og drift af centralt stillede prøver på arbejdsmarkedsuddannelse er afsat til oprettelse af en ny bevisdatabase, hvor information og nøgledata om deltagerens digitale beviser fremover opbevares i kopi fra godkendte udbydere af arbejdsmarkedsuddannelser. Deltagerne kan tilgå en kopi af deres digitale bevisdata via systemet Min_KompetenceMappe, og det kan komme på tale at åbne for andre adgangsmuligheder.

Der forventes at blive fastsat regler om indberetning af prøveresultater fra institutionernes studieadministrative systemer og om, hvilke øvrige oplysninger i tilknytning til deltagerens digitale bevis, der vil skulle registreres.

Der vil endvidere blive fastsat bestemmelser om en pligt for uddannelsesinstitutionerne, herunder de private udbydere, til at opbevare oplysninger, der er nødvendige for at udstede bevis, jf. herved retstilstanden for så vidt angår erhvervsuddannelser, hvor institutionen henholdsvis det faglige udvalg ifølge § 33, stk. 2, jf. stk. 4, i bekendtgørelse nr. 4 a 16. januar 2014 om prøver og eksamen i grundlæggende erhvervsrettet uddannelser opbevarer de oplysninger, der er nødvendige for bevisudstedelsen, i 30 år efter afslutningen af den pågældende eksamen eller prøve. Institutionerne vil endvidere have ansvaret for udlevering af beviser i situationer, hvor dette er fornødent, hvilket fx kan tænkes at ville være tilfældet, hvis beviset er omfattet af myndighedskrav, som ikke kan opfyldes med det digitale bevis, eller hvis deltageren er blevet fritaget fra reglerne om digital post. Institutionerne vil således fortsat skulle udlevere en udskrift af beviset på papir, idet oplysninger om uddannelse og beståelse, som fremgår af de udleverede beviser, skal modsvare de data, som institutionen skal registrere.

Denne del af lovforslaget skal således ses som led i bestræbelserne på at skabe generel it-understøttelse på bevisområdet, som det også sker på øvrige uddannelsesområder, og på at lette de administrative procedurer for både institutioner og deltagere. En bevisdatabase vil lette deltagerens muligheder for at dokumentere egne, samlede kompetencer, bl.a. i forbindelse med meritafklaring til erhvervsuddannelse og realkompetencevurdering op mod videreuddannelse. Deltagerne kan som nævnt tilgå en kopi af deres bevisdata via systemet "Min kompetencemappe". Integrationen til bevisdatabasen sker udelukkende via system-system integration mellem Undervisningsministeriets integrationsplatform og uddannelsesinstitutionernes studieadministrative systemer. Systemkrav til de godkendte udbydere af arbejdsmarkedsuddannelser indføres ved udstedelse af en systemrevisionsbekendtgørelse, herunder ved opstilling af krav til godkendelsesprocedurer for tilslutning til bevisdatabasen.

Det vil være den enkelte AMU-udbyders ansvar, at bevisdatabasen til stadighed er forsynet med de seneste bevisdata, så beviserne i basen svarer nøjagtigt til det originale bevis hos udbyderen.

Det kan vanskeliggøre forståelsen af reglerne, at lovens ”bevis for deltagelse” er det, der i daglig tale kaldes et AMU-bevis” (eller et ”uddannelsesbevis”), ikke et deltagerbevis, jf. nærmere ovenfor i afsnit 2.3.1. På den baggrund foreslås det at ændre lovens terminologi ved at erstatte udtrykket ”bevis for deltagelse” i selve lovteksten med ”AMU-bevis”.

Fremover vil gennemførelse af en arbejdsmarkedsuddannelse blive dokumenteret med ét AMU-bevis. Et AMU-bevis vil blive udstedt, når en deltager har bestået den prøve, der er tilknyttet en arbejdsmarkedsuddannelse (et mål), et delmål eller målet for et enkeltfag. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende forløb er prøvebelagt, og at deltageren har bestået prøven. Hvis der ikke er tilknyttet en prøve til arbejdsmarkedsuddannelsen, delmålet eller enkeltfaget, udstedes AMU-beviset til den deltager, som har nået målet med uddannelsen. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende forløb ikke er prøvebelagt. Et AMU-bevis udstedes også, hvis en deltager, der er blevet fritaget for prøvekravet, vurderes at have nået målet. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende forløb er prøvebelagt, og at deltageren er blevet fritaget fra prøven. Når en individuel kompetencevurdering munder ud i, at uddannelsesstedet vurderer, at den pågældende har kompetencer, der svarer til hele dette mål, delmål eller enkeltfag, udstedes AMU-bevis, uanset om uddannelsen er prøvebelagt eller ej. Det vil fremgå af beviset, at der er tale om individuel kompetencevurdering. Deltagere i arbejdsmarkedsuddannelse (såvel arbejdsmarkedsuddannelser som disses delmål eller enkeltfag) uden fritagelse fra prøvekravet, der ikke har bestået en prøve, der er tilknyttet uddannelsen henholdsvis delmålet, kan alene ved anmodning få udstedt en bekræftelse på deres tilstedeværelse under uddannelsen.

Undervisningsministerens bemyndigelse i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. til at fastsætte regler om deltagerbetaling foreslås udvidet til også at omfatte muligheden for at fastsætte regler om deltagerbetaling for omprøve, jf. lovforslagets § 5, nr. 11.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2-3, 6, 11-14, § 5, nr. 11, og § 11 samt bemærkningerne hertil.

2.4. Nedlæggelse af VEU-centre og styrket samarbejde mellem rådgivende organer

2.4.1. Gældende ret

Lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en række bestemmelser, som vedrører rådgivende funktioner.

Kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder i §§ 9 a – 9 f bestemmelser om de såkaldte VEU-centre og centerråd.

VEU-centre er udpeget af undervisningsministeren efter indhentet udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og etableret på eksisterende uddannelsesinstitutioner, som er omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser. For hvert VEU-center er der nedsat et centerråd, som omfatter dels medlemmer fra bestyrelsen for de institutioner, der er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser, dels bestyrelsesmedlemmer fra lokale voksenuddannelsescentre.

VEU-centrene har til formål at skabe større fokus på kvalitet og effekt af den grundlæggende almene og erhvervsrettede voksenuddannelse. VEU-centre skal således bl.a. tilbyde medarbejdere, virksomheder og ledige rådgivning om, hvordan og hvor de kan få dækket deres uddannelsesbehov. VEU-centre skal endvidere medvirke til at afdække uddannelsesbehovet i centrets geografiske dækningsområde samt eventuelt medvirke til at iværksætte analysearbejde i forhold til uddannelsesindsatsen. VEU-centre skal derudover deltage i koordineringen af uddannelsesinstitutionernes virksomhedsopsøgende arbejde, markedsføring og rådgivning af virksomheder og medarbejdere. VEU-centre kan også påtage sig andre

koordineringsopgaver i forhold til de institutioner, der medvirker i VEU-centret, i forhold til offentlige myndigheder og/eller i forhold til aktører på det lokale og regionale arbejdsmarked.

De nævnte bestemmelser i kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder endvidere krav til bestyrelsen for en uddannelsesinstitution, som varetager funktionerne som VEU-center, fx at den skal udarbejde en årlig handleplan og en årlig beretning til Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Bestyrelsen for den institution, som varetager VEU-center-funktionen, nedsætter endvidere et lokalt baseret centerråd, som rådgiver bestyrelsen om VEU-centerets virke.

§§ 3 og 4 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder bestemmelser om Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, som har til opgave at rådgive undervisningsministeren om bl.a. grundlæggende arbejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling i form af arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i fælles kompetencebeskrivelser og kortuddannedes uddannelsesbehov inden for almen voksenundervisning på grundlæggende niveau. Undervisningsministeren udpeger formanden og beskikker derudover rådets medlemmer på en sådan måde, at arbejdsgiverorganisation og arbejdstagerorganisationer indstiller hver syv medlemmer, mens to repræsentanter for de offentlige arbejdsgivere indstilles af finansministeren, regionsrådene i forening og Kommunernes Landsforening i fællesskab. Ministeren udpeger endvidere en række tilfornordnede uden stemmeret. Rådet tiltrædes endvidere af formanden for Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, også uden stemmeret.

Lov om lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder ikke bestemmelser om samarbejde i nogen form mellem Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademi- og Professionsbacheloruddannelser, som er nedsat i medfør af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 986 af 18. august 2017, og som på tilsvarende vis har til opgave at rådgive uddannelses- og forskningsministeren om erhvervsakademiuddannelserne og professionsbacheloruddannelserne.

§ 9 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder bestemmelser om lokale uddannelsesudvalg. Efter bestemmelserne skal institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal rådgive inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for. Hver institution fastlægger antallet af lokale uddannelsesudvalg efter drøftelse med de relevante efteruddannelsesudvalg. Lokale uddannelsesudvalg rådgiver institutionerne i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeligt repræsenteret, de skal udgøre et flertal i uddannelsesudvalget, og de udpeges af efteruddannelsesudvalgene efter indstilling fra organisationernes lokale afdelinger. Øvrige medlemmer udpeges af institutionen. Repræsentation for institutionens ledelse og for institutionens lærere tilfornordnes udvalget. En repræsentant for jobcenteret kan tilfornordnes udvalget. Uddannelsesudvalget vælger selv sin formand. Medlemmerne skal så vidt muligt have tilknytning til det geografiske område, som institutionens udbud henvender sig til.

Det forudsættes, at institutionen inddrager de lokale uddannelsesudvalg i planlægningen og prioriteringen af institutionens udbud, idet de lokale uddannelsesudvalg har til opgave at rådgive uddannelsesinstitutionerne i spørgsmål, der vedrører de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde. Endvidere skal lokale uddannelsesudvalg virke for samarbejde mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked. Lokale uddannelsesudvalg kan således give nyttig rådgivning vedrørende uddannelsesinstitutionens udbud af arbejdsmarkedsuddannelser.

Det bemærkes, at § 9, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at de lokale uddannelsesudvalg kan beslutte at lægge sig sammen med de lokale uddannelsesudvalg nedsat efter lov om erhvervsuddannelser.

§ 9, stk. 7, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren for andre offentlige og private uddannelsesinstitutioner, der ikke er omfattet af det foreslåede nye stk. 1 – hvilket vil sige institutioner, som ikke er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse – kan fastsætte regler om lokale uddannelsesudvalg, herunder om nedsættelse, sammensætning og opgaver.

Det følger af § 32 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at private uddannelsesinstitutioner, som er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser, ligeledes skal oprette et eller flere lokale uddannelsesudvalg efter de samme bestemmelser. Pligten til at oprette lokale uddannelsesudvalg indtræder i disse tilfælde et år efter udløbet af et kalenderår, for hvilket institutionen har indberettet en aktivitet på 20 årselever eller mere. Det fremgår, at pligten bortfalder, når institutionen for to kalenderår i træk har indberettet en aktivitet på mindre end 20 årselever. Der fremgår endvidere, at en institution kan opretholde udvalg, der kunne være nedlagt som følge af pligtbortfaldet.

For øvrige institutioner, der ikke er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, fx professionshøjskoler, er der ikke krav om at oprette lokale uddannelsesudvalg.

§§ 40 og 41 i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 18. april 2018, indeholder tilsvarende bestemmelser om, at hver skole skal nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal dække de erhvervsuddannelser, skolen udbyder og som skal rådgive skolen i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked. Bestemmelserne om medlemssammensætning og udpegelse af lokale uddannelsesudvalg efter lov om erhvervsuddannelser er altovervejende identisk med den tilsvarende bestemmelse om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det gælder dog ikke i forhold til AMU-deltagernes repræsentation, og den offentlige repræsentation, idet der i AMU-sammenhæng kan tilforordnes en repræsentant for jobcenteret og i EUD-sammenhæng en repræsentant for kommunalbestyrelsen. Som anført umiddelbart ovenfor er deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelse ikke repræsenteret i de lokale uddannelsesudvalg efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., mens en repræsentant for skolens elever er tilforordnet udvalget efter lov om erhvervsuddannelser.

Det tilføjes, at lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ikke indeholder bestemmelser om samarbejde i nogen form mellem Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for Erhvervsakademi- og Professionsbacheloruddannelser, som er nedsat i medfør af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 986 af 18. august 2017, og som på tilsvarende vis har til opgave at rådgive uddannelses- og forskningsministeren om erhvervsakademiuddannelserne og professionsbacheloruddannelserne. Lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og dermed Rådet for Erhvervsakademi- og Professionsbacheloruddannelser hører under Uddannelses- og Forskningsministeriets ressort.

2.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at der er behov for at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet. Konkret lægger aftalen op til, at de lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, og at konstruktionen med VEU-centre udfases i 2018.

Med lovforslaget lægges der på den anførte baggrund op til at gennemføre de to elementer.

Det foreslås, at kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser ophæves, hvorved VEU-centrene vil blive nedlagt. Det bemærkes, at der efter det foreslåede vil være aktivitet i centrene i 2018.

Efter det foreslåede er det hensigten, at VEU-centrenes vejledningsopgaver fremadrettet skal løses via den nationale og institutionsuafhængige voksenvejledning, mens den opsøgende indsats skal udføres dels af de enkelte uddannelsesinstitutioner, dels som led i en målrettet opsøgende indsats i tilknytning til arbejdsmarkedets parters overenskomstaftalte uddannelsesinitiativer eller i øvrigt til en aftalt koncentreret opsøgende indsats. Med trepartsaftalen blev det også besluttet, at der skulle udvikles en såkaldt RAR-model for koordination og aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen med henblik på at skabe et bedre match på arbejdsmarkedet, hvilket understøtter den koordineringsindsats i forhold til uddannelsesindsatsen, som VEU-centrene hidtil har varetaget. De Regionale Arbejdsmarkedsråd (RAR) skal i forbindelse med udmøntningen af RAR-modellen fastlægge strategier for den koordinerede indsats og udpege områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes fx på områder med særlige behov for arbejdskraft eller i den virksomhedsopsøgende indsats.

Det foreslås endelig, at bestemmelserne om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ændres således, at arbejdsopgaverne for de lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser som hovedregel varetages af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne. Det foreslås dog samtidig som en undtagelse, at institutioner omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der er godkendt til udbud efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., fortsat vil have mulighed for at nedsætte et eller flere selvstændige lokale uddannelsesudvalg på områder eller institutioner, hvor en del af AMU-aktiviteten ligger på områder, hvor der ikke er et lokalt uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelse. Det foreslås, at sådanne lokale uddannelsesudvalg oprettes efter proceduren i lov om erhvervsuddannelse.

I lov om erhvervsuddannelser foreslås en række konsekvensændringer af bestemmelser om de lokale uddannelsesudvalg, som tager højde for det foreslåede om, at disse udvalg fremadrettet tillige skal rådgive på områder, som institutionerne er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. I lyset af det i afsnit 2.2.2 omtalte forslag om, at godkendelser til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser fremadrettet alene gives landsdækkende foreslås det, at udvalgsmedlemmernes tilknytningsforpligtelse til et bestemt lokalområde opblødes svarende til den gældende retsstilling efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Efter det foreslåede vil medlemmernes tilknytningsforpligtelse herefter omfatte det geografiske område, som de pågældende uddannelser dækker, så vidt det er muligt.

Som anført i afsnit 2.4.1 er bestemmelserne om medlemssammensætningen i forhold til elevernes/deltagernes repræsentation ikke identisk efter lov om erhvervsuddannelser henholdsvis lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvorefter deltagerne ikke indgår i de lokale uddannelsesudvalg. Baggrunden herfor har været, at deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelser ofte kun er tilknyttet uddannelsesinstitutionen i kortere tid ad gangen i forbindelse med erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Ordningen uden repræsentation af uddannelsessøgende i disse udvalg opretholdes i den situation, hvor der ikke er EUD-elever inden for området, hvorimod det overvejende udgangspunkt med lovforslaget bliver, at et og samme lokale uddannelsesudvalg skal dække både uddannelser efter lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., og idet det lægges til grund, at repræsentationen af de personer, der er under uddannelse på institutionen, i det hele må antages at kunne varetages af erhvervsuddannelseseleverne, idet deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelse generelt har en for flygtig tilknytning til institutionen, til at det giver mening at foranstalte en udpegelse blandt dem.

For så vidt angår nuanceforskellen i de aktuelle regler for så vidt angår den offentlige repræsentation, jf. ovenfor under pkt. 2.4.1., bemærkes, at det vil være op til kommunalbestyrelsen at afgøre, om man vil lade sig repræsentere af en medarbejder ved det lokale jobcenter.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 4 og 5, samt bemærkningerne hertil.

2.5. Nye forberedende voksenundervisningsfag i digital opgaveløsning og engelsk samt ændret visitation til undervisning

2.5.1. Gældende ret

Formålet med forberedende voksenundervisning (FVU) er efter § 1 i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, jf. lovekendtgørelse nr. 96 af 26. januar 2017, at give voksne mulighed for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder med henblik på deres videre uddannelse og på at styrke deres forudsætninger for aktiv medvirken i alle sider af samfundslivet. For alle deltagere gælder det deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber. For tosprogede gælder det derudover deres grundlæggende færdigheder i mundtlig fremstilling og formidling.

Forberedende voksenundervisning er prøveforberedende, og undervisningen leder frem til centralt stillede prøver og giver forudsætning for videre uddannelse. På FVU-start afholdes dog mundtlige, lokalt stillede prøver. Forberedende voksenundervisning kan således styrke deltagerens basale forudsætninger for at deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fx almen voksenuddannelse, arbejdsmarkedsuddannelser og erhvervsuddannelse for voksne. Niveaumæssigt fører forberedende voksenundervisning de konkrete færdigheder op til og med folkeskolens afgangsniveau.

Undervisningen gives i de tre FVU-fag: ”Læsning, stavning og skriftlig fremstilling” (FVU-læsning), ”Talforståelse, regning og basale matematiske begreber” (FVU-matematik) samt ”Mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede” (FVU-start), jf. § 4, stk. 1, nr. 1-3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Efter § 4, stk. 2, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne niveaupdeles undervisningen i fagene FVU-læsning og FVU-matematik i trin.

Det fremgår af § 3 i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, at undervisningen kan gennemføres lokalt på offentlige og private virksomheder, i foreninger og faglige organisationer, på uddannelsesinstitutioner m.v. Det fremgår endvidere, at undervisning, der gennemføres lokalt i fagene FVU-start samt FVU-læsning tilretteagt for tosprogede, kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere. Det fremgår endelig, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om undervisningen.

Efter § 4, stk. 4, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne tilbydes ved afslutningen af hvert trin i fagene FVU-læsning og FVU-matematik deltagelse i en skriftlig prøve.

Der er tale om en skriftlig prøve, der udarbejdes af et opgaveudvalg nedsat af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Prøverne i forberedende voksenundervisning afholdes af voksenuddannelsescentre, jf. lovens § 9, og uddannelsesinstitutioner under Kriminalforsorgen, jf. lovens § 13. Voksenuddannelsescentrene gennemfører prøverne lokalt på voksenuddannelsescentret eller ved den driftsoverenskomstspart, hvor undervisningen har været afholdt. Prøver kan endvidere gennemføres lokalt på virksomheder m.v., hvor undervisningen har været gennemført. Der medvirker beskikkede, eksterne censorer ved bedømmelsen af prøverne.

Efter § 4, stk. 5, nr. 1 og 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne fastsætter undervisningsministeren regler om undervisningen, herunder om adgangen til denne, om opdeling i trin, og om uddannelses- og erhvervsvejledning, henholdsvis om mundtlige og skriftlige prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende samt om udstedelse af bevis for deltagelse.

Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet i § 12, stk. 8, i bekendtgørelse nr. 1776 af 27. december 2016 om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, hvoraf det fremgår, at det ved optagelse til FVU-læsning og/eller FVU-matematik indledningsvist vurderes, om forberedende voksenundervisning skønnes at være det rette tilbud. Dersom forberedende voksenundervisning vurderes at være det rette tilbud, fremgår det endvidere af bestemmelsen, at kursisten for at blive optaget på FVU-læsning og/eller FVU-matematik skal gennemføre en obligatorisk test. Det fremgår endelig, at der på baggrund af testresultatet og den indledende vurdering træffes afgørelse om optagelse til FVU-læsning og/eller FVU-matematik samt trinindplacering.

Bemyndigelsen efter § 4, stk. 5, nr. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til at fastsætte regler om undervisningen, herunder om adgangen til denne, blev indsat ved lov nr. 557 af 6. juni 2007 om ændring af lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne (Styrket læse-, skrive- og regneindsats). Den omtalte § 12, stk. 8, om adgang til undervisningen, som findes i bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, afspejler således bemærkningerne i det bagvedliggende lovforslag (lovforslag nr. L 95 fremsat den 30. november 2006), jf. Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, spalte 3145-3155.

Det fremgår af de nævnte bemærkninger til det daværende lovforslag, at sigtet bl.a. var, at alle, som fremadrettet ønskede at deltage i forberedende voksenundervisning, derefter skulle gennemføre den samme visitationsprocedure. Det fremgik i denne henseende samtidig udtrykkeligt af lovforslagets bemærkninger, at udbyderen af forberedende voksenundervisning skulle foretage en indledende vurdering af, hvorvidt forberedende voksenundervisning var det rette tilbud for den pågældende. Det fremgik endvidere, at udbyderen i de tilfælde, hvor forberedende voksenundervisning skønnes at være det rette tilbud, skulle foretage en afdækning af deltagerens færdigheder med henblik på at vurdere behovet for undervisning. Dette skulle efter bemærkningerne ske ved brug af test. Det fremgik endeligt, at hvis afdækningen viser, at forberedende voksenundervisning er det rette tilbud træffes afgørelse om optagelse og trinindplacering.

Som det fremgår af bekendtgørelsens § 12, stk. 8, var de tre elementer – indledende vurdering, test samt endelig samlet vurdering på baggrund af testresultatet – i visitationsproceduren for adgang til forberedende voksenundervisning udtrykkeligt forudsat ved etableringen af bemyndigelsen i § 4, stk. 5, nr. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til at fastsætte regler om undervisningen.

Af § 18, stk. 4, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne fremgår, at lærere, der varetager undervisning efter loven, skal have de nødvendige faglige og pædagogiske kvalifikationer. Bemyndigelsen i samme bestemmelses stk. 7, til at fastsætte nærmere regler om denne betingelse er udmøntet i bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning. Heraf fremgår uddannelseskraft for fagene FVU-start, FVU-læsning og FVU-matematik af §§ 24 og 25.

2.5.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det anføres i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at mange voksne danskere har utilstrækkelige basale færdigheder i forhold til læsning, skrivning og regning og problemløsning med it. Dette skaber udfordringer i et samfund, hvor de opgaver, der skal løses på arbejdspladserne, har en stigende grad af kompleksitet, og hvor der stilles øgede krav til

blandt andet skriftlighed og digitale færdigheder. Det fremgår i denne henseende af trepartsaftalen, at voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet fremover i langt højere grad end i dag skal understøtte, at der sker et markant løft af de basale færdigheder i arbejdsstyrken.

På den anførte baggrund foreslås det således at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med fagene digital opgaveløsning (FVU-digital) og engelsk (FVU-engelsk), der udbydes som virksomhedsrettede forløb og målrettes ansatte, der har behov for styrkede basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktioner. De faglige mål og indholdet af fagene skal sikre, at de opnåede færdigheder kan anvendes generelt, mens arbejds- og undervisningsformer kan relatere sig til den praksis, som deltageren befinder sig i på arbejdspladsen.

Der lægges endvidere med lovforslaget op til at sikre mulighed for at fastlægge klare og smidigere retningslinjer for visitation til forberedende voksenundervisning af medarbejdere på virksomheder.

Undersøgelsen "Danskernes kompetencer", som er den danske del af OECD's internationale kortlægning af voksnes kompetencer (PIAAC-undersøgelsen) fra 2013 viser, at næsten 600.000 voksne danskere har utilstrækkelige læse- og/eller skrivefærdigheder, og at mere end 500.000 voksne har utilstrækkelige regnefærdigheder. Dertil kommer, at mere end 1 mio. voksne danskere har vanskeligt ved at løse hverdagsopgaver på en computer.

For at sikre, at de foreslåede nye fag FVU-digital og FVU-engelsk bidrager til at opkvalificere medarbejders basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion, vil det foreslåede inddebære, at begge fag alene kan udbydes som virksomhedsrettede forløb. Fagene målrettes således ansatte, der har behov for basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion. Efter lovforslaget vil de nye virksomhedsrettede FVU-tilbud kunne foregå både på virksomheder og på uddannelsesinstitutioner.

De foreslåede nye fag FVU-digital og FVU-engelsk adskiller sig i øvrigt fra tilsvarende fag på almen voksenuddannelse ved alene at kunne udbydes efter aftale med en eller flere virksomheder. Det sikrer, at undervisningen sættes i forhold til medarbejdernes og virksomhedernes konkrete efterspørgsel fremfor at have mere generel karakter, som det er tilfældet på engelsk- og it-fagene på almen voksenuddannelse.

I PIAAC-undersøgelsen (OECD) af 16-65-åriges færdigheder og brug af disse, der blev gennemført i 24 lande, inklusiv Danmark, fra 2008-2013 anvendes betegnelsen "Problem solving in technology rich environments" om befolkningens it-færdigheder, der defineres som "evnen til at bruge digitale teknologier, kommunikationsredskaber og netværk med henblik på at finde og vurdere information, kommunikere med andre mennesker og udføre konkrete opgaver". På dansk er dette blevet oversat til "problemløsning med it".

For at understrege det nye fags virksomhedsrettede og praksisnære fokus foreslås det, at den formelle betegnelse for det nye fag FVU-digital bliver "digital opgaveløsning". Brugen af betegnelsen opgaveløsning i stedet for problemløsning skal understrege, at faget skal tilrettelægges med hensyntagen til kursisternes konkrete behov for at styrke deres basale digitale kompetencer i relation til opgaveløsning i deres jobfunktioner i bred forstand – herunder også problemløsning, men ikke alene problemløsning.

På samme vis er betegnelsen digital valgt frem for it for at understrege, at faget ikke alene tager udgangspunkt i informationsteknologi, men ønsker at bygge på det bredere og mere omfattende begreb digital teknologi. Det vurderes derfor, at betegnelsen digital opgaveløsning – udover at være mere dækkende for de mangeartede sammenhænge digital teknologi i dag anvendes i – også vil bidrage til at italesætte digital teknologi som en integreret del af opgaveporteføljen inden for alle jobfunktioner.

Den eksisterende bemyndigelse efter § 4, stk. 5, nr. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til at fastsætte regler om undervisningen og adgangen hertil, om opdeling i trin, om uddannelses- og erhvervsvejledning, beviser og om prøver forventes anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelsen om de foreslåede nye FVU-tilbud - digital optageløsning og engelsk.

Endvidere fremgår det af trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at der skal skabes klare retningslinjer for gennemførelse af fællesscreeninger af ansatte på virksomhederne i forhold til FVU. Med en styrket anvendelse af fællesscreeninger kan virksomhederne systematisk og enkelt kortlægge behovet for opkvalificering af de basale færdigheder hos medarbejderne.

På denne baggrund lægges der med lovforslaget op til at skabe bedre mulighed for, at virksomheder – efter aftale med medarbejderne – systematisk og enkelt kortlægger behovet for opkvalificering af medarbejdernes basale færdigheder.

Konkret foreslås den eksisterende bemyndigelse efter § 4, stk. 5, nr. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne benyttet til at indføje i bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, at uddannelsesinstitutionerne ved visitation af en virksomheds medarbejdere kan udelade den indledende vurdering af den enkelte ansøger, jf. beskrivelsen af gældende ret i afsnit 2.6.1.

For at øge efterspørgslen efter forberedende voksenundervisning blandt medarbejdere er sigtet med det foreslåede således, at uddannelsesinstitutionernes visitation af medarbejdere på virksomheder vil kunne gennemføres ved en fællesscreeningstest og en efterfølgende individuel vurdering, hvorefter der kan træffes afgørelse om, hvorvidt forberedende voksenundervisning vil være et relevant undervisningstilbud. Ved fællesscreeningerne anvendes den centralt udarbejdede test.

Det foreslåede forventes at kunne bidrage til, at virksomhederne på en hensigtsmæssig og enkel måde vil kunne få testet alle relevante medarbejdere med sigte på at kortlægge det samlede behov for opkvalificering af basale færdigheder på virksomheden.

Det understreges, at den foreslåede visitationsmulighed på virksomheder vil skulle tilrettelægges og gennemføres i et tæt samarbejde mellem arbejdsgiver, tillidsrepræsentanter og uddannelsesinstitutionen. Der vil være tale om et frivilligt tilbud til virksomheden såvel som til den enkelte medarbejder.

Det vurderes endvidere som følge af forslaget om at indføre to nye fag at være nødvendigt at revidere kvalifikationskravene til lærerne i den kommende ændring af bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning, jf. bemyndigelsen i lovens § 18, stk. 7. Med de nye fag i digital opgaveløsning og engelsk, skal lærere i disse fag, som ikke allerede er FVU-lærere, gennemføre et af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet godkendt modul på diplomniveau. Modulet for kommende undervisere i digital opgaveløsning og engelsk vil blive udviklet inden for rammerne af åben uddannelse og efter de regler, der gælder for udvikling og godkendelse af moduler i diplomuddannelser.

Der henvises til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

2.6. Samling af administration af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

2.6.1. Flytning af administrationen

2.6.1.1 Gældende ret

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) er en selvejende institution, der har til formål at finansiere og administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal

praktikpladser for uddannelsessøgende. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse og befordringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 1, stk. 2, og § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, primært lovens kapitel 5, § 14-18, regulerer administrationen af ordningen, herunder vedrørende ansvarsplacering i forhold til udbetaling, tilsyn og registerforhold.

Mulighederne for at opnå tilskud til kost og logi fremgår af § 21-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

2.6.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter og videreuddannelse (2018-2021), at »administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) for at opnå enkelhed og større faglig bæredygtighed. AUB administrerer således allerede i dag lønrefusionsordningen på praktikpladsområdet samt indbetalingerne af VEU-bidrag. Med samlingen af administrationen i AUB gennemføres en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen, så man fremadrettet kan ansøge om VEU-godtgørelse og befordring i samme arbejdsgang som tilmelding til uddannelsen. Omlægningen til en forenklet administration finansieres af et statsligt etablerings-tilskud.

På den baggrund foreslås administration af VEU-godtgørelsen, der i dag administreres af a-kasserne, Undervisningsministeriet og AMU-udbydere, overflyttet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Samtidig foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overtager det overordnede ansvar for administrationen af bidrag til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelserne, så alle de arbejdsgiverfinansierede ordninger på det erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesområde fremover administreres i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Konkret indebærer det en gennemgående justering af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder særligt kapitel 5, der vedrører administration, udbetaling og tilsyn.

Overflytningen af administrationsopgaven forventes at ske den 1. januar 2019, hvor it-understøttelsen forventes at ville kunne være klar, således at ansøgningsdata fra efteruddannelse.dk. fra den 1. januar 2019 skifter fra A-kassernes og Undervisningsministeriets VEU-behandling til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Det er under afklaring, i hvilket omfang de foreslåede regler i fornødent omfang vil kunne være teknisk understøttet pr. 1. januar 2019. På den baggrund foreslås det, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af flytningen af administrationen af VEU-godtgørelsen og befordring fra a-kasserne og Undervisningsministeriet og for kost og logis vedkommende fra institutionerne til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Flytningen af administrationen skal ses i lyset af, at mange uddannelsesdeltagere og virksomheder i dag ikke får den VEU-godtgørelse, de er berettiget til. Det har bidraget til en ubalance mellem arbejdsgivernes indbetalinger i form af VEU-bidrag og tilskud i form af VEU-godtgørelse og tilskud til befordring. Ubalancen er dels håndteret via etableringen af et fleksibelt VEU-bidrag med lov 1693 af 26. december 2017, og dels via dette tiltag, der indebærer en forenkling af såvel administration som regelforenkling.

Undervisningsministeriet har efter trepartsaftalens indgåelse derfor haft drøftelser med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om overgangen af administrationen for at sikre intentionen om at skabe en digital

administrationsmodel, hvor godtgørelse og tilskud udbetales automatisk. Regelforenklingsmodel skal bane vejen for en digitaliseret administrationsmodel, hvor medarbejderne tilmeldes og tager på kursus, og så udbetales godtgørelse og tilskud til befordring automatisk.

Hensigten er, at uddannelsesdeltagerne og virksomhederne oplever, at lovgivningen er enkel og klar, og at der derved spares tid og ressourcer i forbindelse med ansøgning om VEU-godtgørelse. Derudover vil uddannelsesdeltager og virksomheder opleve hurtige og korrekte udbetalinger, hvilket gerne skulle understøtte arbejdsgiveres og uddannelsesdeltageres incitament til at deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. En digital model vil samtidig betyde besparelser i administrationen af ordningen, ligesom det vil være en betydelig byrdelettelse for erhvervslivet.

I forbindelse med efterfølgende drøftelser er der fremkommet ønsker til helt konkrete regelforenklings tiltag til understøttelse af en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen. Dette er i tråd med aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti af 16. januar 2018 om digitaliseringsklar lovgivning. Formålet med at have digitaliseringsklar lovgivning er at forenkle love og regler for derigennem at gøre dem nemmere at forvalte samt forebygge, at der opstår nyt bureaukrati i den offentlige sektor. De respektive regelforenklingsforslag beskrives nærmere nedenfor.

Undervisningsministeriet vil i udmøntningen af bemyndigelser i godtgørelsesloven, der ikke overdrages til AUB, være opmærksom på, at ændringer i regler for f.eks. udmåling af godtgørelse og fastsættelse af nærmere regler for udbetaling af tilskud til befordring samt kost og logi kan komplicere administrationen og potentielt kræve systemtilpasninger.

Det nye set up (regler og administration) vil blive fulgt nøje med henblik på eventuelle justeringer. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 4 og § 4 generelt samt bemærkningerne hertil.

2.6.2. 4 ugers frist

2.6.2.1. Gældende ret

Det følger af § 11, stk. 1, nr. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring efter kapitel 2, herunder om frister for ansøgning.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 13, stk. 2, i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvoraf fremgår, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring skal være indgivet senest 4 uger efter uddannelsens afslutning.

Det følger af § 22 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætter nærmere regler efter § 21 om tilskud til kost og logi, herunder om egenbetaling.

Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet ved § 4, stk. 1, 4. pkt., i bekendtgørelse om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetencevurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Heraf fremgår, at deltageren senest 4 uger efter uddannelsens sidste dag til uddannelsesstedet skal indgive ansøgning om tilskud til kost og logi.

2.6.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I dag er der en frist for ansøgning om VEU-godtgørelse, tilskud til befordring samt kost og logi på 4 uger efter uddannelsens sidste dag. Derefter er det ikke muligt at komme i betragtning til godtgørelse og tilskud.

Fristen har været nævnt som én af årsagerne til, at nogle lønmodtagere og arbejdsgivere går glip af godtgørelse og tilskud.

Fremadrettet foreslås denne frist ophævet, idet den i dag afskærer en del ansøgninger til stor frustration for uddannelsesdeltager og arbejdsgivere.

Godtgørelsesloven § 11, stk. 1, nr. 4, og AMU-lovens § 22 er bestemmelser, hvorefter M kan fastsætte regler om frister. Der er således ikke noget specifikt krav om, at der skal være fastsat en frist for ansøgning.

Forslaget forudsætter en justering af § 13 bekendtgørelse nr. 1475/2014 om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (godtgørelsesbekendtgørelsen) og sen ophævelse af § 4 i bekendtgørelsen nr. 1258/2010 om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetencevurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Fremover vil der således ikke være en frist for ansøgning. Det vil være med til at understøtte den økonomiske tilskyndelse til at tage AMU-kurser. Dog vil den nye digitale administrationsmodel for udbetaling af godtgørelse og tilskud, hvor tilmeldingen til et godtgørelsesberettiget kursus automatisk indebærer en ansøgning om godtgørelse, alt andet lige betyde, at denne frist for ansøgning om godtgørelse overflødiggøres.

Forslaget kræver ikke lovændring. Bemyndigelsen i lov om godtgørelse og tilskud til befordring til at fastsætte frister for ansøgning bevares og udvides med kost og logi, skulle der senere vise sig et behov herfor, så er muligheden bevaret. Bemyndigelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser ophæves som led i overflytningen af kost og logi bestemmelserne heri til lov om godtgørelse og tilskud til befordring.

2.6.3. Digital ansøgning og indhentning af ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger

2.6.3.1. Gældende ret

Det følger af § 11, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring efter kapitel 2, herunder om at ansøgning, afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befordring i visse tilfælde skal ske i digital form.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 15 i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Heraf fremgår, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring kan foretages enten digitalt eller på et papirskema, der er udarbejdet af Undervisningsministeriet.

Til brug for administrationen af VEU-godtgørelse og befordring henter arbejdsløshedskasserne ansøgningsoplysninger fra tilmeldingsportalen EfterUddannelse.dk vedrørende de forsikrede uddannelsesdeltagere, mens Styrelsen for Undervisning og Kvalitet henter ansøgningsoplysninger fra EfterUddannelse.dk vedrørende ikke-forsikrede uddannelsesdeltagere.

I dag refunderer udbydere af erhvervsrettet, voksen- og efteruddannelse uddannelsesdeltagerens eller arbejdsgiverens udgifter til kost og logi for op til 500 kr. pr. døgn.

2.6.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning

Det har hidtil været muligt at ansøge om VEU-godtgørelse og tilskud via enten et digitalt skema eller via et papirskema, der rekvireres fra uddannelsesstedet, der trækker skemaet digitalt fra Efteruddannelse.dk, og efterfølgende indtaster det manuelt udfyldte ansøgnings-skema til digital sagsbehandling. Papirskemaet er en hindring for en 100 pct. fuldt automatiseret administrationsmodel.

For at etablere en digital administrationsmodel for VEU-godtgørelse, befordring samt kost og logi er det nødvendigt, at al data til brug for administrationen tilgår Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i digital form.

Det foreslås derfor, at det fremadrettet kun vil være muligt at ansøge om VEU-godtgørelse og befordring digitalt på Efteruddannelse.dk.

Forslaget medfører, at det fremover ikke vil være muligt at rekvirere et ansøgnings-skema eller aflevere et udfyldt ansøgnings-skema i papir, men at der skal ansøges via Efteruddannelse.dk. Ved tilmelding på efteruddannelse.dk logges ind med NemID. Forslaget vil sikre enkel administration og én sagsgang.

Uddannelsesdeltagere, der er undtaget fra digital selvbetjening, vil forsat have mulighed for at søge med hjælp fra skolen.

Forslaget skal ses i forbindelse med lovforslagets § 5, nr. 8, hvormed der etableres hjemmel til, at udbydere kan udbyde bistand til virksomheders og uddannelsesdeltagers tilmelding til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og dermed også ansøge om godtgørelse og befordring. Det vil dog være kursistens eller virksomhedens CPR-/CVR-nummer, der skal bruges ved tilmeldingen.

Det foreslås på den baggrund også, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag henter ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger i digital form.

Der henvises til lovforslagets § 4 nr. 28 og 31 og bemærkningerne hertil.

2.6.4. Karens

2.6.4.1. Gældende ret

Grundlæggende er der i gældende ret betingelser om, at man er i beskæftigelse både før, under og efter deltagelse i uddannelse m.v., der berettiger til godtgørelse m.v.

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befordring, når de har beskæftigelse i Danmark som lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende.

Det følger af § 2, stk. 2, i samme lov, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befordring, og kan herunder fastsætte regler om, hvilke former for beskæftigelse, der kan berettige til godtgørelse og tilskud til befordring, og at der for uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er et krav om forudgående beskæftigelsesperiode.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

2.6.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Under gældende lovgivning skal ansøgeren ved ansøgning angive ved tro og love, hvorvidt uddannelsesdeltager overholder karenskravet (om 14 dages beskæftigelse op til kursets begyndelse).

Afgivelse af tro- og love-erklæring er muligt i den gældende administration, fordi tilmelding og ansøgning om VEU-godtgørelse er to adskilte processer, hvor ansøgningen finder sted efter kursets afholdelse. Inden udbetaling af godtgørelse og tilskud til arbejdsgiver, kontrolleres tro og love-erklæringerne ved opslag i e-Indkomstregistret. Får uddannelsesdeltageren ikke løn under kurset, udbetales beløbet hurtigst muligt efter endt kursus.

Fremadrettet vil der ikke være en separat ansøgningsproces. I stedet vil ansøgningen om VEU-godtgørelse ske automatisk på baggrund af at ansøger tilmelder uddannelsesdeltageren til kurset. Da tilmeldinger til kurser ofte sker mere end 14 dage forud for kurset, er det ikke muligt i tilmeldingen at angive, om uddannelsesdeltageren overholder karenskravet. Derfor er der brug for en anden håndtering af karenskravet end den nuværende tro- og love-erklæring.

Det foreslås derfor, at karenskravet fremadrettet ændres, så de minimum 14 dages lønnet beskæftigelse både kan ligge før og efter kurset.

Det indebærer, at en virksomhed fremadrettet kan sende en nyansat medarbejder på kursus i begyndelsen af medarbejderens ansættelsesforhold og modtage godtgørelse, såfremt medarbejderens ansættelsesforhold varer 14 dage efter afslutningen af kurset. Dette giver virksomheder en øget fleksibilitet i forhold til de nuværende regler. Samtidig muliggør det i højere grad en digital kontrol af ansættelsesforhold og dermed overholdelse af karenskrav i den fremtidige administration.

Erfaringerne med dette forslag vil blive opsamlet, og ordningen vil dermed kunne tilpasses, såfremt der opstår indikationer på uhensigtsmæssig anvendelse af denne nye fleksibilitet i regelgrundlaget.

Der ændres ikke med det foreslåede ved den del af bemyndigelsen, der vedrører, at der for uddannelsesdeltagere omfattes af visse overenskomster ikke er et krav om forudgående beskæftigelsesperiode.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

2.6.5. Undervisningstimer

2.6.5.1. Gældende ret

Det følger af § 5, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at personer omfattes af § 2, stk. 1, ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse for det tab af indtægt, som deres deltagelse i uddannelsen medfører.

Af stk. 2 følger, at godtgørelse efter stk. 1 udgør pr. uge højst et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ganget med fem. Der kan højst ydes godtgørelse for det antal timer, som inden for det pågældende område svarer til fuldtidsarbejde. Er der lidt et tab af indtægt, jf. stk. 1, kan godtgørelsen pr. dag ydes for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i et kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af sidste punktum.

Efter stk. 3 kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om, at der ikke kan udbetales godtgørelse efter stk. 1 til en deltager, der har deltaget i den samme uddannelse flere gange med godtgørelse

inden for det samme kalenderår. Endvidere kan undervisningsministeren fastsætte en øvre grænse for det antal uger beregnet på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid, jf. stk. 2, for hvilke der kan udbetales godtgørelse til den enkelte deltager inden for det samme kalenderår.

Efter stk. 4 kan undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2, herunder regler om, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse til deltidsbeskæftigede deltagere i uddannelse.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 7-9 i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

2.6.5.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I dag beregnes godtgørelsen på baggrund af det laveste timeantal af 1) antal normale arbejdstimer, 2) timer væk fra arbejdspladsen eller 3) antal undervisningstimer. Hertil korrigeres der for fleksjob i forhold til, om uddannelsesdeltageren eksempelvis er arbejdssøgende deltid eller fuldtid. Denne metode har en række umiddelbare problemer i forhold til kontrol af, om oplysninger er korrekte. For det første er opgørelsen unødigt kompliceret for ansøgeren. For det andet er det ikke muligt, hvis ansøgningen skal håndteres i en sagsgang, i ansøgningen at anføre, hvor mange timer uddannelsesdeltageren reelt har været væk fra arbejdspladsen, som ellers indgår i beregningsgrundlaget. Endvidere tager metoden ikke højde for, at personer, der overnatter (og dermed potentielt kan få tilskud til kost og logi), typisk ikke kan arbejde for sin arbejdsgiver, mens personen er på kursus uanset, hvor få undervisningstimer der er den pågældende kursusdag.

For at opnå en administrationsmodel med færre skøn og flere objektive kriterier foreslås det, at antallet af timer, der indgår i beregningen af VEU-godtgørelsen, fremover opgøres ud fra antallet af undervisningstimer, hvor uddannelsesdeltageren er væk fra arbejde og hermed har tab af indtægt. Det vil sige, at der kun kan gives godtgørelse for det antal timer, som uddannelsen er normeret til, hvor deltageren har været til stede, samtidig med at uddannelsesdeltageren er væk fra arbejde. Sidstnævnte sker for at sikre, at der kun gives VEU-godtgørelse m.v. for de undervisningstimer, hvor uddannelsen er forbundet med et løntab. Dette foreslås konkret at ske ved en ændring af den gældende § 5 i godtgørelsesloven (og udmøntning ved bekendtgørelse). Dette vil lette ansøgningen for en del ansøgere samt bidrage til at gøre tildelingen af tilskud mere objektiv og dataunderstøttet.

Konkret indebære forslaget, at størstedelen af ansøgerne ikke vil skulle angive hverken antal arbejdstimer eller fravær fra arbejdet, hvis ansøger ved tilmelding angiver, at uddannelsesdeltageren ville være på arbejde med løn i hele uddannelsesperioden. I stedet hentes undervisningstimerne (og fravær) fra EfterUddannelse.dk. Det er oplysninger, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag under alle omstændigheder løbende vil modtage.

Erfaringerne med dette forslag vil blive opsamlet, og ordningen vil dermed kunne tilpasses, såfremt der opstår indikationer på uhensigtsmæssig anvendelse af denne regelforenkling.

Det bemærkes, at der ikke inden for gældende ret kan ydes godtgørelse for mere end 7,4 timer om dagen, før Undervisningsministeren har sat bestemmelse i kraft om, at godtgørelse pr. dag kan ydes for mere end 7,4 timer, når medarbejderen har deltaget i kursus i mere end 7,4 timer pr. dag. Bestemmelsen forventes sat i kraft parallelt med, at administrationsopgaven overgår til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

2.6.6. Udbetaling til virksomheder

2.6.6.1. Gældende ret

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at arbejdsgiveren indtræder i deltagerens ret til godtgørelse, når arbejdsgiveren betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse. Godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt. Beløbet kan dog højst svare til lønudgiften under uddannelsen m.v. Overstiger godtgørelsesbeløbet lønnen, udbetales differencen til deltageren.

Af stk. 2 fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at der ikke kan ske udbetaling af godtgørelse til arbejdsgivere, jf. stk. 1, før det er konstateret, at der er sket lovpligtig indberetning til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister, af lønoplysninger for den periode, hvori uddannelsen har fundet sted.

Af § 8, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, følger, at tilskud til befording kan udbetales til en arbejdsgiver, hvis denne er forpligtet til enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til det befordingstilskud, som lønmodtageren ellers kunne have fået udbetalt, eller til at afholde alle udgifter til lønmodtagerens befording i forbindelse med uddannelsen. Det er en betingelse, at lønmodtageren har godkendt, at udbetaling af tilskud til befording sker til arbejdsgiveren.

Af stk. 4 fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til befording, herunder om, at der ikke kan opnås tilskud til befording, hvis der ikke kan opnås godtgørelse, jf. § 5. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte en bagatelgrænse for udbetaling af tilskud til befording.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 14 i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse. Heraf fremgår, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording indgives af deltageren, jf. dog stk. 2. Af stk. 2 fremgår, at når arbejdsgivere betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse og tilskud til befording, skal ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording indgives af arbejdsgiveren. I andre tilfælde kan arbejdsgivere indgive ansøgning om godtgørelse og tilskud til befording efter fuldmagt.

Af § 19, stk. 7, i bekendtgørelse om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse følger, at godtgørelse og tilskud til befording udbetales til deltageren.

Af stk. 8 følger, at hvis deltagerens arbejdsgiver er indtrådt i retten til godtgørelsen jf. § 7, stk. 1. 1. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, så udbetales godtgørelsen til arbejdsgiveren, jf. lovens § 1, 2. og 3. pkt.

Af stk. 9 følger, at tilskud til befording kan udbetales til deltagerens arbejdsgiver, hvis arbejdsgiveren er forpligtet til enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til det befordingstilskud, som deltageren ellers kunne have fået udbetalt, eller til at afholde alle udgifter til deltagerens befording i forbindelse med uddannelsen, og deltageren har godkendt, at udbetaling af tilskud til befording sker til arbejdsgiveren, jf. § 8, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det følger af § 23 i lov om arbejdsmarkedsuddannelse m.v., at udbetaling til tilskud til kost og logi samt krav om tilbagebetaling af sådanne tilskud, jf. § 24, stk. 1, varetages af uddannelsesstedet. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Bemyndigelsen er udmøntet ved § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1258 af 11. november 2010, hvoraf fremgår, at tilskud til udgifter til kost og logi i tilfælde af indkvartering, der ikke omfattes af § 1, stk. 2, udgår indtil 450 kr., der mod dokumentation efter § 2, stk. 2, for hver overnatning, hvor deltageren er indkvarteret, udbetales til deltageren til hel eller delvis dækning af de pågældende udgifter.

2.6.6.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I dag udbetales der godtgørelse til enten uddannelsesdeltager eller arbejdsgiver. Godtgørelsen udbetales til uddannelsesdeltageren, hvis denne ikke får løn under kursus, mens godtgørelsen udbetales til virksomheden, hvis denne udbetaler løn til uddannelsesdeltageren under kurset. I dag udbetaler virksomhederne ca. 85 pct. af tilfældene løn til uddannelsesdeltageren under uddannelse, mens uddannelsesdeltagerne for de resterende 15 pct. af tilfældene ikke får løn under uddannelse.

Tilskuddet til befordring udbetales i dag som udgangspunkt til uddannelsesdeltageren, men kan udbetales til virksomheden, hvis virksomheden angiver i ansøgningen, at uddannelsesdeltageren accepterer dette. Ca. 2/3 af tilskud til befordring udbetales til uddannelsesdeltageren, mens ca. 1/3 udbetales til arbejdsgiver. En forudsætning for at tilskud til befordring udbetales til arbejdsgiver er, at arbejdsgiveren er forpligtet enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til befordringstilskuddet, eller til at afholde alle udgifter til lønmodtagerens befordring i forbindelse med kurset.

Tilskud til udgifter til kost og logi i tilfælde af indkvartering, der ikke er et tilbud fra uddannelsesstedet, udbetales mod dokumentation til uddannelsesdeltageren eller arbejdsgiveren.

Det betyder, at i den nuværende administration foregår udbetalingerne af de tre dele (godtgørelse, tilskud til befordring og tilskud til kost og logi) som tre forskellige udbetalinger. Alle tre udbetalinger kan udbetales til enten arbejdsgiver eller lønmodtager efter forskellige forhold. Det er ikke særlig effektivt eller gennemskueligt ud fra et administrativt synspunkt og kan også være vanskeligt at gennemskue for ansøgerne.

Fra et administrativt synspunkt kan det i flere situationer være vanskeligt at gennemskue, hvem der er den korrekte modtager af godtgørelsen og tilskud. I forhold til selve godtgørelsen kræver det opslag i eIndkomst, der er forbundet med en vis usikkerhed, og hvori der kan ændres efterfølgende.

For at sikre nogle mere entydige og hurtigere pengestrømme, foreslås det, at alle elementer af VEU-godtgørelsen, dvs. godtgørelse og tilskud til befordring, som udgangspunkt udbetales til virksomheden, når arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren. Godtgørelse kan udbetales til uddannelsesdeltageren, såfremt denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen. Dette indebærer, at arbejdsgiveren som udgangspunkt vil modtage godtgørelse og tilskud til befordring. Det bemærkes i den forbindelse, at det i dag er langt den overvejende del af uddannelsesdeltagerne, der får løn under kursusdeltagelse, nemlig ca. 85 pct.

Formålet med forslaget er at skabe en digitaliseret administrationsmodel med hurtige og enkle udbetalinger.

En forudsætning for, at godtgørelse og tilskud udbetales til arbejdsgiveren, er for både godtgørelse og tilskud til rejseomkostningers vedkommende, at arbejdsgiveren er forpligtet til at udbetale et beløb, der mindst svarer til godtgørelse og tilskud eksempelvis ved at betale løn og/eller afholde udgifter til rejseomkostninger i forbindelse med uddannelsen.

I det omfang uddannelsesdeltageren ikke har fået løn under kursus og selv har lavet udlæg for befordring samt for kost og logi, vil virksomheden og uddannelsesdeltageren skulle afregne internt med hinanden.

Hovedreglen er således udbetaling til arbejdsgiveren. Lønmodtageren afskæres dog ikke fra at få udbetalingerne af godtgørelse og tilskud til befordring, men det vil specifikt skulle angives, om udbetalingen skal ske til lønmodtageren.

Erfaringerne med dette forslag vil blive opsamlet, og ordningen vil dermed kunne tilpasses, såfremt der efterfølgende opstår tegn på uhensigtsmæssige konsekvenser af forslaget.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 16 og 22, og bemærkningerne hertil.

2.6.7. Kontrollbestemmelse

2.6.7.1 Gældende ret

Det følger af § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen af denne lov kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister § 7.

Af bestemmelsens stk. 2 fremgår det, at stk. 1 omfatter de oplysninger, der er nødvendige til brug for beregning og opkrævning af bidrag hos arbejdsgivere og udbetaling af ydelser til arbejdsgivere, elever og skoler. Der kan herunder ske samkøring og sammenstilling af oplysninger til brug for kontrol af beskæftigelses-, indkomst- og aldersoplysninger i forbindelse hermed.

2.6.7.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ud over ovennævnte regelforenklingsforslag er det en vigtig forudsætning for korrekt udbetaling af godtgørelse og tilskud, og dermed at undgå snyd og misbrug af ordningen, at der i godtgørelsesloven indføres en kontrolbestemmelse.

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er der indarbejdet en kontrolbestemmelse (§ 26 a, stk. 1 og 2), hvoraf fremgår, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for administrationen kan få terminaladgang til oplysninger i indkomstregistret, jf. lov om indkomstregister § 7.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag har pligt til løbende at sikre, at udbetalingerne sker på et korrekt grundlag. En af måderne at understøtte dette på er ved samkøring af data. Lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag § 26 a giver Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag adgang til at samkøre og registersamkøre til brug for kontrol med oplysninger i indkomstregistret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015.

Herudover har Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag mulighed for at kontrollere, om en arbejdsgiver eller en elev modtager en ydelse fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag samtidig med, at arbejdsgiveren eller eleven modtager en ydelse fra en tredjepart, hvilket kan indebære, at arbejdsgiveren eller eleven mister retten til ydelsen fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Både Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Udbetaling Danmark administreres af ATP.

Ved lov nr. 523 af 29. april 2015 om ændring af lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love (Overførsel af myndighedsområder til Udbetaling Danmark og indførelse af beføjelser til, at Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøring på bl.a. kommunale ydelsesområder m.v.) blev § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark indført. Efter denne bestemmelse kan Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås, at der i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse indarbejdes en tilsvarende kontrolbestemmelse. Det foreslåede indebærer, at AUB

fremover i forbindelse med administrationen af VEU-godtgørelsen kan anvende registerbaseret kontrol på linje med AUB-administrationen.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 37 (§ 18, stk. 3 og 4) og bemærkningerne hertil.

2.7. Arbejdsløshedskassernes adgang til data om VEU

2.7.1. Gældende ret

Der er i gældende lov ikke særskilte bestemmelser om arbejdsløshedskassernes adgang til data om VEU-godtgørelse og uddannelsesdeltageres VEU-aktivitet.

Arbejdsløshedskasserne varetager i dag VEU-administrationen for så vidt angår egne medlemmer af arbejdsløshedskasserne, og behandler således allerede i dag forskellige oplysninger om voksen- og efteruddannelse, herunder i forbindelse med godtgørelse og tilskud til befording.

2.7.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at A-kasserne fortsat skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Øvrige interessenter vil kunne tilgå generelle data om forbrug af VEU-godtgørelse via det foreslåede nye VEU-datavarehus, jf. aftalens pkt. 20.

Det foreslås på den baggrund, at der i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse indsættes hjemmel til, at arbejdsløshedskasserne fortsat sikres adgang til data om medlemmernes deltagelse i aktivitet berettiget til VEU-godtgørelse. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter nærmere regler herom. Den foreslåede hjemmel i lov om godtgørelse og tilskud til befording ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse vil være subsidiær i forhold til hjemlerne i uddannelseslovene, jf. nedenfor.

Det foreslås endvidere, at der i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelse til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven) og i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) indsættes hjemmel til, at undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter disse love til rådighed for arbejdsløshedskasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne. Det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed, samt om på hvilke vilkår og til hvad oplysningerne må bruges.

Formålet er at give mulighed for, at interessenter på VEU-området, som f.eks. arbejdsløshedskasserne, andre myndigheder, visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området, får adgang til disse oplysninger.

Målgrupperne for efteruddannelse berettiget til VEU-godtgørelse inkluderer personer, som er fagligt svage inden for it og dansk, og som vil finde individuelle samtykkeerklæringer vanskelige. Hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 18, og § 2, nr. 10, § 4, nr. 37, § 5, nr. 11, og § 10 nr. 1.

2.8. Klageproces (indførelse af obligatorisk remonstration)

2.8.1. Gældende ret

Det følger af § 66 k, stk. 3, 1.-3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at staten til virksomheder, som indgår uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale, jf. lovens § 66 a, stk. 2, 1. pkt., yder et tilskud. Tilskuddets størrelse fastsættes på finansloven. Tilskud ydes ikke for elever, der er fyldt 25 år, og som udløser løntilskud til arbejdsgiveren i henhold til §§ 98 c-98 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og for elever, der er berettiget til dagpenge ved sygdom eller barsel, og hvor arbejdsgiveren modtager refusion i henhold til § 54, stk. 1, i lov om sygedagpenge og § 39, stk. 1, i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Af § 66 k, stk. 3, 4 og 5. pkt., følger, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer udbetaling af tilskud. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af tilskud, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Bemyndigelsen er benyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 23 af 8. januar 2014 om tilskud til arbejdsgivere, der indgår en uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale.

Det følger af § 66 k, stk. 5, at afgørelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffer om beregning, udbetaling og eventuel tilbagebetaling af tilskud i henhold til stk. 3, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for det i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension nedsatte ankenævn (dvs. ATP's ankenævn).

Der er således i dag ikke tale om, at en klager skal sende sin klage til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med henblik på revurdering af den truffede afgørelse, inden klagen evt. sendes videre til ATP's ankenævn.

Det følger ligeledes af § 19 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at afgørelser efter §§ 5-10 inden for 4 uger kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, som afgørelsen vedrører. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen kan Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg se bort fra overskridelsen af 4 ugers fristen, når der er særlig grund hertil. Undervisningsministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om indgivelse og behandling af klage, herunder om frister for behandling af klagen.

Der er således i dag heller ikke i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse tale om, at klager kan indsende sin klage til revurdering hos Undervisningsministeriet eller arbejdsløshedskasserne inden den sendes videre til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

2.8.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved lov nr. 1669 af 26. december 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og forskellige andre love (Modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag, indførelse af modregningsadgang, ændring af klageproces m.v.) blev der indført obligatorisk remonstration for så vidt angår det afgørelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og Arbejdsmarkedets Tillægspension træffer efter lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Den nævnte ændring trådte i kraft den 1. januar 2018.

[Ved forslag til lov om ændring af avu-loven, lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., lov om Danmarks Evalueringsinstitut, lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om individuel boligstøtte og forskellige andre love og om ophævelse af lov om erhvervsgrunduddannelse m.v., lov om kombineret ungdomsuddannelse, lov om produktionsskoler og lov om Rådet for Ungdomsuddannelser (Ændringer som følge af lovgivning om forberedende grunduddannelse m.v.), er det endvidere foreslået, at der indføres obligatorisk remonstration for så vidt angår klager efter § 15 a i lov om erhvervsgrunduddannelser, der indgives den 1. au-

gust 2019 eller senere, over afgørelser truffet af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag om bonus, herunder bonussens størrelse, beregning, udbetaling, efterregulering, modregning og tilbagebetaling, jf. Folketings Tidende 2017-2018, A, L 202 som fremsat, side 9. Dette lovforslag blev fremsat den 21. marts 2018.]

Det foreslås i nærværende lovforslag at ændre klageprocessen efter § 66 k, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, således at der også her indføres en ordning med obligatorisk remonstration. Forslaget indebærer, at en klage over en afgørelse truffet af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter bestemmelsen skal sendes til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som har truffet afgørelsen. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil så skulle foretage en revurdering af den trufne afgørelse på det foreliggende grundlag, dvs. også på baggrund af eventuelle oplysninger som klager måtte vedlægge klagen. Såfremt Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke giver klager fuldt ud medhold, vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skulle sende klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til ankenævnet.

Den foreslåede ordning har baggrund i hensynet til at effektivisere klageprocessen og undgå en ekstra sagsgang, i de tilfælde hvor Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag må bede ATP's ankenævn om at hjemvise klagen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bl.a. på grund af oplysninger, som klager indsender til ankenævnet sammen med klagen, og som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke hidtil har været bekendt med.

Forslaget indebærer ingen ændring af den gældende klagefrist, hvorefter en afgørelse i henhold til § 66 k, stk. 3, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for ankenævnet. Forslaget om obligatorisk remonstration indebærer, at den gældende klagefrist i givet fald vil være overholdt, såfremt klagen indbringes for den myndighed, der har truffet afgørelsen, inden for 4 uger fra den dag hvor afgørelsen er meddelt. Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til rekursmyndigheden, vil klagen normalt skulle anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til denne myndighed inden fristens udløb, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Der foreslås endvidere i regi af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og på baggrund af omlægningen af administrationen fra Undervisningsministeriet og arbejdsløsheds-kasserne til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at behandlingen af klager over afgørelser efter § 5-10 og 16 fremadrettet skal kunne indbringes for det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte nævn.

Det foreslås i den forbindelse, at klage indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Efter forslaget vurderer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, om der er grundlag for at give klager helt eller delvis medhold, og hvis Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke giver klager fuldt ud medhold, skal Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag sende klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Forslaget indebærer ingen ændring af den gældende klagefrist, hvorefter en afgørelse efter loven inden for en frist på 4 uger fra den dag afgørelsen er meddelt, kan indbringes for udvalget. Forslaget om obligatorisk remonstration indebærer, at den gældende klagefrist i givet fald vil være overholdt, såfremt klagen indbringes for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der har truffet afgørelsen, inden 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt. Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til rekursmyndigheden, vil klagen normalt skulle anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til denne myndighed inden fristens udløb, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Formålet med omlægningen af klagesagsbehandlingen er at skabe en ud fra et teknisk administrativt synspunkt mere smidig proces i forbindelse med omlægningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det henvises til lovforslaget § 4, nr. 38, og bemærkningerne hertil.

2.9. Mulighed for oprettelse af særskilte moduler

2.9.1. Gældende ret

På Uddannelses- og Forskningsministeriets område kan professionshøjskoler, erhvervsakademier, kunstneriske uddannelsesinstitutioner og maritime uddannelsesinstitutioner udbyde efter- og videreuddannelse efter reglerne om åben uddannelse, jf. lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (herefter lov om åben uddannelse).

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse, at åben uddannelse er erhvervsrettede deltidsuddannelser, heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, enkeltfag, fagspecifikke kurser, korte kurser og særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Udbud af uddannelsesaktiviteter efter lov om åben uddannelse skal som udgangspunkt tilrettelægges på deltid med henblik på, at uddannelserne kan følges af personer med fuldtidsarbejde, jf. § 2, stk. 3 og 4, i lov om åben uddannelse.

Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter efter § 2, stk. 9, i lov om åben uddannelse nærmere regler om de enkelte deltidsuddannelser, de fagspecifikke kurser og de korte kurser.

For så vidt angår deltidsuddannelserne fremgår reglerne om akademi- og diplomuddannelser af bekendtgørelse om diplomuddannelser og bekendtgørelse om akademiuddannelser, jf. henholdsvis bekendtgørelse nr. 1008 og nr. 1009 af 29. juni 2016. Udbud af diplom- og akademiuddannelser skal desuden følge reglerne i lov om videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, jf. lov bekendtgørelse nr. 1038 af 30. august 2017, som bl.a. fastsætter regler om uddannelsernes indhold, adgang til uddannelserne og uddannelsesinstitutionernes mulighed for at foretage en individuel kompetencevurdering af ansøgers realkompetencer i forhold til en diplom- eller akademiuddannelse.

Akademi- og diplomuddannelser opbygges af moduler på enten 5 eller 10 ECTS-point, som alle afsluttes med en prøve med individuel bedømmelse. Der henvises til § 6, stk. 2, 1. pkt., og § 15, stk. 2, 1. pkt., i henholdsvis bekendtgørelse om akademiuddannelser og bekendtgørelse om diplomuddannelser. De enkelte moduler, der indgår i en akademi- eller diplomuddannelse, skal fremgå af uddannelsens studieordning med bl.a. en beskrivelse af modulets læringsmål, indhold, omfang samt beskrivelse og fastsættelse af hvert moduls prøveform. Der henvises til § 16, stk. 2, i henholdsvis bekendtgørelse om akademiuddannelser og bekendtgørelse om diplomuddannelser.

Hvis der opstår et kompetencebehov, som efter en faglig vurdering kan rummes inden for en eksisterende uddannelse, kan en uddannelsesinstitution udvikle et nyt modul under den pågældende uddannelse. Der er ingen maksimumgrænser for antallet af moduler under de enkelte uddannelser dog forudsat, at kravet om faglig sammenhæng mellem det enkelte modul og uddannelsen er opfyldt.

Institutionerne indberetter nye moduler til Uddannelses- og Forskningsministeriet med henblik på registrering og vurdering af, om disse medfører væsentlige ændringer af uddannelsens formål eller erhvervsigte, jf. § 7, stk. 2, i henholdsvis bekendtgørelse om akademiuddannelser og bekendtgørelse om diplomuddannelser.

Indberetningen foretages i fællesskab af kredsen af relevante udbydere, hvilket i praksis sker ved de faglige fællesudvalg, som udbyderne har nedsat med institutionsrepræsentanter inden for hvert fagområde – det tekniske, det sundhedsfaglige, det pædagogiske, det merkantile m.v.

For så vidt angår udbud af enkeltfag fremgår det af § 2, stk. 4, i lov om åben uddannelse, at et enkeltfag er en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Udbud af fagspecifikke kurser er reguleret i § 2, stk. 5, i lov om åben uddannelse. Heraf fremgår, at fagspecifikke kurser er undervisningsforløb af 1-4 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger på basis af de videregående kompetencegivende heltids- eller deltidsuddannelser, som institutionen er godkendt til at udbyde, og som den modtager tilskud til. Kurserne skal bygge på elementer, som indgår i disse uddannelser.

Endelig fremgår det af § 2, stk. 6, i lov om åben uddannelse, at korte kurser er koncentrerede undervisningsforløb af 1-8 ugers varighed omregnet til heltid, som uddannelsesinstitutionen fastlægger frit efter lokalt behov inden for rammer fastlagt af undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren.

Varigheden af de fagspecifikke kurser og de korte kurser fastsættes i antal undervisningstimer og afsluttes ikke med en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Det fremgår af § 3 i lov om åben uddannelse, hvilke uddannelser uddannelsesinstitutionerne kan udbyde som åben uddannelse.

Uddannelsesinstitutionen kan efter den gældende bestemmelse i § 20 i lov om videregående uddannelser (videreuddannelsessystemet) for voksne bl.a. godkende, at anerkendte kompetencer, efter en individuel kompetencevurdering i medfør af lovens § 15 a, kan erstatte dele af et reguleret forløb.

Det fremgår af den gældende § 15 a i lov om videregående uddannelser (videreuddannelsessystemet) for voksne, at individuel kompetencevurdering har til formål at give ansøgeren anerkendelse af dennes samlede viden, færdigheder og kompetencer (realkompetencer) i forhold til en akademiuddannelse eller en diplomuddannelse. Anerkendelse af kompetencer sker på baggrund af afklaring, dokumentation og vurdering af deltagerens individuelle kompetencer i forhold til adgangskrav til uddannelsen eller målbeskrivelserne i uddannelsesreglerne.

Endvidere fremgår det bl.a. af § 15 a, at anerkendelse af realkompetencer gives af den institution, der har gennemført kompetencevurderingen efter ansøgerens anmodning. Anerkendelse gives i form af bevis for adgang til en uddannelse eller til dele af en uddannelse, bevis for dele af en uddannelse, eller bevis for fuldført uddannelse.

Uddannelsesaktiviteter udbudt efter reglerne om åben uddannelse finansieres som udgangspunkt med delvist tilskud, jf. § 6 i lov om åben uddannelse og delvis deltagerbetaling, jf. lovens § 8.

Uddannelsesinstitutionerne kan dog efter § 4 i lov om åben uddannelse udbyde åben uddannelse som indtægtsdækket virksomhed uden tilskud til virksomheder eller lignende. Uddannelsesaktiviteten kan tilrettelægges efter aftale med den eller de pågældende virksomheder.

Det følger endvidere af § 6, stk. 6, i lov om åben uddannelse, at det i de årlige finanslove kan bestemmes, at deltidsuddannelser og enkeltfag herfra efter § 2, stk. 1, nr. 1 og 3, udbydes uden tilskud efter denne lov eller som indtægtsdækket virksomhed.

Universiteternes mulighed for at udbyde deltidsuddannelse fremgår af § 5 i universitetsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 18. marts 2015.

2.9.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med denne del af lovforslaget udmøntes initiativ nr. 14 i ”Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)” oktober 2017, hvoraf det fremgår, at der ”... skal gives mulighed for at oprette særskilte moduler på ned til 5 ECTS-point uden for eksisterende deltidsuddannelser på videregående VEU med henblik på at forbedre reaktionsevnen i forhold til nye kompetencebehov på arbejdsmarkedet.”

Som baggrund herfor er det anført i aftalen, at der er behov for en hurtigere reaktionsevne i forhold til at udvikle kurser i det videregående voksen- og efteruddannelsessystem, som modsvarer arbejdsmarkedets behov. Det er ligeledes anført, at processen for udvikling af uddannelser i dag opfattes som langsom, hvilket kan være en barriere for brugen af videregående efter- og videreuddannelse.

Med henblik på at imødekomme behovet for en hurtigere respons på arbejdsmarkedets behov for udvikling af nye efter- og videreuddannelsesudbud på videregående niveau, foreslås det med dette lovforslag at udvide de allerede eksisterende uddannelsesudbud med moduler – såkaldte særskilte moduler – der ikke indgår i en eksisterende videregående deltidsuddannelse.

Ordnningen forudsætter derfor, at der foreligger en beskrivelse af de kompetencer, som de ønskede moduler skal give kursisterne med henblik på at imødekomme arbejdsmarkedets behov. Der kan i denne beskrivelse bl.a. indgå udtalelser fra arbejdsmarkedets parter, virksomheder, kommuner m.v. samt eventuelt statistisk dokumentation.

Det er hensigten, at de videregående uddannelsesinstitutioner vil skulle søge uddannelses- og forskningsministeren om godkendelse af særskilte moduler. Der vil kunne fastsættes nærmere regler om institutionernes ansøgninger, herunder om krav til beskrivelsen af arbejdsmarkedets behov.

Efter de gældende regler skal oprettelse af nye moduler under eksisterende akademi- og diplomuddannelser indstilles til Uddannelses- og Forskningsministeriet i fællesskab af kredsen af relevante udbydere, hvilket i praksis sker ved de faglige fællesudvalg, som udbydere har nedsat med institutionsrepræsentanter inden for hvert fagområde – det tekniske, det sundhedsfaglige, det pædagogiske, det merkantile m.v.

For at understøtte et sammenhængende og koordineret udbud samt kvaliteten og relevansen af de særskilte moduler er det hensigten, at ansøgning om godkendelse af særskilte moduler uden for en eksisterende deltidsuddannelse – i overensstemmelse med den nuværende praksis – vil skulle ske efter fælles indstilling fra de relevante institutioner. Ansøgningen forventes endvidere at skulle indeholde en tilslutning til modulets oprettelse fra uddannelsesudvalg eller lignende organer med aftagerrepræsentation.

Den foreslåede ordning skal muliggøre, at der kan søges om oprettelse af særskilte moduler på mindst 5 ECTS-point på videregående niveau, som ved oprettelsen ikke vil blive en del af en eksisterende uddannelse. Der skal være tilknyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse til de særskilte moduler. Det er dermed hensigten, at modulerne vil skulle følge strukturen for eksisterende deltidsuddannelser, hvilket for akademi- og diplomuddannelser bl.a. vil sige, at de enkelte moduler skal være på enten 5 eller 10 ECTS-point.

De særskilte moduler vil med forslaget – i modsætning til de øvrige deltidsuddannelser – ikke være reguleret af uddannelsesbekendtgørelser. Institutionerne vil derfor skulle udarbejde kursusbeskrivelser og læringsmål for modulerne.

Det forventes endvidere, at de særskilte moduler i videst muligt omfang vil skulle følge de gældende regler om deltidsuddannelser, herunder om adgang, prøver og eksaminer. Dette findes hensigtsmæssigt, således at modulerne eventuelt på et senere tidspunkt vil kunne erstatte dele af et reguleret efter- og videreuddannelsesforløb.

Det er hensigten, at uddannelsesinstitutionerne som led i en individuel kompetencevurdering efter de gældende regler i lov om videregående uddannelser (videreuddannelsessystemet) for voksne vil kunne godkende, at særskilte moduler kan erstatte dele af et reguleret forløb, jf. lovens § 20.

For så vidt angår universiteterne, er det hensigten, at universiteterne med ministerens godkendelse skal have mulighed for at udbyde særskilte moduler i medfør af universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2, om anden efter- og videreuddannelse. Det er derfor hensigten, at der med hjemmel i universitetslovens § 8, stk. 1, vil blive fastsat regler i deltidsbekendtgørelsen om universiteternes udbud af særskilte moduler.

Det er hensigten, at der skal ydes tilskud til de særskilte moduler. Det vil sige, at de særskilte moduler efter reglerne i lov om åben uddannelse eller i universitetsloven skal udbydes med delvist tilskud og delvis deltagerbetaling.

2.10. SVU til særskilte moduler

2.10.1. Gældende ret

Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) kan gives til uddannelse på videregående niveau udbudt som åben uddannelse, jf. lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og deltidsuddannelse udbudt i medfør af universitetslovens § 5. Det følger af lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke uddannelser der kan gives SVU til.

Det fremgår således af lovens § 8, stk. 1, at der kan gives SVU til videregående uddannelse, der udbydes som åben uddannelse, og som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse, samt til supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav på uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og som er udbudt efter § 2, stk. 2, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

For så vidt angår deltidsuddannelse udbudt i medfør af universitetslovens § 5, følger det af § 8, stk. 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at der kan gives SVU til masteruddannelse og anden efter- og videreuddannelse, som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse, samt enkeltfag på deltid fra de uddannelser, som universiteterne er godkendt til at udbyde på heltid.

Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere efter lovens § 8, stk. 3, fastsætte regler om, at der kan gives SVU til en kombination af uddannelser udbudt i medfør af § 8, stk. 1 og 2.

Det er en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at der er tale om uddannelse tilrettelagt på heltid, jf. § 9, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte. Kravet om heltidsuddannelse kan opfyldes ved, at den enkelte uddannelse er tilrettelagt på heltid eller ved at kombinere flere uddannelser eller enkeltfag/moduler. Der gives ikke SVU til uddannelse, der i alt berettiger til mindre end ugesatsen for heltidsuddannelse, jf. lovens § 13, stk. 6.

Det er endvidere en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at den uddannelsessøgende ikke har gennemført en videregående uddannelse, jf. § 3 a i lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

2.10.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med forslaget etableres der mulighed for, at der fremover kan gives SVU til særskilte moduler på videregående niveau, som udbydes i medfør af § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2.

Formålet med de særskilte moduler er at understøtte, at der kan etableres faglige uddannelses tilbud på områder, hvor der opstår et kompetencebehov, og hvor der ikke findes en allerede godkendt deltidsuddannelse, som dækker dette behov.

De særskilte moduler vil således ikke være en del af en eksisterende uddannelse og dermed ikke omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse. Det er dog forudsat, at de særskilte moduler vil følge strukturen for de eksisterende deltidsuddannelser, hvilket indebærer, at de tilrettelægges med en normering angivet i ECTS-point og afsluttes med en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

SVU til videregående uddannelse gives til uddannelse tilrettelagt på heltid, jf. lovens § 9, stk. 1. Det er hensigten, at der skal kunne gives SVU til en kombination af særskilte moduler og anden uddannelse, der giver ret til SVU. Det vil sige, at de særskilte moduler vil kunne indgå i beregningen af, hvorvidt det samlede uddannelsesforløb er tilrettelagt på heltid.

Det er en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at den uddannelsessøgende opfylder betingelserne i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, herunder også betingelser om, at det samlede uddannelsesforløb mindst skal give ret til ugesatsen for heltidsuddannelse, jf. lovens § 13, stk. 6, og at den uddannelsessøgende ikke har gennemført en videregående uddannelse, jf. lovens § 3 a.

2.11. Vederlagsfri hjælp i forbindelse med tilmelding til arbejdsmarkedsuddannelser

2.11.1. Gældende ret

De gældende budgetretlige bindinger på de tilskudsmodtagende institutioners administration af statstilskud fører for arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget på fælles kompetencebeskrivelser til, at institutionerne skal tage sig betalt fra virksomhederne efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed, hvis institutionerne præsterer en ydelse, der rækker ud over den fornødne vejledning og bistand i forbindelse med tilmeldingen, fx hvis de med fuldmagt fra virksomheden overtager opgaven med tilmelding.

Under det såkaldte ”friinstitutionsforsøg” på området har et af temaerne været angivet som ”Friere rammer for hjælp til tilmelding. Her kan der tænkes forsøg, hvor der afprøves nye former for vejledning og hjælp til virksomheder ved tilmelding til AMU og ansøgning om VEU-godtgørelse uden forpligtigelse til at opkræve IDV-betaling.” På denne baggrund har en række institutioner i medfør af bestemmelser på Finansloven for 2017 og Finansloven for 2018, i begge tilfælde konto 20.38.02., som et forsøg haft tilladelse til at yde virksomhederne en udvidet bistand, fx til netop med fuldmagt fra virksomheden at overtage opgaven med tilmelding (og ansøgning om VEU-godtgørelse) uden at tage betaling for denne ydelse efter reglerne for indtægtsdækket virksomhed.

Efter det for Undervisningsministeriet oplyste har forsøget med friere rammer for hjælp til tilmelding været en succes, således at det antages at have fremmet brugen af de tilbud, som findes i arbejdsmar-

kedsuddannelserne, og der er udbredt interesse både i erhvervslivet og blandt uddannelsesinstitutionerne for en permanentgørelse af ordningen.

2.11.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at bestemme i et nyt stk. 4 i § 2 a i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet uddannelse) m.v., at en uddannelsesinstitution, der udbyder arbejdsmarkedsuddannelser, ikke er forpligtet til at opkræve vederlag for at bistå virksomheder og enkeltpersoner med tilmelding og ansøgning om godtgørelse m.v. Som det fremgår, vil det være fakultativt for institutionerne at benytte denne mulighed. Den omfatter bredt enhver bistand til tilmeldingen og til de ansøgninger om såvel relevante offentlige midler, dvs. godtgørelse, tilskud til befordring og tilskud til kost og logi, som overenskomstregulerede fondsmidler, der er naturligt knyttet til tilmeldingen til arbejdsmarkedsuddannelse, og den omfatter herunder de situationer, hvor institutionerne med fuldmagt fra virksomheden overtager selve opgaven med at foretage tilmelding og ansøgning.

2.12. De regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) – koordination og aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen

2.12.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 29 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. indeholder en beskrivelse af, hvilke opgaver de otte regionale arbejdsmarkedsråd (RAR) varetager. Det fremgår således, at RAR:

- 1) Indgår i et samspil med kommunerne og understøtter beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner.
- 2) Rådgiver og går i dialog med kommunerne om udvikling af beskæftigelsesindsatsen.
- 3) Samarbejder og koordinerer beskæftigelsesindsatsen med arbejdsløsheds-kasser og øvrige aktører, herunder VEU-centre og vækstfora, og koordinerer uddannelses- og erhvervsvejledningen.
- 4) Koordinerer virksomhedsindsatsen og indsatsen rettet mod områder med mangel på arbejdskraft og områder med høj ledighed.
- 5) Godkender den regionale positivliste for den regionale uddannelsespulje, jf. § 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.
- 6) Varetager opgaver, som efter andre love eller regler udstedt i medfør heraf er henlagt til rådene.

2.12.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af Trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse, at der i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen er behov for, at der i højere grad sker en koordinering af virksomhedernes efterspørgsel på kompetencer og jobcentrenes og a-kassernes uddannelsesindsatser for de ledige. Det gælder særligt i forbindelse med rekrutterings- og flaskehalsudfordringer.

Der er således aftalt at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktører inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet samt erhvervsfremme-, innovations- og beskæftigelsesområdet, således at det aktuelle behov for voksen- og efteruddannelse imødekommes, herunder også med henblik på at dække mere specialiserede små og mellemstore virksomheders uddannelsesbehov. Det drejer sig bl.a. om at styrke samarbejdet mellem jobcentre, virksomheder, regionale vækstfora og VEU-udbydere (almene, erhvervsrettede og videregående) i forbindelse med rekrutterings- og flaskehalsudfordringer.

Det fremgår videre af Trepartsaftalen, at regeringen og arbejdsmarkedets parter derfor er enige om, at der til dette formål afsættes 25 mio. kr. årligt i aftaleperioden 2018-2021. Det fremgår endvidere af aftalen, at regeringen og arbejdsmarkedets parter i fællesskab udarbejder den konkrete RAR-model for koordination og aktørsamarbejde.

På baggrund af Trepartsaftalen har Regeringen og arbejdsmarkedets parter (LO, FTF, AC, DA, KL, Danske Regioner, Lederne og FA) indgået aftale om den konkrete RAR-model for koordination og aktørsamarbejde. Aftalen indebærer bl.a., at RAR fremover:

- Fastlægger strategierne for en koordinerende indsats.
- Udpeger regionale brancher og indsatsområder for styrket samarbejde og koordination mellem de relevante aktører inden for VEU-systemet og beskæftigelsesområdet.
- Formidler og sikrer overblik over eksisterende analyser.
- Igangsætter analyser, der skal fungere som kvalificering af deres arbejde.
- Koordinerer tværkommunale kursuskøb bl.a. i forbindelse med politiske tiltag, så VEU-udbydere i højere grad kan oprette og gennemføre hold også for små målgrupper, som har særlige uddannelsesbehov.

Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet har fortsat ansvaret for VEU-udbuddet, og der ændres ikke i instruktionsbeføjelserne over for uddannelsesinstitutioner og jobcentre.

På baggrund af aftalen om den konkrete RAR-model for koordination og aktørsamarbejdet foreslås det, at der i den gældende lovs § 29 indsættes et nyt nr. 4 således, at det som den del af RAR's opgaver fremgår, at RAR udpeger områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægger strategier for koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet, erhvervsfremmeområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.

Der henvises til lovforslagets § 9 samt bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De dele af trepartsaftalen, der på Undervisningsministeriets område udmøntes med dette lovforslag, forventes at indebære samlede merudgifter for det offentlige på ca. 51 mio. kr. i 2018, 56 mio. kr. i 2019, 55 mio. kr. i 2020 og 49 mio. kr. i 2021. Nedlæggelsen af VEU-centrene giver en besparelse på finansloven på 20 mio. kr. i 2018 og 48 mio. kr. årligt i 2019-2021.

De samlede merudgifter dækker udgifter til intensiveret tilsyn grundet øget fleksibilitet, samt systemtilpasning og administration af den nye udbudsstyring for i alt 1,3 mio. kr. i 2018, og ca. 3 mio. kr. årligt i 2019-2021.

Der afsættes 27,7 mio. kr. i 2018, 18,3 mio. kr. i 2019, 16,4 mio. kr. i 2020 og 10,6 mio. kr. i 2021 til udvikling og opdatering af test, herunder bevisdatabasen.

Til initiativet vedr. én indgang til voksenevejledning afsættes der på finansloven 8,2 mio. kr. i 2018, 12,6 mio. kr. i 2019, samt 14,4 mio. kr. årligt i 2020-2021.

Fsva. initiativet vedr. FVU-digital og FVU-engelsk samt styrkelse af fællesscreeninger afsættes der henholdsvis 1,8 mio. kr. i 2018, 16,6 mio. kr. i 2019, 16,6 mio. kr. i 2020 og 16,0 mio. kr. i 2021 til udvikling og drift af de nye fag samt øget aktivitet på forberedende voksenuddannelse, herunder øgede udgifter til SVU som følge af den øgede aktivitet.

Der er afslutningsvist afsat 12 mio. kr. på finansloven for 2018 til etablering et samlet system for administration af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Herefter vil der blive ydet 5 mio. kr. årligt i statsligt driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration. Driftstilskuddet er uafhængigt af det konkrete administrative ressourceforbrug. Der forventes administrative besparelser for staten på ca. 2,6 mio. kr. årligt efter udfasning af det eksisterende statslige it-system, der

alene har understøttet administration af VEU-godtgørelse og befordring for de ikke-arbejdsløshedsforsikrede.

De samlede økonomiske konsekvenser for staten af lovforslaget er indarbejdet på finansloven for 2018.

Der er afsat midler til it-projekter for mere end 10 mio. kr., jf. ovenfor. Undervisningsministeriet har planlagt udmøntningen af de bagvedliggende initiativer ved at etablere en række mindre projekter, der hver især dels får en markant lavere risikoprofil, dels afsluttes med afgrænsede leverancer.

Lovgivningen vurderes at være digitaliseringsparat, idet trepartsaftalens initiativer tidligt er blevet analyseret og afklaret, så den kan omsættes til overskuelige it- og dataopgaver. Der er således taget stilling til de væsentligste forhold, der er arbejdet med at sikre klare og enkle regler, det tilstræbes at bruge ensartede begreber og der er etableret en projektorganisering til it- og dataprojekternes gennemførelse, som skal sikre rettidige, løbende beslutninger og håndtering af risici.

Med lovforslagets § 5, nr. 1-7 og 9-10 og § 8 vil de videregående uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet få mulighed for at udbyde særskilte moduler med delvis tilskud og delvis deltagerbetaling. Forslaget indebærer desuden, at de særskilte moduler skal kunne give ret til SVU. Den foreslåede ændring forventes at medføre øgede taxameterudgifter på 1 mio. kr. i 2018, 2,1 mio. kr. i 2019 og 3,1 mio. kr. årligt i 2020 og 2021 og øgede udgifter til SVU på 0,2 mio. kr. i 2018, 0,3 mio. kr. i 2019 og 0,4 mio. kr. årligt i 2020 og 2021. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5, nr. 6.

Lovforslagets § 7, nr. 4, indebærer en forenkling af administrationen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og ATP's ankenævn, idet klage efter forslaget vil skulle sendes direkte til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som har truffet den oprindelige afgørelse. Det forventes, at forslaget vil indebære, at flere klager vil kunne behandles hurtigere og med mindre ressourceforbrug til følge hos den klagebehandlende myndighed. Offentlige arbejdsgivere vil desuden blive påvirket på samme måde som private arbejdsgivere af det foreslåede § 7, nr. 4.

Endelig indebærer forslaget merudgifter på 25 mio. kr. årligt til koordination og aktørsamarbejde. Opgaven varetages af de Regionale Arbejdsmarkedsråd (RAR) under Beskæftigelsesministeriet.

Regeringen og arbejdsmarkedets parter har i fællesskab udarbejdet en konkret model for den styrkede koordination og aktørsamarbejde, jf. lovforslagets § 9. Midlerne skal anvendes til at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet og erhvervsfremme-, innovations- og beskæftigelsesområdet i regi af de Regionale Arbejdsmarkedsråd (RAR) med henblik på at skabe bedre match på arbejdsmarkedet mellem virksomhedernes behov for arbejdskraft og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.

I nedenstående tabel fremgår en oversigt over, hvordan midlerne på 25 mio. kr. forventes anvendt i løbet af de fire år.

	2018	2019	2020	2021
Analyser mm.	5,1	4,3	2,8	4,8
- Heraf til metodisk værktøj	2,1	2,3	0,8	0,8
- Heraf til RAR-analyser	2,0	2,0	2,0	2,0
- Heraf til evaluering mv.	1,0	-	-	2,0
Løn	15,4	16,0	17,1	15,5
Øvrig drift (overhead)	4,5	4,7	5,1	4,7

I alt	25,0	25,0	25,0	25,0
-------	------	------	------	------

Analysen med mere dækker over udvikling, drift og vedligehold af metodisk velfunderet værktøj til at identificere kompetencebehov hos virksomheder samt dækning af løbende analyser og andre aktiviteter målrettet arbejdsmarkedets behov.

De afsatte lønmidler svarer til, at der kan ansættes cirka 31 årsværk.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det bliver nemmere for virksomhederne at få et uddannelses tilbud til deres medarbejdere, der er tilpasset virksomhedens og deres medarbejders behov om indhold og afholdelsesform. Hertil kommer, at det vil blive lettere for virksomhederne at vurdere, om en medarbejder har erhvervet sig en specifik kompetence, som virksomheden har brug for.

Det forventes, at den forenkledede ansøgningsproces for VEU-godtgørelse giver administrative besparelser for arbejdsgiverne på mere end 20 mio. kr. årligt. Det er vanskeligt at skønne over besparelserne i a-kasserne, men det er forventningen, at man ved at flytte administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil optimere denne, så udgifterne hertil holdes på et lavt niveau.

Der vil som nævnt i afsnit 3 blive ydet 5 mio. kr. årligt i statsligt driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af ordningen. Driftstilskuddet er uafhængigt af det konkrete administrative ressourceforbrug. Det tilstræbes, at administrationsomkostningerne holder sig på dette niveau. Såfremt bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i fremtiden måtte ønske nogle justeringer i form af kvalitetsforbedringer el.lign. i administrationsmodellen, kan det medføre, at de årlige udgifter ikke kan afholdes inden for det statslige driftstilskud. Undervisningsministeriet vurderer på denne baggrund det mest hensigtsmæssigt at tilvejebringe hjemmel til, at VEU-bidraget også anvendes til administration af VEU-godtgørelse, så lovgivningen ikke er en barriere for, at arbejdsmarkedets parter foretager justeringer, der understøtter administrationen af VEU-godtgørelsen og dermed anvendelsen af AMU-systemet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4.

Lovforslagets § 7, nr. 4, indebærer en forenkling for arbejdsgiverne, idet klage efter forslaget vil skulle sendes direkte til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som har truffet den oprindelige afgørelse. Det forventes, at forslaget vil indebære, at flere klager vil kunne behandles hurtigere og med mindre ressourceforbrug til følge hos arbejdsgiverne samlet set.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil skabe mere fleksible arbejdsmarkedsuddannelser og forventes derfor at gøre det nemmere for borgerne og deres arbejdsgivere at få et uddannelses tilbud, der er tilpasset de behov i forhold til indhold og afholdelsesform, som vedkommende borger og dennes arbejdsgiver har. Endvidere vil indførelsen af obligatoriske test og prøver gøre det lettere for borgeren at bevise, at denne har opnået bestemte kompetencer.

Kursisterne vil endvidere opleve, at ansøgningsprocessen for at få VEU-godtgørelse bliver lettere.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden den xx. xx 2018 til den xx. xx 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

[--]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Nedlæggelsen af VEU-centrene samt udfasning af it-system giver en besparelse på finansloven på 21,3 mio. kr. i 2018, og 50,6mio. kr. årligt i 2019, 2020 og 2021. Besparelsen anvendes til at finansiere de øvrige trepartsinitiativer.	De samlede økonomiske merudgifter for staten som budgetteret på finansloven er 77,2 mio. kr. i 2018, 83,4 mio. kr. i 2019, 83,5 mio. kr. i 2020 og 77,5 mio. kr. i 2021.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forenklet klageproces.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ca. 20 mio. kr. årligt i 2018-2021 fsva. den forenklede administration af VEU-godtgørelsen.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nemmere for arbejdsgiverne af få det uddannelses tilbud, som de har behov for, at deres medarbejdere får.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Nemmere for borgerne at få det uddannelses tilbud, der er behov for.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret er der ikke inden for arbejdsmarkedsuddannelserne et generelt krav om udvikling af obligatoriske prøver til brug i forbindelse med uddannelsen. Egentlige prøver findes dog i tilknytning til certifikatuddannelser og er i erhvervsuddannelsessammenhæng udviklet til visse enkeltfag. Herudover indeholder gældende ret bestemmelser om udstedelse af forskellige beviser, som er baseret på en bedømmelse af deltagerens opnåede kompetencer i forhold til det/de centralt fastsatte mål med uddannelsen. I en forsøgsperiode har godkendte AMU-udbydere kunnet søge om tilladelse til at afkorte en

arbejdsmarkedsuddannelse for en gruppe mod at afholde test til sikring af, at deltagerne havde nået uddannelsens mål. Denne mulighed forventes permanentgjort.

Efter § 6, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. har efteruddannelsesudvalgene bl.a. til opgave at udarbejde analyser af og forslag til arbejdsmarkedsrelevant kompetenceudvikling for voksne.

Det foreslås, at der i § 6, *stk. 1*, indsættes et nyt *2. pkt.*, hvorefter efteruddannelsesudvalgene vil have til opgave i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitutioner at udvikle prøver m.v., herunder prøver i arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, jf. § 10, stk. 2. Der foreslås i samme bestemmelse indsat et nyt *3. pkt.*, hvorefter efteruddannelsesudvalgene kan indstille til undervisningsministerens godkendelse, at arbejdsmarkedsuddannelse (arbejdsmarkedsuddannelser, delmål af disse og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse) i særlige tilfælde fritages for prøve, og hvorefter prøver med myndighedskrav, som andetsteds i loven tænkes der hér på både myndighedscertifikatuddannelser og branchecertifikatuddannelser, heller ikke vil være omfattet af prøveudviklingen efter denne lov, hvis der er udviklet eller bliver udviklet prøver med anden hjemmel, såvel som hvis spørgsmålet om prøver er reguleret af den pågældende myndighed, organisation eller lignende. Ifølge et nyt stk. 4 kan undervisningsministeren fastsætte regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelser samt om prøver og disses udvikling.

At bemyndigelserne i det foreslåede nye 4. pkt. i lovens § 6, stk. 1, er det alene bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelser, der på nuværende tidspunkt påtænkes udnyttet med virkning efter den 31. december 2021, idet det følger af trepartsaftalen, at dennes afsnit om prøveudvikling ikke kan finde anvendelse efter denne dato, medmindre andet aftales.

Baggrunden for det foreslåede er det aftalte i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) om, at obligatoriske test og prøver skal bidrage til, at læringsudbyttet for kursisterne styrkes, og øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset.

Det langsigtede mål med det foreslåede er på denne baggrund, at flere på arbejdsmarkedet kan dokumentere deres kompetencer og dermed øge muligheden for mobilitet og tilpasning på arbejdsmarkedet. Anvendelse af obligatoriske prøver vurderes at kunne bidrage til, at læringsudbyttet for kursisterne styrkes. Samtidig kan det være med til at øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset og til de beviser, der udstedes.

Udviklingen af prøver skal efter det foreslåede ske i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitutioner.

Ifølge lovforslaget får parterne blandt andet til opgave at være garant for, at afprøvningen anerkendes på arbejdsmarkedet inden for de jobområder og jobfunktioner, som uddannelsen retter sig imod. Det betyder i praksis, at parternes rolle, blandt andet i efteruddannelsesudvalgene, hvor ansvaret for udvikling og kvalitetssikring af prøver foreslås placeret, skal medvirke til at sikre, at prøverne lever op til det, der kræves for at få dem og derigennem uddannelserne anerkendt på arbejdsmarkedet.

Med det foreslåede sidste punktum i den nye § 6, stk. 1, bemyndiges undervisningsministeren til at fastsætte regler, foruden om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelser også om prøver og disses udvikling, dvs. om udvalgenes pligt til at udvikle prøver, herunder om afgrænsningen i forhold til uddannelser med myndighedskrav, som er reguleret af den kompetente myndighed, organisation eller lignende, om prøvernes indhold og procedurer og om tidsfrister for deres udvikling samt om, at det er en betingelse for udbud af arbejdsmarkedsuddannelse, at der findes prøver udviklet

efter bestemmelsen. Ministeren kan også fastsætte regler om, hvilket udvalg der fx skal kunne udvikle delmål eller udarbejde prøver vedrørende en bestemt uddannelse eller eventuelt i reglerne forbeholde sig ret til at træffe konkrete afgørelser herom. Hjemmelen vil blandt andet blive anvendt til at fastsætte regler om udvalgets fastlæggelse af prøveformen og om kravene til udvalgets regulering - formentlig i det mindste overordnet - af prøvernes indhold.

Med det foreslåede sidste punktum får undervisningsministeren endvidere mulighed for at fastsætte regler, der kan danne grundlag for, at efteruddannelsesudvalgenes arbejde med især arbejdsmarkedsuddannelsers og enkeltfags undtagelse fra udbudsforpligtelsen og annonceringsforpligtelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, samt nedlæggelse eller sammenlægning i praksis udføres i overensstemmelse med trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter og videreuddannelse.

I udviklingen af prøver til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag vil der skulle tages hensyn til efterspørgslen og dermed aktiviteten på de enkelte uddannelser. Det er hensigten, at udvalgene som minimum skal udvikle prøver til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der ikke har haft en aktivitet på under 0,5 årselev inden for det seneste år. Til delmål vil der skulle udvikles prøver uanset aktivitet, og til nye mål og enkeltfag vil der ligeledes skulle udvikles prøver, da der ikke vil kunne konstateres en aktivitet under den angivne grænse. Det er dog hensigten, at efteruddannelsesudvalgene får mulighed for at indstille til Undervisningsministeriet, at uddannelser og/eller disses delmål samt enkeltfag fritages for afprøvning i særlige tilfælde. Det er forventningen, at sådant ønske om fritagelse vil blive imødekommet, hvis meget tungtvejende grunde taler derfor, især hvis de relevante mål har en sådan karakter, at de er uegnede til, at man benytter prøver til at konstatere, om de er nået, hvis forholdet mellem uddannelsens varighed og tidsforbruget ved en eventuel prøve gør det urimeligt at stille krav om en prøve, eller hvis udviklingen af prøver må forventes at ville være uforholdsmæssigt byrdefuld, typisk i tilfælde, hvor der er sikker forventning om en meget lav aktivitet. Der udvikles ikke i medfør af arbejdsmarkedslovgivningen prøver til arbejdsmarkedsuddannelse med myndighedskrav, dvs. myndighedscertifikatuddannelser og branchecertifikatuddannelser, hvis disse er reguleret af den pågældende kompetente myndighed, organisation eller lignende, og eventuelt udviklede prøver vil ikke længere kunne afholdes, hvis en uddannelse bliver underkastet en sådan regulering, medmindre prøverne herefter bliver hjemlet i den nye regulering.

Regler om prøvernes afholdelse, herunder om deres placering i løbet af uddannelsen, og om klager, herunder begrænsning af klageadgangen, vil kunne fastsættes i medfør af en ny hjemmel, der indsættes i lovens § 11, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 12. Regler om forholdet mellem prøvens resultat og udstedelse af bevis vil kunne fastsættes i medfør af den eksisterende hjemmel i lovens § 12, stk. 1, 2. pkt. Det vil for uddannelser med myndighedskrav, hvor der er udviklet prøver, eller hvor spørgsmålet om prøver er reguleret uafhængigt af arbejdsmarkedsuddannelseslovgivningen, herunder efter et regelsæt om det pågældende erhverv eller den pågældende aktivitet, afhænge af, hvad de relevante regler om uddannelsen uden for den generelle regulering af arbejdsmarkedsuddannelser m.v., giver hjemmel til, og om hvordan der kan klages over udformning, indhold, bedømmelse etc., af prøverne.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, 6 og 11-14, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 3, 6 og 11-14, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Efter § 6, *stk. 2, 1. pkt.*, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. skal efteruddannelsesudvalgene indberette fælles kompetencebeskrivelser, jf. lovens § 2, med deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser,

jf. § lovens 10, og enkeltfag til et centralt informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det fremgår supplerende herom i § 8 i bekendtgørelsen om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at efteruddannelsesudvalget med godkendelse fra undervisningsministeren indfører oplysninger om bl.a. målformulering, bevistekst, tilkobling til en fælles kompetencebeskrivelse og niveau i den danske kvalifikationsramme. Det fremgår endvidere, at efteruddannelsesudvalgene bl.a. skal markere, såfremt der er tale om en uddannelse, hvortil der udstedes myndighedscertifikat eller branchecertifikat.

Det foreslås at ændre § 6, stk. 2, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, ordet »arbejdsmarkedsuddannelser« ændres til »arbejdsmarkedsuddannelser, disses eventuelle delmål og de dertil hørende prøvekrav mv.«.

Baggrunden for det foreslåede er lovforslagets § 1, nr. 2, hvor der lægges op til, at efteruddannelsesudvalgene skal have til opgave at udvikle prøver mv. til brug i arbejdsmarkedsuddannelserne, disses delmål og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 6-7, hvoraf det bl.a. fremgår, at der kan udvikles arbejdsmarkedsuddannelser med delmål, som kan udbydes selvstændigt.

Det foreslåede er således en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, og § 1, nr. 6, og indebærer at efteruddannelsesudvalgene i forbindelse med indberetningen af de fælles kompetencebeskrivelser med de deri optagne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag tillige vil have pligt til at indberette de udviklede prøver og delmål til det centrale informationssystem for erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det forventes, at § 8 i bekendtgørelsen om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. vil blive justeret således, at efteruddannelsesudvalgets pligt til at indføre oplysninger om de ovenfor nævnte elementer, fx om at det på uddannelsen udstedes myndighedscertifikat eller branchecertifikat, tillige vil omfatte en pligt til at indføre oplysninger om prøvekrav og delmål i relation til en arbejdsmarkedsuddannelse.

Det foreslåede har i øvrigt sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6 og 11, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 2, 6 og 11, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

§ 9 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder bestemmelser om lokale uddannelsesudvalg. Efter bestemmelsen nedsætter institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse hver et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal rådgive inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for. Hver institution fastlægger antallet af lokale uddannelsesudvalg efter drøftelse med de relevante efteruddannelsesudvalg. Lokale uddannelsesudvalg rådgiver institutionerne i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeligt repræsenteret, de skal udgøre et flertal i uddannelsesudvalget, og de udpeges af efteruddannelsesudvalgene efter indstilling fra organisationernes lokale afdelinger. Øvrige medlemmer udpeges af institutionen. Udvalget er tilforordnet repræsentation for institutionens ledelse og institutionens lærere. En repræsentant for jobcenteret kan tilforordnes udvalget. Uddannelsesudvalget vælger selv sin formand. Medlemmerne skal så vidt muligt have tilknytning til det geografiske område, som institutionens udbud henvender sig til.

Det forudsættes hermed, at institutionen inddrager de lokale uddannelsesudvalg i planlægningen og prioriteringen af institutionens udbud, idet de lokale uddannelsesudvalg har til opgave at rådgive uddannelsesinstitutionerne i spørgsmål, der vedrører de fælles kompetencebeskrivelser, som institutionen er godkendt til at udbyde. Endvidere skal lokale uddannelsesudvalg virke for samarbejde mellem institutionen og det lokale arbejdsmarked. Lokale uddannelsesudvalg kan således give nyttig rådgivning vedrørende uddannelsesinstitutionens udbud af arbejdsmarkedsuddannelser.

§ 9, stk. 7, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en bemyndigelse, hvorefter undervisningsministeren for andre offentlige og private uddannelsesinstitutioner, der ikke er omfattet af det foreslåede nye stk. 1 – hvilket vil sige institutioner, som ikke er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse – kan fastsætte regler om lokale uddannelsesudvalg, herunder om nedsættelse, sammensætning og opgaver.

Det følger af § 32 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at private uddannelsesinstitutioner, som er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser, ligeledes skal oprette et eller flere lokale uddannelsesudvalg efter de samme bestemmelser. Pligten til at oprette lokale uddannelsesudvalg indtræder i disse tilfælde et år efter udløbet af et kalenderår, for hvilket institutionen har indberettet en aktivitet på 20 årselever eller mere. Det fremgår, at pligten bortfalder, når institutionen for to kalenderår i træk har indberettet en aktivitet på mindre end 20 årselever. Der fremgår endvidere, at en institution kan opretholde udvalg, der kunne være nedlagt som følge af pligtbortfaldet.

Det bemærkes, at § 9, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at de lokale uddannelsesudvalg kan beslutte at lægge sig sammen med de lokale uddannelsesudvalg nedsat efter lov om erhvervsuddannelser.

For øvrige institutioner, der ikke er godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, fx professionshøjskoler, er der ikke pligt til at oprette lokale uddannelsesudvalg.

§§ 40 og 41 i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 282 af 18. april 2018, indeholder tilsvarende bestemmelser om, at hver skole nedsætter et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal dække de erhvervsuddannelser, skolen udbyder, og som rådgiver skolen i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked. Bestemmelserne om medlemssammensætning og udpegelse af lokale uddannelsesudvalg efter lov om erhvervsuddannelser er altovervejende identisk med den tilsvarende bestemmelse om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det gælder dog ikke i forhold elevernes/deltagerens repræsentation. Som anført umiddelbart ovenfor er deltagerne ikke repræsenteret i de lokale uddannelsesudvalg efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., mens en repræsentant for skolens elever er tilforordnet udvalget efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås at erstatte § 9, stk. 1-6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. med en bestemmelse, hvorefter institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse kan nedsætte et eller flere lokale uddannelsesudvalg i det omfang en del af institutionens aktivitet ligger inden for områder, hvor der ikke er nedsat et lokalt uddannelsesudvalg i henhold til lov om erhvervsuddannelser. Det anføres endvidere i den foreslåede bestemmelse, at § 40, stk. 2, 4, 5 og 5, samt § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser finder anvendelse. § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser finder i forhold til tilforordning af en repræsentant for skolens elever dog kun anvendelse, hvis der er erhvervsuddannelses-elever inden for det pågældende område.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) om at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet, hvorunder der konkret lægges op til, at de lokale ud-

dannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne.

Det foreslåede indebærer, at lokale uddannelsesudvalgs arbejdsopgaver mv. inden for arbejdsmarkedsuddannelse, jf. herved § 9, stk. 1-5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., fremover som hovedregel vil blive varetaget af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, som nedsættes efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslåede indebærer dog samtidig, som en undtagelse hertil, at institutioner omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, som er godkendt til udbud efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fortsat vil have mulighed for at nedsætte et eller flere selvstændige lokale uddannelsesudvalg på områder eller institutioner, hvor en del af AMU-aktiviteten ligger på områder, hvor der ikke er et lokalt uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelse. Det foreslås i denne henseende, at sådanne lokale uddannelsesudvalg oprettes efter procedure i lov om erhvervsuddannelse.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 4, hvor der i lov om erhvervsuddannelser foreslås en række konsekvensændringer af bestemmelserne om de lokale uddannelsesudvalg, som tager højde for det, at disse udvalg fremadrettet tillige vil skulle rådgive på områder, som institutioner for arbejdsmarkedsuddannelse er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for.

Som anført i afsnit 2.4.1. er bestemmelserne om medlemssammensætningen i forhold til deltageres/elevernes repræsentation ikke identisk efter lov om erhvervsuddannelser henholdsvis lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hvorefter deltagerne ikke indgår i de lokale uddannelsesudvalg. Baggrunden herfor har været, at deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser ofte kun er tilknyttet uddannelsesinstitutionen i kortere tid ad gangen i forbindelse med erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslåede indebærer endelig, at bemyndigelsen i den nugældende § 9, stk. 7, bibeholdes som ny stk. 2. Der henvises i den henseende til bemærkninger om gældende ret oven for samt i afsnit 2.4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 2 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder i §§ 9 a – 9 f bestemmelser om VEU-centre og centerråd.

VEU-centre er udpeget af undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og etableret på eksisterende uddannelsesinstitutioner, som er omfattet af lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser. For hvert VEU-center er der nedsat et centerråd, som omfatter dels medlemmer af bestyrelserne for de institutioner, der er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelser, dels medlemmer af bestyrelsen for lokale voksenuddannelsescentres bestyrelser.

VEU-centrene har til formål at skabe større fokus på kvalitet og effekt af den grundlæggende almene og erhvervsrettede voksenuddannelse. VEU-centre skal således bl.a. tilbyde medarbejdere, virksomheder og ledige rådgivning om, hvordan og hvor de kan få dækket deres uddannelsesbehov. VEU-centre skal endvidere medvirke til at afdække uddannelsesbehovet i centrets geografiske dækningsområde, samt eventuelt medvirke til at iværksætte analysearbejde i forhold til uddannelsesindsatsen. VEU-centre skal derudover deltage i koordineringen af uddannelsesinstitutionernes virksomhedsopsøgende arbejde, markedsføring og rådgivning af virksomheder og medarbejdere. VEU-centre kan også påtage sig andre

koordineringsopgaver i forhold til de institutioner, der medvirker i VEU-centret, i forhold til offentlige myndigheder og/eller i forhold til aktører på det lokale og regionale arbejdsmarked.

De nævnte bestemmelser i kapitel 3 a i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder endvidere krav til bestyrelsen for en uddannelsesinstitution, som varetager VEU-center-funktionen, fx om at den skal udarbejde en årlig handleplan og en årlig beretning til Rådet for Voksen- og Efteruddannelse. Bestyrelsen, som varetager VEU-center-funktionen, nedsætter endvidere et lokalt baseret centerråd, som rådgiver bestyrelsen om VEU-centerets virke.

Det foreslås, at *kapitel 3 a* i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er ifølge trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) et ønske om at styrke samarbejdet og koordinationen mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet, hvorunder der konkret lægges op til, at VEU-centerkonstruktionen udfases i 2018.

Det foreslåede indebærer, at VEU-centrene vil være nedlagt med lovens ikrafttræden. Det bemærkes hertil, at der efter det foreslåede vil være aktivitet i centrene i 2018.

Det foreslåede indebærer endvidere, at VEU-centrenes vejledningsopgaver fremover skal løses via den nationale og institutionsuafhængige voksenvejledning.

Hertil kommer, at VEU-centrenes opsøgende indsats efter lovforslaget fremover tilsigtes varetaget dels af de enkelte uddannelsesinstitutioner, dels som led en målrettet opsøgende indsats i tilknytning til arbejdsmarkedets parters overenskomstaftalte uddannelsesinitiativer eller i øvrigt til en aftalt koncentreret opsøgende indsats.

Med trepartsaftalen blev det også besluttet, at der skulle udvikles en såkaldt RAR-model for koordination og aktørsamarbejde i forbindelse med voksen- og efteruddannelsesindsatsen med henblik på at skabe et bedre match på arbejdsmarkedet, hvilket understøtter den koordineringsindsats i forhold til uddannelsesindsatsen, som VEU-centrene hidtil har varetaget. De Regionale Arbejdsmarkedsråd (RAR) skal i forbindelse med udmøntningen af RAR-modellen fastlægge strategier for den koordinerede indsats og udpege områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes fx på områder med særlige behov for arbejdskraft eller i den virksomhedsopsøgende indsats.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter § 10, stk. 2, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udvikles arbejdsmarkedsuddannelser af efteruddannelsesudvalgene inden for de fælles kompetencebeskrivelser rammer, og de kan ikke have samme mål som enkeltfag. Ifølge bestemmelsens 2. pkt. beskrives målene i forhold til jobområder.

En fælles kompetencebeskrivelse beskriver således et jobområde og de tilhørende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer, der skønnes at være behov for, samt målgruppen for disse kompetencer og de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag fra erhvervsuddannelser, som kan føre til de ønskede kompetencer. Eksempelvis vil en kompetencebeskrivelse for lagerområdet omfatte en kort beskrivelse af lageret som et jobområde, hvor der i stigende grad indføres ny teknologi, som medarbejderne skal beherske, og som betyder, at mange arbejdsopgaver flytter fra kontorerne ud på lageret. De relevante kompetencer for lagerområdet vil f.eks. være: arbejde med gaffeltruck og gaffelstablere, containertransport, arbejde i havne- eller lufthavnsterminaler, IT-baseret lagerstyring og strekkodeteknologi, anvendelse af

miljø- og sikkerhedsbestemmelser, lastning og surring af varer på lastbiler m.v. Målgruppen af medarbejdere på arbejdspladserne inden for jobområdet vil f.eks. være lager-, terminal- og logistikarbejdere, der har opnået deres kompetencer gennem en kombination af virksomhedsoplæring og deltagelse på kurser, som fx AMU, samt en mindre andel faglærte med uddannelse inden for transport eller engros-handel.

En fælles kompetencebeskrivelse omfatter endvidere et antal arbejdsmarkedsuddannelser og eventuelt et antal enkeltfag fra en erhvervsuddannelse. For hver uddannelse angives den maksimale varighed heraf. Skolerne har frihed med hensyn til sammensætning og tilrettelæggelse af det enkelte uddannelsesforløb.

Når et enkeltfag tilføjes til en fælles kompetencebeskrivelse, overføres målbeskrivelsen uændret til den fælles kompetencebeskrivelse, og enkeltfaget får samme status som en arbejdsmarkedsuddannelse.

Efter § 10, stk. 6, lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fastsætter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler om indholdet af arbejdsmarkedsuddannelser.

Det foreslås at nyaffatte § 10, stk. 2, så det i 1. pkt., fortsat bestemmes, at det er efteruddannelsesudvalgene, der udvikler arbejdsmarkedsuddannelse inden for de fælles kompetencebeskrivelseres rammer. I 2. pkt. bestemmes, at arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes eller opdeles i delmål. Ifølge 3. pkt. skal arbejdsmarkedsuddannelser og disse eventuelle delmål beskrives i forhold til jobområder, og ifølge 4. pkt., kan uddannelsernes mål og eventuelle delmål ikke være identiske med enkeltfags mål.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) om generelt at styrke mulighederne for fleksibel kompetenceudvikling inden for arbejdsmarkedsuddannelserne, herunder ønsket om, at det i højere grad bliver muligt at tilpasse arbejdsmarkedsuddannelser, så de er egnede til at blive afholdt i overensstemmelse med virksomhedernes og medarbejdernes behov og ud fra lokale ønsker i forhold til kursusindhold samt tid og sted for afholdelse.

Det foreslåede tilsigter således sammen med en række af lovforslagets øvrige elementer, herunder navnlig lovforslagets § 1, nr. 10, at imødekomme trepartsaftalens ønske om at skabe et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere kurser. Det foreslåede har ligeledes til formål at sikre en bedre sammenhæng i den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats, herunder at medvirke til, at ansatte inden for den private og den offentlige sektors forskellige beskæftigelsesområder løbende og mere smidigt vil kunne få ajourført, forbedret og udviklet deres kompetencer.

Det foreslåede indebærer, at arbejdsmarkedsuddannelser kan sammenlægges, forkortes samt opdeles i delmål, der kan udbydes selvstændigt. Lovforslaget tilsigter således at skabe bedre og smidigere udbud, der yderligere giver mulighed for at tilpasse indholdet i konkrete uddannelsesforløb fleksibelt i forhold til virksomheders og deltageres behov. Det foreslåede indebærer endvidere, at arbejdsmarkedsuddannelsesforløb fremadrettet vil kunne baseres på delmål, som kan gennemføres og afprøves selvstændigt. Arbejdsmarkedsuddannelsesforløb vil ligeledes kunne bestå af kombinationer af delmål med andre arbejdsmarkedsuddannelser eller med delmål fra øvrige uddannelser, herunder uddannelser på andre niveauer, for eksempel almen og videregående voksen- og efteruddannelse.

For god ordens skyld tilføjes, at der ikke vil blive skabt hjemmel til at opdele enkeltfag fra erhvervsuddannelserne, som er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, i delmål. Hvis der antages at være

brug for en arbejdsmarkedsuddannelse, som adskiller sig fra et enkeltfag ved kun at omfatte en væsentligt mindre del af dens mål, må efteruddannelsesudvalget vælge den fremgangsmåde at søge denne del godkendt som en selvstændig arbejdsmarkedsuddannelse.

Det foreslåede indebærer som konsekvens af de nye opdelingsmuligheder endvidere mulighed for, at delelementer af arbejdsmarkedsuddannelser, der er oprettet til udbud som delmål, kan kombineres med indtægtsdækket virksomhed ud fra det samme regelsæt, som der gælder i dag, hvor det anvendes i kombination af hele arbejdsmarkedsuddannelser med indtægtsdækket virksomhed. De kombinerede forløb vil som i dag fortsat skulle beskrives, afholdes og afregnes med en klar afgrænsning mellem den statsstøttede og den helt brugerbetalte del efter Budgetvejledningens regler for indtægtsdækket virksomhed. Mulighederne for sådanne kombinerede forløb udvides imidlertid betragteligt med den foreslåede mulighed for at udbyde delmål selvstændigt.

Det er forventningen, at der i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 10, stk. 6, lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse vil kunne fastsættes regler, som nærmere beskriver de indholdsmæssige rammer for efteruddannelsesudvalgenes fremtidige udvikling af arbejdsmarkedsuddannelser.

Det er hensigten, at uddannelser, som har været uden aktivitet over de seneste tre år, som udgangspunkt ikke længere skal være omfattet af udbudspligten og annonceringspligten, og at de efter yderligere tre års inaktivitet som udgangspunkt nedlægges, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Det er endvidere hensigten, at efteruddannelsesudvalgene årligt gentager denne procedure med undtagelse fra pligten til udbud og annoncering for uddannelser uden aktivitet gennem de seneste tre år. Det er endelig hensigten, at efteruddannelsesudvalgene vil kunne beslutte, at kurser, som af udvalget anses for at have særlig samfundsmæssig betydning fortsat skal være omfattet af udbudspligten uanset eventuel manglende aktivitet. I praksis vil proceduren blive forenklet, således at udvalgene på forhånd rubricerer alle arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i fælles kompetencebeskrivelser som enten omfattet eller ikke omfattet af disse hovedregler, jf. nedenfor om undtagelser. Derefter vil gennemgangen med henblik på arkivering (undtagelser fra udbuds- og annonceringspligten) og eventuel senere nedlæggelse ske automatisk hvert år, uden at udvalgene behøver at forholde sig til dette.

Det vil være udvalgenes opgave over for Undervisningsministeriet at angive, hvorledes ministeriet i medfør af den nye hjemmel i lovens § 6, stk. 1, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, kan fastlægge blandt andet nærmere kriterier for identifikation af sådanne fritagne arbejdsmarkedsuddannelser. Det forventes, at disse kriterier vil blive fastlagt, så de omfatter certifikatuddannelser, herunder både myndighedscertifikatuddannelser og branchecertifikatuddannelser, andre arbejdsmarkedsuddannelser, der sætter deltagerne i stand til at opfylde andre almindeligt gældende, autoritativt fastsatte krav til færdigheder, når et bestemt arbejde skal udføres. Med den sidstnævnte kategori er det ønsket at dække de kategorier, som i trepartsaftalen omtales som "myndighedskurser og kurser i kontraktuddannelser". Hensigten er at dække uddannelser, der uden at være certifikatuddannelser sætter deltagerne i stand til at opfylde andre almindeligt gældende autoritativt fastsatte krav til færdigheder, når et bestemt arbejde skal udføres, herunder uddannelser, der er en nødvendig forudsætning for at kunne gennemføre en certifikatuddannelse. I forhold til sidstnævnte vil det være en forudsætning, at det i målgruppebeskrivelsen for den pågældende certifikatuddannelse tydeligt står nævnt, at det er en forudsætning for deltagelse i certifikatuddannelsen, at deltageren har gennemført det nævnte adgangskursus eller har lignende kvalifikationer. Arbejdsmarkedsuddannelser, som giver merit til erhvervsuddannelse, og enkeltfag vil, hvis de bliver omfattet af den almindelige regel om bortfald af udbuds- og annonceringsforpligtelsen efter tre år uden aktivitet, i lighed med kurser i det obligatoriske fælleskatalog, som efter praksis i dag er fritaget for annoncering, ikke blive nedlagt efter yderligere tre års inaktivitet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter § 10, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. påser efteruddannelsesudvalgene, at der ikke udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor uddannelsesbehovet kan tilgodeses gennem udbud af enkeltfag eller anden offentligt reguleret uddannelse. Udvalgene kan kun udvikle nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, hvis væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde.

Bestemmelsen indeholder for det første et princip om, at der ikke skal udvikles og godkendes nye arbejdsmarkedsuddannelser, hvis det pågældende uddannelsesbehov allerede er opfyldt på anden vis. For det andet fastslår bestemmelsen det klare udgangspunkt, at det ikke er hensigten, at staten gennem udvikling af arbejdsmarkedsuddannelser skal overtage private uddannelsesaktiviteter, der gennemføres uden statslige tilskud. Udvalgene kan dog udvikle nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, hvis væsentlige arbejdsmarkedspolitiske og uddannelsesmæssige hensyn taler for en statslig regulering af det pågældende uddannelsesområde. Samme betingelser vil fremover også skulle være opfyldt, når et udvalg inden for en bestående arbejdsmarkedsuddannelse udvikler et delmål til selvstændigt udbud.

Det foreslås at ændre § 10, stk. 3, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., således at det herefter udtrykkeligt vil fremgå af bestemmelsen, at efteruddannelsesudvalgene i udviklingen af arbejdsmarkedsuddannelser efter bestemmelsen stk. 2, herunder ved opdeling i delmål, tager højde for den forventede efterspørgsel og aktivitet.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) om, at AMU-systemet som en del af den danske *flexicurity*-model bør sikre alle brancher adgang til relevante arbejdsmarkedsuddannelse. Det anføres således i trepartsaftalen, at antallet af uddannelser ikke er en barriere i sig selv, men at der ikke skal opretholdes arbejdsmarkedsuddannelser, der over tid ikke bliver brugt, og at det på den baggrund kan overvejes at nedlægge uddannelser med ingen eller næsten ingen aktivitet over en årrække.

Det foreslåede tilsigter sammen med en række af lovforslaget øvrige elementer at imødekomme trepartsaftalens ønske om at skabe et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere kurser.

Det foreslåede er udtryk for, at det tilstræbes, at udbuddet af arbejdsmarkedsuddannelser ikke på ny skal vokse unødigt. Det foreslåede indebærer således et ekstra element i relation til forberedelsen af undervisningsministerens vurdering af ansøgninger om godkendelse af nye kurser, idet at efteruddannelsesudvalgene i forbindelse med deres udvikling af arbejdsmarkedsuddannelser ud over som hidtil at sikre, at der ikke udvikles nye arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor uddannelsesbehovet kan tilgodeses gennem anden uddannelse, tillige skal tage højde for den forventede efterspørgsel og aktivitet inden for det pågældende uddannelsesområde.

Der tilsigtes med det foreslåede ikke ændringer af undervisningsministerens adgang efter § 10, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til at udvikle arbejdsmarkedsuddannelser, som optages i de relevante fælles kompetencebeskrivelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter § 10, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. skal efteruddannelsesudvalgene orientere undervisningsministeren om arbejdsmarkedsuddannelser udviklet efter stk. 2. Har ministeren ikke bemærkninger hertil inden for 6 uger, herunder bemærkninger om, hvorvidt betingelsen i stk. 3, er overholdt, anses uddannelsen for godkendt, og den optages i den eller de fælles kompetencebeskrivelser, den er udviklet inden for. Undervisningsministeren kan betinge sin godkendelse af, at der foretages bestemte ændringer i beskrivelsen. Det fremgår endelig af bestemmelsen, at en godkendelse kan tilbagekaldes. Dette antages at kunne ske, såfremt det viser sig, at uddannelsen fejlagtigt ikke har fået bemærkninger og er optaget i en kompetencebeskrivelse uanset, at uddannelsen f.eks. ligger uden for lovens formål, men tilbagekaldelse sker for eksempel også i tilfælde, hvor der ikke længere er efterspørgsel efter uddannelsen, fordi den er blevet forældet, og bestemmelsen indeholder således ministerens hjemmel til at bestemme, at en uddannelse skal nedlægges.

Det foreslås at ændre § 10, stk. 4, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således, at efteruddannelsesudvalgene skal orientere undervisningsministeren om arbejdsmarkedsuddannelser udviklet eller ændret efter stk. 2 og herunder beskrive eventuelle ligheder med uddannelser, som er undtaget fra udbuds- og annonceringspligten eller umiddelbart nedlagt inden for de forudgående tre år.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) om, at der skabes et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere uddannelser. Det foreslåede skal således sammen med en række af lovforslaget øvrige elementer medvirke til at opfylde trepartsaftalens ønske herom.

Det foreslåede er udtryk for endnu en bestræbelse på, at udbuddet af arbejdsmarkedsuddannelser ikke på ny vokser unødigt. Det foreslåede indebærer således et ekstra element i relation til undervisningsministerens vurdering af ansøgninger om godkendelse af nye uddannelser, derved at efteruddannelsesudvalgene får en eksplicit pligt til at beskrive eventuelle ligheder med uddannelser, som er udgået af den pågældende fælles kompetencebeskrivelse inden for de forudgående tre år, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 10. Efter praksis vil et efteruddannelsesudvalg forelægge nyudviklede uddannelser – i fremtiden tillige delmål – for øvrige udvalg, som kan have relevante uddannelser. Det forudsættes, at udvalgene fremover i denne forbindelse vil indhente oplysninger om uddannelser, som andre udvalg har nedlagt eller arkiveret.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Efter § 10, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. skal efteruddannelsesudvalgene orientere undervisningsministeren om arbejdsmarkedsuddannelser udviklet efter stk. 2. Har ministeren ikke bemærkninger hertil inden for 6 uger, herunder om hvorvidt betingelsen i stk. 3 er overholdt, anses uddannelsen for godkendt, og den optages i den eller de fælles kompetencebeskrivelser, den er udviklet inden for. Undervisningsministeren kan betinge sin godkendelse af, at der foretages bestemte ændringer i beskrivelsen. Det fremgår endelig af bestemmelsen, at en godkendelse kan tilbagekaldes. Dette antages at kunne ske, såfremt det viser sig, at uddannelsen fejlagtigt ikke har fået bemærkninger og er optaget i en kompetencebeskrivelse uanset, at uddannelsen f.eks. ligger uden for lovens formål, men tilbagekaldelse sker for eksempel også i tilfælde, hvor der ikke længere er efterspørgsel efter uddannelsen, fordi den er blevet forældet, og bestemmelsen indeholder således ministerens hjemmel til at bestemme, at en uddannelse skal nedlægges.

Det foreslås, at der i § 10 efter stk. 4 indsættes et nyt *stk. 5*, hvori det bestemmes, at arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse efter 3 kalenderårs inaktivitet automatisk undtages fra de godkendte udbyderes pligt til udbud og annoncering. Herudover vil under-

visningsministeren efter ansøgning fra et efteruddannelsesudvalg kunne bestemme, at en arbejdsmarkedsuddannelse eller et enkeltfag undtages fra pligten, selvom der ikke er forløbet 3 kalenderår siden den seneste afholdelse af uddannelsen.

I et nyt stk. 6 fastlægges bestemmelser for de arbejdsmarkedsuddannelser, der i medfør af reglerne i stk. 5 er undtaget fra pligten til udbud og annoncering. Det fremgår heraf, at arbejdsmarkedsuddannelser, som i tre på hinanden følgende kalenderår, hvor de i medfør af stk. 5 har været undtaget fra udbuds- og annonceringsforpligtelsen, ikke har haft aktivitet, får tilbagekaldt godkendelsen, medmindre de er meritgivende til erhvervsuddannelserne. Da enkeltfag fra en erhvervsuddannelse, som er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, altid vil give merit til den pågældende erhvervsuddannelse, omfattes de ikke af reglen i § 10, stk. 6, 1. pkt., om tilbagekaldelse af godkendelsen. Da det kun er udbudspligten (og annonceringspligten), men ikke udbudsretten, som uddannelser undtages fra i medfør af den foreslåede § 10, stk. 5, 1. pkt., kan de undtagne arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i perioden - indtil en eventuel tilbagekaldelse af selve godkendelsen - fortsat udbydes uden fornyet godkendelse. For både arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, som i medfør af den nye § 10, stk. 5, er undtaget fra udbuds- og annonceringspligten, gælder, at udvalget på baggrund af en fornyet aktivitet kan bestemme, at udbuds- og annonceringspligten genindtræder.

Det foreslåede stk. 7 indeholder en undtagelse fra hovedreglen om den procedure, der beskrives i stk. 5 og 6, idet det beskriver en liste, hvorpå uddannelser med særlig samfundsmæssig betydning på efteruddannelsesudvalgenes foranledning kan optages, hvilket vil medføre, at udbuds- og annonceringsforpligtelsen uanset inaktivitet ikke vil bortfalde for disse uddannelser. På listen vil foruden certifikatuddannelserne kunne optages andre uddannelser, der sætter deltagerne i stand til at opfylde almindeligt gældende, autoritativt fastsatte krav til færdigheder, når et bestemt arbejde skal udføres. Denne gruppe af uddannelser vil omfatte de arbejdsmarkedsuddannelser, der ofte, fx i trepartsaftalen, betegnes som myndighedsuddannelser eller myndighedskurser, eller som indgår i kontraktuddannelser, hvilket er kombinationer af arbejdsmarkedsuddannelser, som arbejdsmarkedets parter i medfør af overenskomsterne har tillagt særlig status. Ligeledes vil uddannelser, som er adgangsgivende til certifikatuddannelser, blive omfattet.

Undervisningsministeren vil kunne vælge - i medfør af den nye hjemmel til at regulere udvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelse, der ved lovforslagets § 1, nr. 2, indsættes i arbejdsmarkedsuddannelseslovens § 6, stk. 1, 4. pkt. - at præcisere, hvilke objektive kriterier der skal opfyldes, for at en uddannelse er omfattet af begrebet ”uddannelser med særlig samfundsmæssig betydning”.

Baggrunden for forslaget i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) er ønsket om, at der skabes et moderniseret, tidssvarende og løbende ajourført udbud af arbejdsmarkedsuddannelser med færre og bredere kurser. Det foreslåede opfylder således sammen med en række af lovforslaget øvrige elementer trepartsaftalens ønske herom.

Det foreslåede indgår i etableringen af en fremtidig proces, hvor efteruddannelsesudvalgene i højere grad skal have fokus på løbende justering og ajourføring af uddannelsesudbuddet, herunder ”sanering” af arbejdsmarkedsuddannelsesudbuddet gennem sammenlægning, afkortning eller egentlig nedlæggelse af uddannelser, som ikke søges i relevant omfang. Det tilsigter sammen med en række af lovforslaget øvrige elementer at give efteruddannelsesudvalgene en tydeligere tilskyndelse til at undtage uddannelser fra udbudspligten eller afkorte uddannelser og sammenlægge mindre uddannelser til færre og bredere uddannelser.

Det er i denne henseende forventningen, at efteruddannelsesudvalgene i løbet af 2018 i tilknytning til lovforslaget vil have iværksat og gennemfører en revision af deres uddannelsesportefølje. Det er således forventningen, at efteruddannelsesudvalgene i perioden frem mod 1. januar 2019 gennemgår alle ar-

bejdsmarkedsuddannelser med henblik på at overveje mulighederne for at undtage uddannelser fra udbyd- og annonceringspligten, eller nedlægge, fastholde, forkorte, opdele eller sammenlægge dem.

Selve udførelsen af den nye procedure omkring ”arkivering” og efterfølgende nedlæggelse vil være præget af automatik, idet der vil blive taget udgangspunkt i, om det kompetente efteruddannelsesudvalg på forhånd har foranlediget uddannelsen kategoriseret som en uddannelse med særlig samfundsmæssig betydning, som trods tre kalenderårs inaktivitet ikke skal ”arkiveres”. Hvis dette ikke er tilfældet, vil uddannelsen efter tre års inaktivitet automatisk blive ”arkiveret” og efter yderligere tre kalenderårs inaktivitet på ”arkivet” automatisk blive nedlagt. Det pågældende udvalg vil dog i tilfælde af fornyet aktivitet på en uddannelse, som er anbragt på ”arkivet”, kunne beslutte, at den skal udtages fra ”arkivet”, så pligten til at udbyde og annoncere på ny gælder, og så det vil kræve nye tre kalenderårs inaktivitet, før uddannelsen på ny bliver ”arkiveret”. Omvendt vil udvalget kunne ansøge om at få overført en uddannelse (eller et enkeltfag) til arkivet, før der er forløbet tre kalenderår uden aktivitet. Undervisningsministerens hjemmel til at godkende dette forventes at komme til at finde anvendelse i særlige tilfælde, navnlig hvor begrænset og faldende søgning eller andre forhold tyder på, at tilsvarende hensyn som dem, der ligger bag reglen om undtagelse efter tre kalenderårs inaktivitet gør sig gældende. Processen vil blive reguleret i medfør af bemyndigelsen, der indsættes i lovens § 6, stk. 1, 4. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslåede indebærer endelig, at bestemmelsens nuværende stk. 5 og 6 som konsekvens af det foreslåede i stedet bliver stk. 8 og 9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det foreslås at bestemme i et nyt § 11, stk. 1, 2. pkt., at arbejdsmarkedsuddannelserne ved afholdelsen kan tilrettelægges fleksibelt og tværgående i forhold til virksomheders og deltageres behov, eventuelt i kombination med uddannelseselementer fra anden uddannelseslovgivning. Dette forslag vedrørende uddannelsernes tilrettelæggelse skal navnlig ses i sammenhæng med forslagene i § 1, nr. 6, om udviklingen af uddannelserne.

Det foreslåede indebærer en omlægning og ajourføring af arbejdsmarkedsuddannelserne til et mere tidssvarende koncept for udvikling og styring.

Som bemærket i afsnit 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger vil det efter lovforslaget fortsat være et centralt kriterium, at arbejdsmarkedsuddannelse fører til samme kompetence, uanset hvor den er erhvervet, da et af formålene med arbejdsmarkedsuddannelserne og de enkeltfag, der er optaget på en fælles kompetencebeskrivelse, er at give faglærte og ufaglærte kompetencer, som kan anvendes bredt på arbejdsmarkedet og ikke alene i den virksomhed, som deltageren aktuelt arbejder i. Arbejdsmarkedsuddannelsens uddannelsesindhold vil således fortsat skulle kunne anvendes bredt i en branche, jf. herved også formålsbestemmelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser mv. om at dække samfundets behov for grundlæggende arbejdsmarkedsrelevante kompetencer. Undervisningen vil dermed fortsat ikke kunne tilrettelægges således, at den får karakter af konsulenthjælp rettet mod enkelte virksomheders konkrete forhold. Uddannelseselementer, der har sådanne specifikke forhold i en enkelte virksomheder for øje, vil dog efter det foreslåede i praksis oftere kunne gennemføres i forbindelse med arbejdsmarkedsuddannelse på grund af muligheden for at opdele arbejdsmarkedsuddannelser i delmål, men der rokkes ikke ved de grundlæggende principper om, at arbejdsmarkedsuddannelsens uddannelsesindhold skal være alment relevant, og at arbejdsmarkedsuddannelsens generelt formulerede mål altid skal nås.

Til nr. 10

Efter gældende ret er der ikke i regi af arbejdsmarkedsuddannelserne et generelt krav om aflæggelse af en obligatorisk prøve. Egentlige prøver findes dog i tilknytning til certifikatkurser og visse enkeltfag. Herudover indeholder gældende ret bestemmelser om udstedelse af forskellige beviser, som er baseret på en vurdering af deltagerens opnåede kompetencer i forhold til uddannelsesmålet.

Det fremgår af § 11, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at enhver, medmindre andet er fastsat af undervisningsministeren, uden at have deltaget i undervisningen, dvs. som selvstuderende kan aflægge prøver, der indgår i udbudt arbejdsmarkedsuddannelse, der afsluttes med prøve.

Det fremgår endvidere af § 12, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., at uddannelsesinstitutionerne udsteder bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse, for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Det følger endvidere, at undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse kan fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser og om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse. Af samme bestemmelses stk. 2 fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.

Efter § 2, stk. 4, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 315 af 5. maj 2017 er et enkeltfag en fagligt afgrænset del af en uddannelse, hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

§§ 21 og 22 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder supplerende regler om beviser og certifikater.

Af § 21, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. fremgår, at uddannelsesstedet udsteder uddannelsesbevis til personer, der opfylder de fastsatte mål for arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 12 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 3, 1. pkt., at der ved udstedelse af kompetencebeviser anvendes den del af målformuleringen fra det handlingsorienterede mål for den eller de arbejdsmarkedsuddannelser, som svarer til de realkompetencer, deltageren har fået anerkendt.

Efter § 22, stk. 1, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan uddannelsesstedet udstede certifikat for uddannelser, hvis gennemførelse ifølge lovgivningen giver ret til udøvelse af et bestemt erhverv baseret på myndighedskrav til det pågældende erhvervs udøvere. For udstedelsen gælder de regler om indhold, form og administrative procedurer, som den kompetente myndighed, der regulerer området, har fastsat for det pågældende certifikat. Det fremgår endvidere af samme bestemmelses stk. 2, 1. pkt., at uddannelsesstedet, hvis der foreligger et formaliseret regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende, i overensstemmelse hermed kan udstede anden form for certifikat (branchecertifikat) for uddannelser, som på forslag af vedkommende efteruddannelsesudvalg er godkendt hertil af undervisningsministeren.

I praksis attesterer institutionen på uddannelsesbeviset, at en deltager har nået uddannelsens centralt godkendte mål. I beviseteksten kan der være mulighed for at krydse af, om undervisningen er gennemført med et særligt materiale eller lignende. Hvis en deltager ikke har nået uddannelsens mål, kan der eventuelt udstedes et deltagerbevis. Ved forløb, som er sammensat af flere arbejdsmarkedsuddannelser, skal deltagerne bedømmes i forhold til hver enkelt af de uddannelser, der indgår i forløbet, og have uddannelsesbevis for hver enkelt af de arbejdsmarkedsuddannelser, hvor målet nås. Der gives ikke karakter. Uddannelsesinstitutionen kan derudover, hvis det ønskes, udlevere et samlet bevis for forløbet. Der er intet formkrav til et sådant bevis.

Forudsætningen for at få uddannelsesbevis er som nævnt i AMU-bekendtgørelsen, at deltageren har nået uddannelsens mål. Deltagernes tilstedeværelse i et bestemt antal timer lægges således ikke til grund for udstedelse af uddannelsesbevis. Ved tilsyn skal uddannelsesinstitutionen kunne redegøre for grundlaget for bedømmelsen af deltagernes målopfyldelse og dermed for udstedelsen af bevis. Der kan for eksempel henvises til opgaveformuleringer eller beskrivelse af bedømmelsesmetode.

Enkeltfag bedømmes i henhold til den uddannelsesordning, de stammer fra. Der kan ikke udstedes AMU-uddannelsesbevis som bevis for at have nået målet for arbejdsmarkedsuddannelser eller enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse på baggrund af indtægtsdækket undervisning. (Derimod kan såvel højtuddannede som deltagere med fast bopæl eller beskæftigelse ikke i Danmark, men på Færøerne eller i Grønland, ligesom deltagere med bopæl i et af de øvrige nordiske lande, selv om der for dem alle betales fuld deltagerbetaling, godt få et AMU-uddannelsesbevis.)

Det foreslås, at det i § 11, stk. 3, bestemmes, at der afholdes prøver i udbudt arbejdsmarkedsuddannelse, dvs. hele arbejdsmarkedsuddannelser, delmål af arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, der ikke er fritaget herfor. For så vidt angår uddannelser med myndighedskrav, dvs. myndighedscertifikatuddannelser og branchecertifikatuddannelser, hvor spørgsmålet om prøver er reguleret på baggrund af lovgivning eller regelsæt udarbejdet af en almindeligt anerkendt certificerings- eller brancheorganisation eller lignende, vil det dog, ligesom for de af disse uddannelser, hvor der allerede er udviklet prøver, være de pågældende regelsæt, der er afgørende for, om der afholdes prøve, ligesom spørgsmålet om adgang til at klage over prøven, dens bedømmelse etc. vil afhænge af disse og ikke af lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser. En deltager i en uddannelse, hvor det er lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser, der regulerer forhold omkring prøven, vil konkret, for eksempel på baggrund af et handicap, efter regler udstedt i medfør af den foreslåede nye bemyndigelse i lovens § 11, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, kunne blive fritaget for at aflægge prøven, hvis vanskelighederne ikke kan afhjælpes ved, at institutionen tilbyder særlige prøvevilkår efter regler herom, der vil blive fastsat med udgangspunkt i, hvad der gælder for erhvervsuddannelserne, jf. § 18 i bekendtgørelse nr. 41 af 16. januar 2014 om prøver og eksamen i grundlæggende erhvervsrettet uddannelser.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) om at stimulere og bidrage til øget læringsudbytte for kursisterne samt øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset, gennem anvendelse af test og prøver.

Det langsigtede mål med det foreslåede er således, at flere på arbejdsmarkedet kan dokumentere deres kompetencer og dermed at øge muligheden for mobilitet og tilpasning på arbejdsmarkedet. Anvendelse af obligatoriske prøver vurderes at kunne bidrage til, at læringsudbyttet for kursisterne styrkes. Samtidig kan den være med til at øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset og til de beviser, der udstedes.

Det foreslåede indebærer etablering af et generelt krav om, at der med henblik på at styrke overførbareheden, kvaliteten og validiteten i voksen- og efteruddannelsesstilbuddene knyttes en prøve til offentligt udbudt arbejdsmarkedsuddannelser og delmål.

Det foreslåede indebærer endvidere, at prøverne vil være centralt udviklede, idet det bliver efteruddannelsesudvalgenes opgave at udvikle og kvalitetssikre prøver mv. i samarbejde med relevante myndigheder og uddannelsesinstitution, herunder prøver i delmål. Ifølge lovforslaget får parterne blandt andet til opgave at være garanter for, at afprøvningen anerkendes på arbejdsmarkedet inden for de jobområder og jobfunktioner, som uddannelsen retter sig imod. Det betyder i praksis, at parternes rolle, blandt andet i efteruddannelsesudvalgene, hvor ansvaret for udvikling og kvalitetssikring af prøver foreslås placeret, skal medvirke til at sikre, at prøverne lever op til det, der kræves for at få dem og derigennem uddannelserne anerkendt på arbejdsmarkedet.

Efter lovforslaget vil den enkelte uddannelsesinstitution skulle sikre, at der tilbydes prøver, og at de udviklede prøver integreres i kurserne. I den forbindelse er det hensigten i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 12, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. at stille krav om, at uddannelsesinstitutionerne med henblik på løbende tilsyn og evaluering afgiver oplysninger om blandt andet fritagelser fra prøvekravet og udfaldet af prøverne.

Den foreslåede henvisning til fritagelse efter det foreslåede § 6, stk. 1, 3. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indebærer i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at efteruddannelsesudvalgene kan indstille til undervisningsministerens godkendelse, at arbejdsmarkedsuddannelser i særlige tilfælde fritages for prøve, at der ikke skal aflægges prøve i arbejdsmarkedsuddannelser, som i medfør heraf er fritaget for prøve.

Det foreslåede har i øvrigt sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, 6, 12, 13 og 14, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 6, 12, 13 og 14, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 11

Efter § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse.

Det foreslås at ændre § 11, *stk. 4*, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., således at det indsættes, at undervisningsministeren tillige kan fastsætte nærmere regler om afholdelse af prøver og bedømmelse med videre af resultatet af prøver udviklet efter § 6, stk. 1, herunder om at personer, der ikke har deltaget i undervisningen, som selvstuderende kan aflægge prøve.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) om at stimulere og bidrage til øget læringsudbytte for deltagerne samt øget tillid til den bedømmelse, der foregår på uddannelsen, gennem anvendelse af test og prøver.

Det foreslåede har sammenhæng med den etablering af et generelt krav om, at offentligt udbudte arbejdsmarkedsuddannelser skal afsluttes med en prøve med henblik på at styrke overførbareheden, kvaliteten og validiteten i voksen- og efteruddannelses tilbuddene, som der er lagt op til i lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslåede indebærer, at undervisningsministeren i tilknytning til muligheden for at fastsætte nærmere regler om uddannelsernes tilrettelæggelse og undervisningens afholdelse efter den eksisterende bemyndigelse i § 11, stk. 4, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. tillige vil kunne fastsætte nærmere regler om prøver.

Efter det foreslåede er det således hensigten, at prøverne skal knyttes til den enkelte uddannelses tilrettelæggelsesform og indhold. Prøveafholdelsen vil således ske i naturlig tilknytning til uddannelsen i et enkelt format og uden brug af censor. Det er hensigten at gøre det muligt at tage en prøve igen eller tage uddannelsen forfra, hvis man ikke består den afsluttende prøve i første forsøg. Der vil kunne fastsættes regler om et maksimalt antal forsøg, om klage og om frister for afholdelse af omprøve. Det vil efter det foreslåede være efteruddannelsesudvalgene, som afgør valget af prøveform for det enkelte kursus. Det bemærkes, at der vil gøre sig særlige forhold gældende for uddannelser reguleret af myndighedskrav, såkaldte ”myndighedscertifikatuddannelser”, og for uddannelser, for hvilke der i medfør af §

22, stk. 2, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udstedes et såkaldt ”branchecertifikat”. (Begge typer betragtes i praksis som omfattet af bestemmelsen i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., § 12, stk. 2, om uddannelser med myndighedskrav.) Her vil det som udgangspunkt være de respektive kompetente myndigheders/organisationers eventuelle regelsæt, der vil være afgørende for forhold som prøveafholdelsen og en eventuel adgang til at klage over fx resultatet. Dette vil indebære, at der i medfør af de her omhandlede regler i lov om arbejdsmarkedsuddannelser og senere udstedte bekendtgørelser ikke udvikles prøver til certifikatuddannelser, hvor sådanne allerede findes, såvel som hvis de bliver udviklet på andet grundlag eller det relevante regelsæt har reguleret spørgsmålet om prøver ud over blot at konstatere, at den kan give ret til at udøve erhvervet eller aktiviteten. Hvis der findes sådanne særlige regelsæt om certifikatuddannelserne, vil de også være afgørende for spørgsmålet om afholdelse af prøver, klage herover etc., og den almindelige adgang til at klage retlige mangler ved afgørelsen vedrørende udstedelse af certifikat, jf. § 33, stk. 1, jf. § 22 i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., vil i relation til den bedømmelse af deltageren, som måtte finde sted, vige for den af disse regelsæt etablerede retstilstand, også hvis de ikke indeholder regler om, at der kan klages, for så går reglen ud på, at der ikke kan klages. Hvis en prøve udviklet til et enkeltfag, der ikke fører til certifikat, i fagets egenskab af fag i en erhvervsuddannelse godkendes af efteruddannelsesudvalget, betragtes den som udviklet efter lovgivningen om arbejdsmarkedsuddannelser.

Efter lovforslaget vil den enkelte uddannelsesinstitution således skulle sikre, at der tilbydes prøver, hvor ingen fritagelse gælder, og at de udviklede prøver integreres i uddannelserne. I den forbindelse er det i medfør af den eksisterende bemyndigelse i § 12, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., hensigten, at stille krav om, at uddannelsesinstitutionerne med henblik på løbende tilsyn og evaluering afgiver oplysninger om blandt andet fritagelser fra prøvekravet og udfaldet af prøverne.

Det vil efter forslaget ikke længere være udgangspunktet i selve loven, at det er muligt at gå op til en prøve som selvstuderende, men undervisningsministeren vil kunne fastsætte regler eller træffe afgørelser, der giver mulighed herfor. I en situation, hvor der på kort tid indføres prøver på mange flere uddannelser end tidligere, og hvor der endnu ikke er erfaringer med disse prøver, findes det uhensigtsmæssigt at opretholde det hidtidige system, hvor det som hovedregel har været muligt at aflægge prøve som selvstuderende, med mindre det modsatte var bestemt. Det forventes ikke, at der vil blive fastsat regler, der som udgangspunkt vil føre til en begrænsning i praksis af adgangen til som selvstuderende at aflægge de prøver, som findes i dag. Det vil fortsat være muligt at få et AMU-bevis ved individuel kompetencevurdering. Det vil fremgå af beviset, at der er tale om en individuel kompetencevurdering. I medfør af denne bestemmelse vil der blive fastsat nærmere regler om prøvernes afholdelse, herunder om betingelsen for at kunne gå til en prøve som andet end selvstuderende, jf. bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 12.

Det foreslåede har i øvrigt sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 6, 13 og 14, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 6, 11, 13 og 14, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 12

Efter § 12, stk. 1, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. udsteder uddannelsesinstitutionerne bevis for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelse for prøver aflagt som selvstuderende og for individuel kompetencevurdering. Det følger endvidere af bestemmelsen, at undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse kan fastsætte nærmere regler om udformning og udstedelse af beviser og om videregivelse af oplysninger om deltagelse og bevisudstedelse. Af bestemmelsens stk.

2 fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes udstedelse af certifikater for uddannelser med myndighedskrav.

Ifølge den terminologi, der bruges i daglig tale omkring arbejdsmarkedsuddannelser, er et deltagerbevis noget, der kan udstedes, når en deltager ikke har nået målene for uddannelsen; det er altså netop bare et bevis for deltagelse. Er målene derimod nået, udstedes (også ifølge både den relevante vejledning og bekendtgørelsen) et uddannelsesbevis, som også omtales som et AMU-bevis. Ifølge lovens § 12 udstedes ”beviser for deltagelse”, for selvstuderendes prøver og for individuel kompetencevurdering. Det kan vanskeliggøre forståelsen af reglerne, at lovens ”bevis for deltagelse” er det, der i daglig tale kaldes et uddannelsesbevis, ikke et deltagerbevis.

På den baggrund foreslås det at ændre lovens terminologi ved at erstatte udtrykket ”bevis for deltagelse” i selve lovteksten med ”AMU-bevis.

Fremover vil gennemførelse af en arbejdsmarkedsuddannelse blive dokumenteret med ét AMU-bevis. Et AMU-bevis vil blive udstedt, når en prøveberettiget deltager har bestået den prøve, der er tilknyttet en uddannelse (et mål) eller et delmål. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende AMU-forløb er prøvebelagt, og at deltageren har bestået prøven. Hvis der ikke er tilknyttet en prøve til målet eller delmålet, udstedes et AMU-bevis til den deltager, som vurderes at have nået målet. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende forløb ikke er prøvebelagt. Et AMU-bevis udstedes også, hvis en deltager, der er blevet fritaget for prøvekravet, vurderes at have nået målet. Det vil fremgå af beviset, at det pågældende AMU-forløb er prøvebelagt, og at deltageren er blevet fritaget fra prøvekravet. Når en individuel kompetencevurdering munder ud i, at uddannelsesstedet vurderer, at den pågældende har kompetencer, der svarer til hele dette mål, delmål eller enkeltfag, udstedes AMU-bevis, uanset om uddannelsen er prøvebelagt eller ej. Det vil fremgå af beviset, at der er tale om en individuel kompetencevurdering. En deltager uden dispensation, der ikke har bestået en prøve, der er tilknyttet uddannelsen henholdsvis delmålet, eller som ikke var berettiget til at gå til denne prøve, kan, ligesom i dag har været tilfældet for så vidt angår deltagere, der ikke har nået målet for uddannelsen, alene efter anmodning få udstedt en bekræftelse på sin tilstedeværelse under undervisningen.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om at øge tilliden til den bedømmelse, der foregår på kurset, og til de beviser, der udstedes, ligesom forslaget er en konsekvens af den etablering af et generelt krav om, at offentligt udbudte arbejdsmarkedsuddannelseskurser skal tilknyttes en prøve med henblik på at styrke overførbareheden, kvaliteten og validiteten i voksen- og efteruddannelses tilbuddene, som der er lagt op til i lovforslagets § 1, nr. 11.

Det foreslåede indebærer endvidere, at der etableres hjemmel til, at beviser i relation til arbejdsmarkedsuddannelse fremover vil blive udstedt digitalt.

Det foreslåede om indførelse af digitale beviser skal ses i sammenhæng med tilsvarende bestemmelser i lov om de gymnasiale uddannelser og lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux) samt lov om erhvervsuddannelser, hvorefter der udstedes digitale beviser for gymnasiale eksaminer og for erhvervsuddannelser.

De nærmere regler herom vil efter det foreslåede blive fastsat ved bekendtgørelse. Der forventes at blive fastsat regler om indberetning af prøveresultater ved hjælp af institutionernes studieadministrative systemer og om, hvilke øvrige oplysninger i tilknytning til elevernes digitale bevis, der vil skulle registreres. De nærmere regler om bevisernes udformning og udstedelse forventes ligeledes fastsat ved bekendtgørelse.

Der forventes endvidere fastsat regler om en pligt for uddannelsesinstitutionerne, herunder de private udbydere, til at opbevare oplysninger, der er nødvendige for at udstede bevis.

Institutionerne vil endvidere have ansvaret for udlevering af beviser i situationer, hvor dette er fornuddent. Institutionerne vil fortsat skulle udlevere en udskrift af beviset på papir, idet oplysninger om uddannelse og beståelse, som fremgår af de udstedte beviser, skal modsvare de data, som institutionen skal registrere.

Denne del af lovforslaget skal i øvrigt ses i sammenhæng med bestræbelserne på at skabe generel it-understøttelse på bevisområdet med henblik på at forenkle de administrative procedurer for både institutioner og elever, som efter gennemført erhvervsuddannelse ønsker optagelse på en videregående uddannelse, sådan at optagelsesproceduren for disse elever sidestilles med optagelsesproceduren for elever med en gymnasial uddannelse. Det bemærkes i denne henseende supplerende, at en del af rammen til udvikling og drift af centralt stillede prøver på arbejdsmarkedsuddannelseskurserne er afsat til oprettelse af en ny bevisdatabase, hvor kursisternes digitale beviser fremover opbevares i kopi fra udstederen, dvs. den godkendte udbyder af arbejdsmarkedsuddannelser eller en modtager af udlægning af undervisning. Det er hensigten, at deltagerne kan tilgå deres digitale beviser via systemet "Min kompetencemappe", og der vil eventuelt blive åbnet for andre muligheder. Integrationen til bevisdatabaseen sker udelukkende via system-system integration mellem Undervisningsministeriets integrationsplatform og uddannelsesinstitutionernes studieadministrative systemer. Systemkrav til de godkendte udbydere af arbejdsmarkedsuddannelser indføres ved udstedelse af en systemrevisionsbekendtgørelse, herunder krav til godkendelsesprocedurer for tilslutning til bevisdatabaseen.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 6, 11, 12 og 14, hvori der foreslås en række supplerende bestemmelser i relation til trepartsaftalens ønske om indførelse af obligatoriske prøver.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 2, 3, 6, 11, 12 og 14, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13

Efter § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren udvikle arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 10, stk. 5, der kun kan udbydes i forbindelse med særlige uddannelsesforløb efter stk. 1, og som har til formål at understøtte deltagerens gennemførelse af faglig arbejdsmarkedsuddannelse.

Det foreslås at ændre § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. således at henvisningen til § 10, stk. 5, ændres til en henvisning til § 10, stk. 8.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 10, hvor det foreslås, at der i § 10 indsættes et nyt stk. 5, hvilket medfører, at de nuværende § 10, stk. 5 og 6, herefter bliver stk. 6 og 7.

Det foreslåede indebærer, at henvisningen i § 14, stk. 2, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til § 10 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. forsat omfatter det korrekte stykkenummer.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Lovens bestemmelse om bevisudstedelse ved individuel kompetencevurdering bringes herved i overensstemmelse med den terminologi, hvorefter der udstedes AMU-prøvebevis, når der er aflagt og be-

stået den til den pågældende AMU-uddannelse knyttede prøve, og AMU-uddannelsesbevis, når det er konstateret, at målene er nået, uden at der er aflagt prøve, jf. ovenfor i bemærkningerne til § 1, nr. 13.

Det bemærkes, at der i vidt omfang gælder særlige regler for certifikat- og myndighedskurser. Herefter vil en individuel kompetencevurdering ofte ikke være tilstrækkelig til at godskrive kompetencerne og udstede f.eks. et certifikat.

Uddannelsesstedet skal i kompetencevurderingen anvende hensigtsmæssige metoder, der giver deltageren mulighed for at demonstrere og pålideligt få vurderet og anerkendt de kompetencer, der er relevante i forhold til de pågældende målbeskrivelser, jf. § 28, stk. 7, i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det vil som hidtil være muligt for uddannelsesstedet at inddrage en prøve helt eller delvis i vurderingen, hvis dette er hensigtsmæssigt.

Der henvises til afsnit 2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det vil fremgå af bestemmelsen, at delmål ligesom selve den arbejdsmarkedsuddannelse, de hører til, som udgangspunkt vil være omfattet af en udbudsgodkendelse. Af den nye formulering af lovens § 16, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 15, vil det komme til at fremgå, at undervisningsministeren ikke kan gøre undtagelse for enkelte delmål.

Der henvises til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Efter § 16, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. godkender undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, jf. lovens § 3, hvilke offentlige og private uddannelsesinstitutioner der kan udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse.

Godkendelsen omfatter samtlige arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag i den fælles kompetencebeskrivelse. Undervisningsministeren kan bestemme, at dele af en fælles kompetencebeskrivelse ikke er omfattet af godkendelsen. Godkendelsen gives landsdækkende eller til et andet nærmere afgrænset geografisk område. Godkendelse forudsætter, at uddannelsesinstitutionen medvirker i det VEU-center, som dækker det geografiske område, hvor uddannelsesinstitutionen har hjemsted. Om VEU-centrene henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, med bemærkninger og til afsnit 2.4. ovenfor.

Det foreslås at ophæve § 16, stk. 1, 3.-5. pkt., og i fire nye punktummer fastslå, at arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, men altså ikke enkelte delmål, kan undtages fra godkendelsen, at godkendelsen altid er landsdækkende, at den som hovedregel gives efter udbud med højst 4 års mellemrum, og at dette udbud omfatter alle uddannelser, men at godkendelse i særlige tilfælde kan gives ved en årlig vurdering af de ansøgninger, der er indkommet mellem udbudsrunderne.

Baggrunden for forslaget i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) er ønsket om, at der skal være lettere adgang til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse, herunder at valget af udbydere skal afhænge af matchet mellem virksomhedens efterspørgsel og udbydernes kvalitet, effektivitet og tilpasningsevne. Dette gælder både for private og offentlige aktører.

Det foreslåede indebærer, at godkendelse til at blive udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse som alt-overvejende hovedregel fremadrettet vil blive tildelt på baggrund af samlede udbudsrunder, der som minimum finder sted hvert fjerde år, dvs. udbudsrunder, hvor alle godkendelser er i spil.

Det er ikke hensigten at ændre den nuværende praksis, hvorefter der til nye fælles kompetencebeskrivelser straks kan findes en udbyder eller flere udbydere, uden at dette skal afvente en udbudsrunde.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Efter § 16, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter stk. 1.

Det foreslås at ændre § 16, stk. 5, således at undervisningsministeren fremover vil kunne fastsætte nærmere regler om udbudsrunder og udbudsgodkendelse efter stk. 1, herunder om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen.

Baggrunden for det foreslåede er lovforslagets § 1, nr. 15 og 16, hvor det foreslås, at udbudsgodkendelse sker på baggrund af samlede udbudsrunder, der som minimum finder sted hvert fjerde år og omfatter alle tildelte godkendelser, dog således at undervisningsministeren i perioden mellem de samlede udbudsrunder i særlige tilfælde og efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse samlet og en gang om året vil kunne godkende nye offentlige og private uddannelsesinstitutioner til at udbyde de arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag.

Det foreslåede indebærer, at undervisningsministeren fortsat, som efter gældende ret, vil kunne fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen efter bestemmelsens stk. 1.

Det foreslåede indebærer, at undervisningsministeren som noget nyt vil kunne fastsætte nærmere regler om de samlede firårige udbudsrunder samt eventuelle mellemliggende udbudsgodkendelse efter bestemmelsens stk. 1. Den foreslåede bemyndigelse kan udmøntes i bekendtgørelse om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og kan indebære fastsættelse af regler om bl.a. kriterier og procedurer i forbindelse med ansøgninger i både de samlede udbudsrunder og i de mellemliggende perioder og eventuelt en nærmere konkretisering af elementer, der kan indgå i beslutning om godkendelse af nye udbydere til allerede eksisterende fælles kompetencebeskrivelser mellem de samlede udbudsrunder, jf. herved formuleringen »i særlige tilfælde« i lovforslagets § 1, nr. 16.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 18 og 19

Det følger af § 21, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, at deltagere i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, og deltagere i individuel kompetencevurdering efter denne lov kan opnå tilskud til kost og logi. Det er en betingelse for adgangen til at modtage tilskud til kost og logi, at deltageren opfylder betingelserne for tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Tilskuddet til deltagere til kost og logi bortfalder i det omfang, hvori uddannelsesstedet modtager tilskud fra staten for at yde kost og logi til de pågældende. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom og herunder bestemme, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder. Der er i stk. 4 hjemmel til, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tilskud til kost og logi til enkelte uddannelser, grupper af uddannelser eller uddannelser tilrettelagt under bestemte former eller individuel kompetencevurdering efter denne lov nedsættes eller bortfalder.

Efter § 22 fastsætter undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og Efteruddannelse nærmere regler efter § 21 om tilskud til kost og logi, herunder om egenbetaling.

Efter § 23 varetages udbetaling af tilskud til kost og logi samt krav om tilbagebetaling af sådanne tilskud, jf. § 24, stk. 1, af uddannelsesstedet. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Bemyndigelserne i § 22 og 23 er udmøntet ved bekendtgørelse om tilskud til kost og logi ved deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og ved deltagelse i individuel kompetence vurdering efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det foreslås, at ophæve § 21, stk. 3 og 4 og § 22-24 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Forslaget er en konsekvens af, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overtager administrationen af kost og logi og et ønske om at samle de relevante regler i en lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Der er i lov om arbejdsmarkedsuddannelser ikke særskilte bestemmelser om, at arbejdsløsheds-kasser og andre aktører kan få adgang til oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at A-kasserne fortsat skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Dette foreslås indarbejdet ved denne lovs § 4, nr. 37.

Herudover foreslås det, at indsætte en hjemmel til, at undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser til rådighed for arbejdsløsheds-kasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne. Det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed, samt om på hvilke vilkår og til hvad oplysningerne må bruges.

Formålet er at give mulighed for, at interessenter på VEU-området, som f.eks. arbejdsløsheds-kasserne, andre myndigheder, visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området adgang til disse oplysninger.

Målgrupperne for efteruddannelse inkluderer personer, som er fagligt svage inden for it og dansk, og som vil finde individuelle samtykkeerklæringer vanskelige. Hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter § 1 i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne er formålet med forberedende voksenundervisning (FVU) at give voksne mulighed for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder med henblik på deres videre uddannelse og på at styrke deres forudsætninger for aktiv medvirken i alle sider af samfundslivet. For alle deltagere gælder det deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale mate-

matiske begreber. For tosprogede gælder det derudover deres grundlæggende færdigheder i mundtlig fremstilling og formidling.

Det foreslås at ændre § 1, 2. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, således at de grundlæggende færdigheder, som kan suppleres og forbedres, herefter udvides til også at omfatte digital opgaveløsning og engelsk.

Baggrunden for det foreslåede er, at regeringen og arbejdsmarkedets parter i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), er blevet enige om at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med fagene FVU-digital og FVU-engelsk, der udbydes som virksomhedsrettede forløb og målrettes ansatte, der har behov for styrkede basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion.

Det foreslåede indebærer i sammenhæng med lovforslaget § 2, nr. 2-5, at formålsbeskrivelsen, herunder undervisningssigtet, for forberedende voksenundervisning udvides, så det udover at give voksne muligheder for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder i læsning, stavning og skriftlig fremstilling og i talforståelse, regning og basale matematiske begreber samt for tosprogede derudover deres grundlæggende færdigheder i mundtlig fremstilling og formidling også skal give voksne mulighed for at forbedre og supplere deres grundlæggende færdigheder i digital opgaveløsning og engelsk.

Det foreslåede indebærer ikke ændringer af det generelle undervisningssigte med forberedende voksenundervisning eller med den eksisterende undervisnings indhold.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 2, nr. 2-5 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Efter § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne kan undervisning efter loven gennemføres lokalt på offentlige og private virksomheder, i foreninger og faglige organisationer, på uddannelsesinstitutioner m.v. Det følger af bestemmelsen 2. pkt., at undervisning, der gennemføres lokalt eller i henhold til § 4, stk. 1, nr. 3, eller stk. 2, 2. pkt., kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.

De nævnte henvisninger til § 4, stk. 1, nr. 3, samt stk. 2, 2. pkt., (i § 4) i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne er udtryk for, at undervisning, der gennemføres lokalt i faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede eller i faget læsning, stavning og skriftlig fremstilling tilrettet for tosprogede, kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.

Det foreslås at ændre § 3, stk. 1, således at henvisningen til § 4, stk. 1, nr. 3, bliver til § 4, stk. 1, nr. 3-5.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse, at voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet fremover i langt højere grad end i dag skal understøtte, at der sker et markant løft af de basale færdigheder i arbejdsstyrken, herunder ønsket om at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med digital opgaveløsning og engelsk, som skal udbydes som virksomhedsrettede forløb målrettet ansatte, der har behov for styrkede basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion.

Det vil efter forslaget være muligt at tone de konkrete forløb med en prioritering af de mål, der især er efterspurgt på konkrete virksomheder, ligesom arbejds- og undervisningsformer kan relatere sig til

den praksis som deltageren befinder sig i på arbejdspladsen. De faglige mål og indholdet af fagene skal dog sikre, at de opnåede færdigheder kan anvendes generelt.

Det foreslåede skal understøtte en praksisnær læringstilgang i de to nye fag, hvor tilrettelæggelsen både didaktisk og pædagogisk skal tage udgangspunkt i deltagernes arbejdsopgaver.

Det foreslåede har i øvrigt sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, hvor der lægges op til at ændre § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på at etablere digital opgaveløsning og engelsk inden for forberedende voksenundervisning for offentlige og private virksomheders ansatte.

Det foreslåede 1. pkt. indebærer, at undervisning efter § 4, stk. 1, nr. 4 og 5, (dvs. i de foreslåede nye fag i digital opgaveløsning og engelsk) udelukkende vil kunne udbydes til offentlige og private virksomheders ansatte, jf. herved formuleringen af de foreslåede nye numre 4 og 5 i § 4, stk. 1, jf. lovforslaget § 1, nr. 3.

Det foreslåede indebærer samtidigt, at de nye tilbud i digital opgaveløsning og engelsk ikke vil være omfattet af kravet i § 5, stk. 2, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne om, at forberedende voksenundervisning udbydes åbent og ikke kan forbeholdes en bestemt deltagerkreds, idet denne bestemmelse fortsat vil give udtrykkelig mulighed for at fravige dette krav, jf. både den eksisterende og den efter lovforslaget ændrede § 3, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Det foreslåede indebærer ikke ændringer i muligheden for, at undervisning, der gennemføres lokalt i faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede eller i faget læsning, stavning og skriftlig fremstilling tilretteagt for tosprogede, fortsat kan forbeholdes en bestemt kreds af deltagere.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Efter § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne omfatter forberedende voksenundervisning prøveforberedende enkeltfagsundervisning i de tre fag 1) Læsning, stavning og skriftlig fremstilling, 2) Talforståelse, regning og basale matematiske begreber og 3) Mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede.

Det foreslås at ændre § 4, *stk. 1*, således at »i de tre fag« bliver »i de fem fag«, og at der som nye *nr. 4* og *nr. 5* indsættes 4) Digital opgaveløsning for offentlige og private virksomheders ansatte og 5) Engelsk for offentlige og private virksomheders ansatte.

Det foreslåede er en konsekvens af forslaget om udvidelse af formålsbestemmelsen i § 1 om de to nye fag, jf. bemærkningerne under nr. 1 og nr. 2.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse, at voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet fremadrettet i langt højere grad end i dag skal understøtte, at der sker et markant løft af de basale færdigheder i arbejdsstyrken, herunder ønsket om at udvide de eksisterende tilbud inden for forberedende voksenundervisning med digital opgaveløsning og engelsk, som skal kunne udbydes målrettet til ansatte, der har behov for styrkede basale færdigheder inden for it og engelsk i relation til deres jobfunktion.

Det foreslåede indebærer samlet set nedenstående elementer:

Med hensyn til de nye fags overordnede rammer er regeringen og arbejdsmarkedsparterne i treparts-aftalen blevet enige om, at det netop er med udgangspunkt i den forberedende voksenundervisning, at der skal ske et løft af de basale færdigheder i arbejdsstyrken inden for digital opgaveløsning og engelsk. Det betyder, at udviklingen af de to nye fag vil ske inden for de rammer, som allerede kendes fra de eksisterende fag på den forberedende voksenundervisning, herunder for beskrivelse af formål, niveau, målgruppe, visitation, trininddeling, pædagogik og udprøvning.

Det er aftalt, at de nye fag alene vil blive afholdt som virksomhedsrettet undervisning. De to nye fag vil i deres didaktiske og pædagogiske tilrettelæggelse derfor også skulle tage udgangspunkt i en praksisnær læringstilgang. Det vil sige, at det faglige indhold på læreplansniveau både vil komme til at indeholde fagenes generelle læringsmål og slutkompetencer samt retningslinjer for, hvordan de generelle læringsmål kan udmøntes i en praksisnær læringstilgang. Som ved de øvrige FVU-fag er formålet, at forbedre og supplere deltagerens grundlæggende færdigheder med henblik på deres videre uddannelse og på at styrke deres forudsætninger for aktiv medvirken i alle sider af samfundslivet.

Med hensyn til målgruppe forventes det ikke, at en udvidelse af FVU-fagrækken med digital opgaveløsning og engelsk vil komme til at omfatte en væsentligt bredere målgruppe end de eksisterende FVU-fag. Denne antagelse bygger blandt andet på, at PIAAC-undersøgelsen fra 2013 viste, at der var en stærk sammenhæng mellem læsefærdigheder og problemløsning med it. Der er således meget, der tyder på, at en væsentlig grund til manglende basale digitale færdigheder skal findes i tilsvarende manglende færdigheder i læsning og skrivning. PIAAC-undersøgelsen behandler ikke en tilsvarende sammenhæng mellem manglende basale færdigheder i engelsk og tilsvarende manglende færdigheder i læsning og skrivning på dansk, men også her må man antage en vis sammenhæng.

Målgruppevurdering ved visitation til de to nye fag vil ikke ske i form af en centralt udarbejdet test som ved optagelsesvurderingen på FVU-læsning og FVU-matematik. Målgruppevurderingen vil derimod bygge på en individuel vurdering af, om kursisten vil have udbytte af vurderingen og blive udmøntet i bekendtgørelsen.

Med hensyn til de nye fags indhold har de to nye fag tidligere været udbudt som en forsøgsordning på forberedende voksenundervisning 2008-2009. Især for forsøgsordningens digitale fag er indholdet imidlertid forældet. Under forhandlingerne af trepartsaftalen er det desuden blevet klart, at det ikke er et ”pc-kørekort-kursus” i regi af forberedende voksenundervisning, der er behov for.

For det foreslåede nye fag digital opgaveløsning vil formålet være at styrke deltagerens basale færdigheder med anvendelsen af digitale værktøjer, medier og ressourcer på en hensigtsmæssig og forsvarlig måde i relation til at løsning af konkrete praktiske opgaver samt indhentelse og behandling af nødvendige informationer, udarbejdelse af digitale produkter og gennemførelse af digital kommunikation, der er forbundet med den konkrete jobrelaterede opgavevaretagelse.

Desuden skal undervisningen bidrage til at udvikle deltagerens digitale dømmekraft gennem tilegnelse af hensigtsmæssige strategier som reflekteret bruger af forskellige digitale værktøjer, herunder også it-sikkerhed samt praksiskendskab til anvendelsen af digitale værktøjer og strategier til kompensation for mangel på andre basale færdigheder (fx læsning/skrivning), der kan stå i vejen for deltagerens digitale opgaveløsning i hverdagen (fx funktioner for oplæsning og diktering eller billedokumentation).

Faget digital opgaveløsning foreslås at bestå af tre trin, der hver især består 20-30 timer pr. trin, og hvor trin 1 henvender sig til personer uden forhåndskendskab til brugen af digitale værktøjer. Trin 2 har til formål at udvikle deltagerens færdigheder i digital opgaveløsning, mens trin 3 har til formål dels at få automatiseret allerede udviklede færdigheder samt styrke deltagerens evne og mod på at tilegne sig nye

digitale kompetencer. Trin 1 og 2 afsluttes med standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået efter reglerne i bekendtgørelse om prøver og eksamen i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser. Trin 3 afsluttes med en lokalt stillet mundtlig prøve.

Indhold og læringsmål i faget engelsk foreslås udmøntet i fem færdighedsområder: Lytteforståelse, læseforståelse, samtalefærdighed, mundtlig redegørelse og skrivefærdighed. Der vil skulle formuleres konkrete mål for hvert af disse områder. Det er vigtigt, at færdighedsmålene skal være så konkrete, at man efterfølgende vil kunne vurdere målopfyldelse i forbindelse med prøveafvikling.

Målgruppen for FVU-faget engelsk er personer, der har behov for at styrke deres basale engelske færdigheder i relation til deres konkrete jobfunktion, men som ikke er inkluderet i andre tilbud om engelskundervisning. På samme vis som i faget digital opgaveløsning skal fagets tilrettelæggelse tage sit udgangspunkt i en praksisnær læringstilgang, hvor terminologi og konkret undervisningsmateriale afspejler deltagerens behov for at styrke deres basale engelske færdigheder i deres konkrete jobfunktioner, og også i dette fag skal der i undervisningen være fokus på anvendelse af digitale værktøjer til kompensation for mangel på andre basale færdigheder (fx læsning/skrivning), der kan stå i vejen for deltageren brug af engelsk i hverdagen.

Desuden skal det sikres, at læreplaner og fagligt niveau i undervisningen er i overensstemmelse med Den fælles europæiske Referenceramme for Sprog (Europarådet).

Faget engelsk foreslås at bestå af fire trin, der hver især består af 20-30 timer pr. trin. Trin 1 er henvendt til personer uden forhåndskendskab til engelsk. Trin 2 har til formål at udvikle deltagerens helt basale færdigheder i engelsk i relation til deres jobfunktion. Trin 3 vil bestå af jobrelateret engelsk, samtale. Trin 4 vil bestå af samtale (med og uden visuel kontakt) herunder lytteforståelse og sprogbrug, skriftlighed (fx i form af mindre notater og telefonreferater) samt læseforståelse og pragmatiske sprogfunktioner. Trin 3 afsluttes med standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået efter reglerne i bekendtgørelse om prøver og eksamen i de almen og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser. Trin 4 afsluttes med en lokalt stillet mundtlig udformet prøve indeholdende et skriftligt element.

Den eksisterende bemyndigelse i lovens § 4, stk. 5, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne vil blive udnyttet til at fastsætte regler om de to nye fag.

Endvidere vil bemyndigelsen i lovens § 18, stk. 7, blive benyttet til at udbygge kravene til læreruddannelsen i den kommende ændring af bekendtgørelse om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne opdeles undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, i trin.

Det foreslås, at ændre § 4, *stk. 2, 1. pkt.*, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, således at henvisningen til stk. 1, nr. 1 og 2, bliver til stk. 1, nr. 1, 2, 4 og 5.

Baggrunden for det foreslåede er lovforslagets § 2, nr. 3, hvor der lægges op til at ændre § 4, stk. 1, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne med sigte på at etablere nye fag i digital opgaveløsning og engelsk inden for forberedende voksenundervisning.

Den foreslåede ændring af § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne indebærer, at undervisningen i de foreslåede nye fag i digital opgaveløsning og engelsk opdeles i trin på samme måde som det efter gældende ret er tilfældet i fagene læsning, stavning og skriftlig fremstilling samt talforståelse, regning og basale matematiske begreber.

Det foreslåede indebærer ikke ændringer i forhold til faget mundtlig fremstilling og formidling for tosprogede, § 4, stk. 1, nr. 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, som således fortsat ikke opdeles i trin.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5.

Efter § 4, stk. 4, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne skal der ved afslutning af hvert trin i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, tilbydes deltagelse i en skriftlig prøve. Ved afslutningen af undervisningen efter stk. 1, nr. 3, tilbydes deltagelse i en mundtlig prøve. Personer, der ikke har deltaget i undervisningen efter stk. 1, nr. 1 og 2, kan indstille sig til prøve som selvstuderende.

Det foreslås, at nyaffatte § 4, *stk. 4*, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, således at bestemmelsen om prøver og selvstuderende også omfatter afholdelse af prøver i de to nye fag.

Prøveformen i de to nye fag foreslås i en ny form i forhold til prøveafholdelse i FVU-læsning, FVU-matematik og FVU-start. Prøverne vil blive tilpasset indholdet i de to nye fag.

Prøveformen i begge fag vil bestå af enten standpunktsbedømmelse eller lokalt stillede mundtlige prøver. Såvel standpunktsbedømmelsen som de lokalt stillede prøver foreslås bedømt bestået/ikke bestået efter gældende regler i bekendtgørelse om prøver og eksamen i de almene og studieforberedende ungdoms- og voksenuddannelser.

FVU-digital opgaveløsning foreslås opdelt i tre trin og FVU-engelsk opdelt i fire trin, se bemærkningerne under nr. 3.

Trin 1 og 2 i FVU-digital opgaveløsning og trin 1, 2 og 3 på FVU-engelsk foreslås afsluttet med standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået. Der henvises til bemærkningerne nedenfor under nr. 6.

Faget digital optageløsning foreslås på trin 3 afsluttet med en lokalt stillet mundtlig prøve, og som konsekvens heraf foreslås nugældende § 4, stk. 4, 2. pkt. ændret.

Faget engelsk foreslås på trin 1, 2 og 3 afsluttet med standpunktsbedømmelsen bestået /ikke bestået. Der henvises til bemærkningerne nedenfor under nr.6. Trin 4 foreslås afsluttet med en lokalt stillet mundtlig prøve indeholdende et skriftligt element.

Til nr. 6

Nugældende § 4, stk. 5, nr. 3, bemyndiger undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om mundtlige og skriftlige prøver, herunder om deltagelse som selvstuderende samt om udstedelse af bevis for deltagelse.

Der kan i medfør af de eksisterende bemyndigelser i § 4, stk. 5, nr. 2 og 3, i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne forventes fastsat nærmere regler om prøver,

herunder om deltagelse som selvstuderende samt om udstedelse af bevis for deltagelse, i relation til de foreslåede nye fag i digital opgaveløsning og engelsk.

Prøveformen i de nye fag foreslås at bestå af en standpunktsbedømmelse og lokalt stillede mundtlige prøver, se bemærkningerne under nr. 5.

Som ny prøveform foreslås indført standpunktsbedømmelsen bestået/ikke bestået efter gældende regler i bekendtgørelse om prøver og eksamen i de almene og studieforberevende ungdoms- og voksenuddannelser. Som konsekvens af indførelse af ny prøveform foreslås nugældende bemyndigelse for undervisningsministeren til at fastsætte nærmere regler om prøveafholdelse udvidet med muligheden for at fastsætte nærmere regler om standpunktsbedømmelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter lovens § 5 skal det enkelte voksenuddannelsescenter sikre, at alle, der er berettiget til henholdsvis forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, kan modtage denne undervisning inden for en rimelig geografisk afstand og på flere typer af institutioner.

Det enkelte voksenuddannelsescenter skal således sørge for, at der er et tilstrækkeligt udbud af forberedende undervisning og ordblindeundervisning for voksne inden for det geografiske område, som voksenuddannelsescentret har ansvaret for. Mindst fire gange om året udbydes forberedende, jf. lovens § 4, stk. 1 og 2, på alle trin af mindst to undervisningsinstitutioner m.v. inden for naturlige geografiske områder.

Baggrunden for det foreslåede er lovforslagets § 2, nr. 4, som forbeholder virksomhedsrettet digital opgaveløsning og engelsk til ansatte ved offentlige og private virksomheder, og hermed adskiller disse to fag sig fra øvrige FVU-fag ved at skulle udbydes efter aftale med en eller flere virksomheder. Undervisningen på de nye fag vil blive sat i forhold til medarbejdernes og virksomhedernes konkrete efterspørgsel fremfor at have en mere generel karakter. Fagene vil udelukkende blive udbudt til disse, dvs. undervisning forbeholdes en bestemt kursistkreds. Undervisningen i digital opgaveløsning og engelsk vil derfor ikke blive omfattet af åbenhedskravet. Der henvises til bemærkningerne under nr. 2.

Til nr. 8

Efter lovens § 10 koordinerer Regionsrådet i samarbejde med voksenuddannelsescentrene og andre udbydere af undervisning efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne indsatsen i regionen, herunder den geografiske placering af udbuddet og kapaciteten, med henblik på, at der er et tilstrækkeligt og varieret tilbud til alle.

Det enkelte voksenuddannelsescenter udarbejder således en plan for centrets udbud af den forberedende voksenundervisning samt ordblindeundervisning for voksne, som centret har ansvaret for etablering af kapaciteten til. Planen revideres løbende på grundlag af de konstaterede behov.

Baggrunden for det foreslåede er præcisering af, at forpligtelsen til koordinering af indsatsen alene skal gælde kurser, som udbydes åbent og ikke er forbeholdt en bestemt kreds af deltagere, fx virksomhedsrettede forløb i FVU-digital og FVU-engelsk for ansatte ved offentlige og private virksomheder som foreslået i forslaget § 2, nr. 4 om deltagere i digital opgaveløsning og engelsk. Der henvises til bemærkningerne under nr. 2 og nr. 7.

Til nr. 9

I eksisterende bemyndigelse i lovens § 10, stk. 3, er der hjemmel for undervisningsministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af udbud med angivelse af blandt andet omfang, indhold og undervisningssted. Denne bemyndigelse er udmøntet i § 17 i bekendtgørelse nr. 1776 af 27. december 2016 om undervisning m.v. inden for forberedende voksenundervisning.

Baggrunden for forslaget er ønsket i trepartsaftalen om, at adgangen til viden om mulighederne i voksen- og efteruddannelsessystemet samt muligheden for at tilmelde sig kurser skal gøres lettere tilgængelig.

Både enkeltpersoner og virksomheder vil opnå at få et større overblik over udbuddet af bl.a. FVU, hvis oplysningerne er samlet ét sted, og det vil fra et brugerperspektiv blive opfattet som enklere, at man kan søge oplysninger via én national platform.

Det foreslås derfor at udvide hjemlen i lovens § 10, stk. 3, til også at kunne fastsætte nærmere regler om anvendelse af et fælles informationssystem, herunder regler om tilmelding via systemet.

Til nr. 10

Der er i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne ikke særskilte bestemmelser om, at arbejdsløshedskasser og andre aktører kan få adgang til oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at A-kasserne fortsat skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Dette foreslås indarbejdet ved denne lovs § 4, nr. 37.

Herudover foreslås det, at der indsættes hjemmel til, at undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til rådighed for arbejdsløshedskasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne. Det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed, samt om på hvilke vilkår og til hvad oplysningerne må bruges.

Formålet er at give mulighed for, at interessenter på VEU-området, som f.eks. arbejdsløshedskasserne, andre myndigheder, visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området adgang til disse oplysninger.

Målgrupperne for efteruddannelse inkluderer personer, som er fagligt svage inden for it og dansk, og som vil finde individuelle samtykkeerklæringer vanskelige. Hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af § 1, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det foreslås, at i § 1, *stk.* 2, udgår ordene »til befordring«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 1, hvor det foreslås, at titlen på lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ændres til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Til nr. 2

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) er en selvejende institution, der har til formål at finansiere og administrere refusions- og tilskudsordninger, der skal medvirke til at skaffe det fornødne antal praktikpladser for uddannelsessøgende, jf. § 1, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager endvidere til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse m.v. samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., jf. § 1, stk. 2, og § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det følger af pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter og videreuddannelse (2018-2021), at »administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (AUB) for at opnå enkelhed og større faglig bæredygtighed. AUB administrerer således allerede i dag lønrefusionsordningen på praktikpladsområdet samt indbetalingerne af VEU-bidrag. Med samlingen af administrationen i AUB gennemføres en forenkling af hele ansøgnings- og udbetalingsprocessen, så man fremadrettet kan ansøge om VEU-godtgørelse og befordring i samme arbejdsgang som tilmelding til kurset. Omlægningen til en forenklet administration finansieres af et statsligt etableringstilskud. Udgifterne til drift og vedligehold fremadrettet finansieres inden for en ramme på 5 mio. kr. årligt.«

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvorved administration af VEU-godtgørelse foreslås samlet i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, foreslås det at udvide formålsparagraffen i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås således, at der indsættes et nyt *stk. 3* i § 1 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag desuden varetager administration af godtgørelse og tilskud til befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 15 b, stk. 2, 1. pkt., at bidraget efter lovens § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækker på godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Endelig følger det af § 15 b, stk. 3, at såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannel-

ser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.

Det foreslås, at i § 15 b, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, udgår ordene »til befordring«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 1, hvor det foreslås, at titlen på lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ændres til lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Til nr. 4

Det følger af § 15 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag bidrager til finansiering af godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Det følger af § 15 b, stk. 2, 1. pkt., at bidraget efter lovens § 18, stk. 2, tilpasses fremadrettet ved lov fra år til år efter aktiviteten med udgangspunkt i en prognose for det kommende års uddannelsesaktivitet og trækker på godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Endelig følger det af § 15 b, stk. 3, at såfremt aktiviteten på kurser, der udløser godtgørelse og befodringsudgifter i henhold til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse samt udgifter til kost og logi i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., overstiger et niveau på 7.700 årselever, mødes regeringen med arbejdsmarkedets parter for at drøfte, hvorvidt aktivitetsudviklingen skal reguleres.

Det følger af § 18, stk. 2, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at alle arbejdsgivere årligt betaler et bidrag på 339 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau. Fra og med 2022 betaler alle arbejdsgivere årligt et bidrag på 537 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i 2018-pris- og -lønniveau, jf. § 1, nr. 5, og § 5, stk. 2 i lov nr. 1693 af 26. december 12/2017.

Det følger videre af § 18, stk. 2, 2.-5. pkt., at bidraget reguleres på finansloven for pris- og lønudviklingen med 2 pct. tillagt den i § 3 i lov om en satsreguleringsprocent nævnte tilpasningsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag overfører kvartalsvis beløbet til Undervisningsministeriet til hel eller delvis finansiering af godtgørelse m.v. ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, jf. § 15 b. Den kvartalsvise overførsel finder sted senest den 30. januar, den 30. april, den 30. juli og den 30. oktober.

Det foreslås, at der i § 15 b, stk. 1, indsættes som 2. pkt., at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag endvidere finansierer merudgifter til administrationen af ordningen, som overstiger det på finansloven fastsatte beløb.

Det foreslåede har sammenhæng med, at der er afsat 12 mio. kr. på finansloven for 2018 til etablering et samlet system for administration af VEU-godtgørelse i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Herefter vil der blive ydet 5 mio. kr. årligt i statsligt driftstilskud til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration. Driftstilskuddet er uafhængigt af det konkrete administrative ressourceforbrug.

Det tilstræbes, at administrationsomkostningerne holder sig så tæt på driftstilskuddet som muligt. Såfremt bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i fremtiden måtte ønske nogle justeringer i

form af kvalitetsforbedringer el.lign. i administrationsmodellen, kan det medføre, at de årlige udgifter ikke kan afholdes inden for det statslige driftstilskud. Undervisningsministeriet vurderer på denne baggrund det mest hensigtsmæssigt at tilvejebringe hjemmel til, at VEU-bidraget også anvendes til administration af VEU-godtgørelse, så lovgivningen ikke er en barriere for, at arbejdsmarkedets parter foretager justeringer, der understøtter administrationen af VEU-godtgørelsen og dermed anvendelsen af AMU-systemet. Ordningen kendes tilsvarende fra praktikpladsopgaven på erhvervsuddannelserne, hvor det arbejdsgiverbetalte uddannelsesbidrag også finansierer administrationen af de praktikpladsunderstøttende ordninger i AUB (lønefusion mv.)

Lovforslagets § 3, nr. 4, indebærer således, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag via VEU-bidraget i § 18, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle finansiere evt. merudgifter til administrationen af ordningen, som måtte overstige det til enhver tid fastsatte beløb på finansloven. Det tilstræbes, at administrationsomkostningerne holder sig så tæt på finanslovbevillingen som muligt.

Til nr. 5 og 6

Det følger af § 21 c, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at alle arbejdsgivere modtager et årligt tilskud pr. erhvervsuddannet årsværk, jf. § 15 h, stk. 4, jf. dog stk. 3. I 2018 er tilskuddet 295 kr. årligt pr. erhvervsuddannet årsværk.

Af § 21 c, stk. 2, følger, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fra 2019 opgør tilskuddets størrelse. Tilskudsgrundlaget opgøres som andelen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags samlede udgifter til skolepraktikydelse, der finansieres af bidrag efter lovens § 18, stk. 1, og som kan henføres til indbetalinger for erhvervsuddannede årsværk i det foregående år. Tilskudsgrundlaget deles herefter med antallet af erhvervsuddannede årsværk i det forudgående år for at finde tilskuddet pr. erhvervsuddannet årsværk.

I § 21 c, stk. 3, er det bestemt, at der ikke udbetales tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigede erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betaler bidrag efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for et erhvervsuddannet årsværk.

Det følger af lovens § 20, stk. 1, at bidrag efter § 18 beregnes kvartalsvis på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående 3-måneders-periode. Det følger af stk. 2, at der i det kvartalsvis beregnede arbejdsgiverbidrag for hver arbejdsgiver fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager. Dette gælder, uanset hvor mange kvartaler det ATP-bidrag, der danner grundlag for beregningen, vedrører. Herudover fratrækkes et beløb, der svarer til $\frac{1}{4}$ af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere. Det følger af § 20, stk. 3, at der dog ikke betales bidrag, hvis arbejdsgiveren ud over elever, som nævnt i lovens § 20, stk. 4, har ansatte, hvis samlede beskæftigelse i kvartalet højst svarer til en fuldtidsansat.

Af forarbejderne til § 21 c, stk. 3, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 202 som fremsat, side 64, fremgik det, at følgende scenarier efter bestemmelsen behandles således:

Hvis en arbejdsgiver alene har en ansat medarbejder, og denne har en erhvervsuddannelse, vil medarbejderen efter § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., udløse bidragsfritagelse. Arbejdsgiveren betaler således ikke AUB-uddannelsesbidrag for denne medarbejder. Da tilskuddet efter § 21 c er tænkt som en reduktion af uddannelsesbidraget, har det ikke været intentionen, at en erhvervsuddannet medarbejder kan udløse tilskud, når der ikke betales bidrag for vedkommende. Der sker derfor en tilskudsafskæring for arbejdsgivere, der ikke betaler bidrag for den medarbejder, der ellers skulle have udløst tilskud.

Hvis en arbejdsgiver har to eller flere fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, der alle er erhvervsuddannede, vil arbejdsgiveren efter § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., være berettiget til en bidragsreduktion svarende til én fuldtidsansat på årsbasis. Det har ikke været hensigten, at en arbejdsgiver skal have tilskud, når der ikke indbetales bidrag for en medarbejder. Der sker i disse tilfælde således en reduktion af tilskuddet til arbejdsgiveren svarende til tilskudsbeløbet for en medarbejder, hvormed effekten af bidragsreduktionen neutraliseres. Hvis en virksomhed således har X fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, og alle X medarbejdere er erhvervsuddannede, vil arbejdsgiveren således årligt få bidragsfritagelse for en fuldtidsbeskæftiget medarbejder, jf. § 20, stk. 2, og efter forslaget modtage et tilskud for X-1.

Hvis en arbejdsgiver har to eller flere fuldtidsbeskæftigede medarbejdere, og en eller flere af disse medarbejdere ikke har en erhvervsuddannelse, udbetales tilskuddet efter § 21 c uden justeringer. Det lægges således her til grund, at det er en ikke-erhvervsuddannet medarbejder, der har udløst bidragsfritagelsen efter § 20, stk. 2.

Nogle virksomheder har en sådan størrelse, at der fratrækkes et beløb, der svarer til 1/4 af det årlige bidrag for en lønmodtager, for hver gang der er modtaget et ATP-bidrag svarende til 50 fuldtidsansatte lønmodtagere, jf. § 20, stk. 2. Det vurderes at være meget få tilfælde, hvor alle disse medarbejdere (50 eller mere) er erhvervsuddannede, og det foreslås på den baggrund ikke justeringer til tilskuddet efter § 21 c for arbejdsgivere, der er berettigede til denne bidragsreduktion. De facto vil disse arbejdsgivere typisk dermed modtage tilskuddet uden justeringer.

Med henblik på at tilpasse ordlyden af § 21 c, stk. 3, til ovenstående scenarier foreslås det med dette lovforslags § 3, nr. 2 og 3, at § 21 c, stk. 3, affattes således, at der ikke udbetales tilskud efter stk. 1 og 2, såfremt antallet af tilskudsberettigende erhvervsuddannede årsværk er identisk med det antal lønmodtagere, der i henhold til § 20, stk. 2, 1. og 2. pkt., fratrækkes arbejdsgiverens bidrag efter § 18. Er antallet af tilskudsberettigende erhvervsuddannede årsværk identisk med det samlede antal lønmodtagere, der betales bidrag for efter § 18, reduceres tilskuddet efter stk. 1 med tilskudsbeløbet for et erhvervsuddannet årsværk. Med nærværende forslag ændres der ikke på det beskrevne udfald i ovenstående scenarier.

Der er således alene tale om en sproglig korrektion af bestemmelsen.

Det foreslåede er ikke en del af Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021) men følger af Trepartsaftale om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i Danmark og praktikpladser.

Til § 4

Til nr. 1

Efter den gældende lov er lovens titel lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås lovens titel forenklet, således at loven fremover kommer til at hedde lov om godtgørelse og tilskud ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Titlen til kapitel 2 lyder i dag adgang til godtgørelse og tilskud til befordring.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelfor- enklings kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Af § 1 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at loven har til formål at skabe grundlag for, at fortrinsvis kortuddannede voksne, der er i beskæftigelse, kan deltage i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse til og med erhvervsuddannelsesniveau med godtgørelse for tab af indtægt og med tilskud til befordring.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelfor- enklings kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Bestemmelsen er ny.

Det foreslås, at der indarbejdes en bestemmelse i loven, hvoraf fremgår, at loven omfatter alle arbejdsgivere og deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4. Hensigten er at tydeliggøre personkredsen, herunder hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud, og at der hermed sker en samordning med de arbejdsgivere, der indbetaler VEU-bidrag til finansiering af ordningen. Der er alene tale om en præcisering i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Af § 2, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelsen fremgår det, at deltagere i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse og tilskud til befordring efter §§ 5-9, jf. dog §§ 3 og 10, når de 1) har beskæftigelse i Danmark som lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende og 2) ikke har en erhvervsrettet uddannelse, der med hensyn til niveau og varighed overstiger niveauet for en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles hermed, medmindre uddannelsen ikke har været anvendt af den pågældende de sidste 5 år.

Det foreslås, at deltagere i uddannelse ændres til arbejdsgiver eller deltagere i uddannelse for derved at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud. Der er alene tale om en præcisering i forhold til gældende ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Af § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de betingelser, der skal være opfyldt for at opnå godtgørelse og tilskud til befordring, jf. stk. 1, og kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke former for beskæftigelse der kan berettige til godtgørelse og tilskud til befordring.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Af § 2, stk. 2, 2. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at det er en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at der foreligger en beskæftigelsesperiode forud for en uddannelses påbegyndelse, eller at arbejdsgiveren udbetaler løn under uddannelsen, jf. § 7, og at der for visse uddannelsesdeltagere omfattet af visse overenskomster ikke er krav om forudgående beskæftigelsesperiode.

Det foreslås, at karenskravet justeres, så de minimum 14 dages lønnet beskæftigelse både kan ligge før og efter kurset.

Det indebærer, at en virksomhed fremadrettet kan sende en nyansat medarbejder på kursus i begyndelsen af medarbejderens ansættelsesforhold og modtage godtgørelse, såfremt medarbejderens ansættelsesforhold varer 14 dage efter afslutningen af kurset. Dette giver virksomheder en øget fleksibilitet i forhold til de nuværende regler. Samtidig muliggør det i højere grad en digital kontrol af ansættelsesforhold og dermed overholdelse af karenskrav i den fremtidige administration.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Af § 3, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at deltagere, som er nævnt i § 2, stk. 1, ikke kan opnå godtgørelse og tilskud til befordring, hvis de pågældende 1) som følge af en uddannelsesaftale indgået i henhold til lov har krav på løn fra en arbejdsgiver under uddannelsen, 2) har ret til godtgørelse fra andre godtgørelsesordninger, bortset fra godtgørelse fra de kompetenceudviklingsfonde, som blev oprettet ved overenskomstfornyelsen på det private arbejdsmarked i 2007, eller fra lignende ordninger efter undervisningsministerens bestemmelse eller 3) modtager andre offentlige ydelser, der tilsigter at dække leveomkostningerne.

For at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud foreslås sproglige præciseringer af bestemmelsen, herunder at deltagere ændres til berettiget modtager.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse

og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

I den gældende lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse er overskriften til § 4 "uddannelser m.v., der berettiger til godtgørelse og tilskud til befordring.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås overskriften til lovens § 4 affattet, så overskriften afspejler, at tilskudsmuligheden omfatter mulighed for kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Af § 4, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der berettiger til godtgørelse, og hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, der berettiger til tilskud til befordring, efter § 2.

Bemyndigelsen foreslås udvidet til også at omfatte muligheden for at fastsætte regler om, at prøve og omprøve også skal kunne udløse godtgørelse. Mulighed for godtgørelse til prøve og omprøve vil kunne understøtte indførelse af prøver på arbejdsmarkedsuddannelserne.

Når bemyndigelsen udmøntes, vil der også kunne gives tilskud til befordring/kost og logi i forbindelse med prøve og omprøve.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger

Til nr. 11

Af § 4, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb og erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse inden for andre ministerområder, der berettiger til godtgørelse, og hvilken erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, herunder kompetencevurderingsforløb, der berettiger til tilskud til befordring, efter § 2.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenklings kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Af § 5, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at personer omfattet af § 2, stk. 1, ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, kan opnå godtgørelse for det tab af indtægt, som deres deltagelse i uddannelsen medfører.

Det foreslås, at justere bestemmelsen for derved at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Af § 5, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at godtgørelse efter stk. 1 udgør pr uge højst et beløb svarende til 100 pct. af fem gange beløbet for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Godtgørelsen ydes pr. arbejdstime med tab af arbejdsindtægt på grund af deltagelse i uddannelse og beregnes på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid og et beløb svarende til dagpengenes højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., ganget med fem.

Det foreslås, at godtgørelse fremadrettet ydes pr. undervisningstime, hvor der samtidig har været et tab af arbejdsindtægt. Godtgørelsen beregnes ud fra dagpengesatsen, således, at godtgørelse for 7,4 time undervisningstimer svarer til dagpengesatsens højeste beløb for 1 dag, jf. § 47, stk. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Tab af arbejdsindtægt kan både være, når lønmodtageren får et tab, når vedkommende er på kursus uden løn, og når arbejdsgiveren får et tab, når medarbejderen er på kursus med løn, men uden at levere en arbejdsindsats.

Der kan højst udbetales godtgørelse for 37 timer om ugen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Af § 5, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at der ikke kan udbetales godtgørelse efter stk. 1 til en deltager, der har deltaget i den samme uddannelse flere gange med godtgørelse inden for det samme kalenderår. Endvidere kan undervisningsministeren fastsætte en øvre grænse for det antal uger beregnet på grundlag af en normeret ugentlig arbejdstid, jf. stk. 2, for hvilke der kan udbetales godtgørelse til den enkelte deltager inden for det samme kalenderår.

Det foreslås, at justere bestemmelsen for derved at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Af § 5, stk. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om godtgørelse efter stk. 2, herunder regler om, i hvilket omfang der kan ydes godtgørelse til deltidsbeskæftigede deltagere i uddannelse.

Det foreslås at ændre "til" til "for". Der er tale om en sproglig korrektion som følge af ønske om præcisering af, hvem det er, der kan opnå godtgørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Af § 7, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at når arbejdsgivere betaler sædvanlig løn til deltagere under uddannelse, der berettiger til godtgørelse, indtræder arbejdsgiveren i deltagerens ret til godtgørelse. Godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt. Beløbet kan dog højst svare til lønudgiften under uddannelsen mv. Overstiger godtgørelsesbeløbet lønnen, udbetales differencen til deltageren.

Det foreslås, at godtgørelse, jf. § 5, fremadrettet i udgangspunktet udbetales til arbejdsgiveren, når arbejdsgiveren udbetaler sædvanlig løn til uddannelsesdeltageren. Godtgørelse kan udbetales til uddannelsesdeltageren, såfremt denne ikke modtager sædvanlig løn fra arbejdsgiveren under uddannelsen. Hvor dette er angivet i forbindelse med tilmelding, udbetales godtgørelse til uddannelsesdeltageren. Dette vil kun være relevant, hvor arbejdsgiver ikke betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelsen, jf. § 12 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, f.eks. ved afvikling af uddannelse i umiddelbar forlængelse af endt ansættelsesforhold.

Det bemærkes, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke kontrollerer, om arbejdsgiveren udbetaler et beløb til uddannelsesdeltager, der mindst svarer til godtgørelsen fra Arbejdsgiverens Uddannelsesbidrag. Evt. tvister mellem arbejdsgiver og lønmodtager/uddannelsesdeltager ligger uden for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administrationsansvar. Det er således et anliggende mellem arbejdsgiver og arbejdstager.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Af § 7, stk. 1, 2. pkt., i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, godtgørelsesbeløbet til arbejdsgiveren svarer til den godtgørelse, som deltageren kunne have fået udbetalt.

Det foreslås, at arbejdsgiver, hvis denne er berettiget modtager af godtgørelse, skal udbetale lønkom-pensation i kursusperioden, der mindst svarer til godtgørelsen for kursusperioden.

Der henvises i øvrigt til 2.6.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Af § 7, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at Styrelsen for Undervisning og Kvalitet kan til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregistret. Tilsvarende gælder for arbejdsløhedskasserne, dog kun for så vidt angår oplysninger om arbejdsløhedskassens egne medlemmer. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløhedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreud-dannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås det, at det fremadrettet er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i stedet for

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet, der får adgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregistret.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

I den gældende lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse er overskriften til § 8 "tilskud til befordring".

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås overskriften til lovens § 8 affattet, så overskriften afspejle, at tilskudsmuligheden udvides med mulighed for kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 20

Af § 8, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at personer omfattet af § 2, stk. 1, ved deltagelse i uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4 kan opnå tilskud til befordring, jf. dog stk. 2.

For at tydeliggøre, hvem der kan opnå godtgørelse og tilskud foreslås sproglige præciseringer for så vidt angår personkredsen omfattet af bestemmelsen.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Af § 8, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at der ikke kan opnås tilskud til befordring, hvis uddannelsen foregår på den virksomhed, hvor deltageren er ansat.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Af § 8, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at tilskud til befordring kan udbetales til en arbejdsgiver, hvis denne er forpligtet til enten at udbetale et beløb, der mindst svarer til det befordringstilskud, som lønmodtageren ellers kunne have fået udbetalt, eller til at afholde alle udgifter til lønmodtagerens befordring i forbindelse med uddannelsen. Det er en betingelse, at lønmodtageren har godkendt, at udbetaling af tilskud til befordring sker til arbejdsgiveren.

Det foreslås, at tilskud til befordring fremadrettet i udgangspunktet udbetales til arbejdsgiveren. Hvor der er angivet i tilmeldingen, udbetales godtgørelse til uddannelsesdeltageren.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Af § 8, stk. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til befordring, herunder om, at der ikke kan opnås tilskud til befordring, hvis der ikke kan opnås godtgørelse, jf. § 5. Undervisningsministeren kan desuden fastsætte en bagatelgrænse for udbetaling af tilskud til befordring.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Bemyndigelsen foreslås udvidet til at omfatte mulighed for at fastsætte egenbetaling i forbindelse med kost og logi.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Af § 9, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at tilskud til befordring ved deltagelse i enkelte uddannelsesaktiviteter, grupper af uddannelsesaktiviteter eller uddannelsesaktiviteter tilrettelagt under bestemte former bortfalder eller nedsættes.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Bestemmelsen er ny i godtgørelsesloven

Det foreslås, at tilskuddet til uddannelsesdeltagere til kost og logi bortfalder i det omfang, hvori uddannelsesstedet modtager tilskud fra staten for at yde kost og logi til de pågældende. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler herom og herunder bestemme, at tilskuddet ikke eller kun delvis bortfalder.

Bestemmelsen er en indarbejdelse af § 21, stk. 3, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Indarbejdelsen følger af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

Af § 10, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at en person, der er omfattet af lovligt varslet strejke, lockout eller blokade (lovlig konflikt), ikke kan opnå godtgørelse eller tilskud til befordring efter denne lov, så længe konflikte varer.

For at tydeliggøre, hvem der er omfattet af bestemmelsen foreslås en sproglig præcisering, så det tydeligt fremgår, at det er uddannelsesdeltager bestemmelsen vedrører.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenklings kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 27

Af § 10, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at en person, der forud for den lovligt varslede strejke, lockout eller blokade er begyndt på uddannelse, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, og som deltager heri, når konflikten bryder ud, kan bevare godtgørelse og tilskud til befordring, som den pågældende har opnået forud for konfliktens start.

For at tydeliggøre, hvem der er omfattet af bestemmelsen foreslås en sproglig præcisering, så det tydeligt fremgår, at det er uddannelsesdeltager bestemmelsen vedrører.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenklings kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Bestemmelsen er ny i godtgørelsesloven.

Det foreslås at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi indgives i digital form i forbindelse med tilmelding, jf. dog § 11, stk. 1, nr. 1. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag henter ansøgnings-, aktivitets- og fraværsoplysninger i digital form.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 29

Titlen til kapitel 3 lyder i dag ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring m.v.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, og at det i den forbindelse er aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 30

Af § 11, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring efter kapitel 2, herunder om, 1) at ansøgning, afgørelse og meddelelse om godtgørelse og tilskud til befordring i visse tilfælde skal ske i digital form m.m.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås det, at det fremadrettet er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i stedet for Undervisningsministeriet, der fastsætter regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt.2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 31

Af § 11, stk. 1, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring efter kapitel 2, herunder om, 1) at ansøgning, afgørelse og meddelelse om godtgørelse og tilskud til befordring i visse tilfælde skal ske i digital form m.m.

Det foreslås, at nr. 1 ændres således, at der kan fastsættes regler om, at ansøgninger, afgørelser og meddelelser om godtgørelse og tilskud til befordring kan ske på papir. Det foreslåede er en konsekvens af hovedreglen i lovforslagets § 4, nr. 26, hvoraf fremgår, at ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi indgives i digital form. Forslaget giver således mulighed for at fastsætte nærmere regler om, hvornår og af hvem ansøgning kan indgives på papir fremadrettet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 32

Af § 12, stk. 1, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at når arbejdsgivere betaler sædvanlig løn til deltageren under uddannelse, der

berettiger til godtgørelse og tilskud til befordring, skal ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring indgives af arbejdsgiveren. I andre tilfælde kan arbejdsgiveren indgive ansøgning og godtgørelse og tilskud til befordring efter fuldmagt fra den pågældende deltager.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 33

Af § 12, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger arbejdsgivere skal give deltagere i forbindelse med ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring efter stk. 1.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås det, at det fremadrettet er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i stedet for Undervisningsministeriet, der fastsætter regler om hvilke oplysninger arbejdsgivere skal give i forbindelse med indgivelse af ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 34

Af § 12 a i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at den, der ansøger om godtgørelse og tilskud til befordring, er forpligtet til at justere ansøgningen, hvis forholdene ændrer sig

Det foreslås, at bestemmelsen suppleres, således at bestemmelsen fremadrettet også forpligter en ansøger på at reagere på agterskrivelse fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvis forholdene har ændret sig.

Ved agterskrivelsen samles partshøring og meddelelse om udbetaling i en meddelelse.

Som følge af, at det i forbindelse med trepartsaftalen blev aftalt, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag også overtager administrationen med kost og logi, foreslås som en konsekvens heraf og et led i en regelforenkling kost og logi flyttet fra lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. til lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og således tilføjet konsekvent i loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 35

Af § 13, stk. 5, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår, at den institution, der udbetaler godtgørelse, fratrækker inden udbetalingen deltagerens del af bidraget. Institutionen indberetter endvidere en gang om måneden det samlede ATP-bidrag, der efter stk. 3 og 4, skal indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension for hver enkelt deltager, til indkomstregistret efter § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om et indkomstregister. Bidraget indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension efter hvert kvartals udløb.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og således er den myndighed, der forestår udbetaling af godtgørelse, foreslås det, at det fremgår eksplicit af bestemmelsen, at det er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der inden udbetalingen og fratrækker deltagerens del af bidraget og en gang om måneden indberetter det samlede ATP-bidrag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 36

Af § 13, stk. 10, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at indbetaler den institution, der udbetaler godtgørelse ikke bidrag rettidigt, så finder § 17, stk. 2-4 og 6, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension tilsvarende anvendelse.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og således er den myndighed, der forestår udbetaling af godtgørelse, foreslås det præciseret, at institutionen er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 37

Der er tale om en omfattende justering af kapitel 5 som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal overflyttes fra Undervisningsministeriet og arbejdsløhedskasserne og samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

(§ 14, stk. 1)

Bestemmelsen er ny.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås det med den nye § 14, stk. 1, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi.

(§ 14, stk. 2)

Af § 14, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, fremgår det, at både offentlige institutioner og private såvel enkeltpersoner som juridiske personer skal efter anmodning afgive oplysninger til brug for administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring efter denne lov, herunder om deltagerens løn i nærmere angivne tidsrum.

Af § 14, stk. 4, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at oplysninger efter stk. 3, kan indhentes af ankestyrelsens Beskæftigel-

sesudvalg, uddannelsesstederne, Undervisningsministeriet og for så vidt angår egne medlemmer, at arbejdsløshedskasserne.

Der er med det foreslåede § 14, stk. 2, tale om en justeret videreførelse af den bestemmelse.

Det foreslås, at offentlige institutioner og private, herunder både enkeltpersoner og juridiske personer til brug for administrationen af opgaven skal indberette oplysninger på individniveau til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte nævn og Undervisningsministeriet. Kravet om indberetning omfatter oplysninger, som af vedkommende myndighed skønnes nødvendige i forbindelse med administrationen af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi efter denne lov, herunder om deltagerens løn i nærmere angivne tidsrum.

Der er tale om en justering som følge af , at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag samt som følge af ændring af lovens klagebestemmelser, efter forslaget § 4, nr. 34.

(§ 14, stk. 3)

Med det foreslåede § 14, stk. 3, foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte regler om beregning, udbetaling og administration af godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi ved deltagelse i erhvervsrettet voksen og efteruddannelse.

Der er tale om en justering som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det bemærkes, at beregninger alene vedrører kalkulationsteknik, og ikke selve rammerne for beregningerne.

(§ 14, stk. 4)

Af § 14, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at beregning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring efter denne lov varetages af deltagerens arbejdsløshedskasse, uddannelsesstedet eller af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet.

Af § 14, stk. 5, fremgår det ligeledes, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om beretning og udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring efter stk. 1 og indhentelse af oplysninger efter stk. 4,

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås det, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om, hvilke offentlige institutioner og private, der skal indberette oplysninger på individniveau, jf. stk. 2, og om hvilke oplysninger de pågældende skal indberette samt om oplysningernes videregivelse.

(§ 15, stk. 1)

Af § 15, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem deltageren eller virksomheden og uddannelsesstedet, arbejdsløshedskassen, restanceinddrivelsesmyndigheden Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befordring.

Af § 15, stk. 2, fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesstederne eller arbejdsløshedskasserne og Undervisningsministeriet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at digital signatur eller anden sikker identifikation skal anvendes, herunder i forbindelse med udveksling af oplysninger.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås bestemmelsen justeret således, at det fremadrettet er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der kan fastsætte regler om digital kommunikation mellem uddannelsesdeltageren eller virksomheden og uddannelsesstedet, restanceinddrivelsesmyndigheden og Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder om, at digital signatur eller anden sikker personidentifikation skal anvendes i forbindelse med ansøgninger og afgørelser om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi.

(§ 15, stk. 2)

Af § 15, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsløshedskasser, uddannelsessteder og Styrelsen for Undervisning og Kvalitet kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgning om godtgørelse og tilskud til befordring uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, så sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektroniske sagsbehandling, kan udstedes alene med angivelse af arbejdsløhedskassen, uddannelsesstedet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet som afsender.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås med det foreslåede § 15, stk. 2, at bestemmelsen justeres således, at det fremadrettet er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der kan udstede visse typer af dokumenter i forbindelse med ansøgninger om godtgørelse og tilskud til befordring samt kost og logi uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at sådanne dokumenter i retlig henseende sidestilles med dokumenter med personlig underskrift. Afgørelser, der udelukkende er truffet på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes med angivelse af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som afsender.

(§ 16, stk. 1)

Af § 16, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at en deltager, der uberettiget har modtaget godtgørelse eller tilskud til befordring efter denne lov, skal betale beløbet tilbage, hvis den pågældende har givet urigtige oplysninger eller har fortiet omstændigheder, som er af betydning for retten til at opnå godtgørelse eller befordringstilskud, eller hvis den pågældende i øvrigt indså eller burde have indset, at modtagelse af beløbet var uberettiget.

Der er med det foreslåede § 16, stk. 1, tale om en videreførelse, hvor der alene er justeret fsva. personkredsen.

(§ 16, stk. 2)

Af § 16, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at en arbejdsgiver, til hvem godtgørelse er udbetalt efter § 7, skal tilbagebetale det modtagne beløb, hvis det viser sig, at deltageren ikke var berettiget til godtgørelse, jf. stk. 1

Der er med det foreslåede § 16, stk. 2, tale om en videreførelse, hvor bestemmelsen alene er justeret fsva. tilskud til befordring samt kost og logi.

(§ 16, stk. 3)

Af § 16, stk. 3, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at krav om tilbagebetaling skal varetages af deltagerens arbejdsløshedskasse, uddannelsesstedet eller Styrelsen for Undervisning og Kvalitet. Fastsættelsen af regler efter 1. pkt. sker dog efter forhandling med beskæftigelsesministeren, for så vidt angår arbejdsløhedskassernes varetagelse af krav om tilbagebetaling.

Af stk. 4, fremgår det, at undervisningsministeren efter forhandling med beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at beløb, der skal tilbagebetales efter stk. 1 og 2, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter lov om renter ved forsinket betaling m.v., fra hvilket tidspunkt beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås med det foreslåede § 16, stk. 3, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter regler om tilbagebetaling.

Det gældende stk. 4 foreslås ikke videreført.

(§ 17, stk. 1)

Af § 17, stk. 1, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at undervisningsministeren kan træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger, stammer, skal dække den uberettigede udbetaling, hvis den uberettigede udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befordring skyldes urigtige eller mangelfulde oplysninger fra arbejdsgiver.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås med det foreslåede § 17, stk. 1, at bestemmelsen justeres, så det er Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der kan træffe afgørelse om, at den, fra hvem de urigtige eller mangelfulde oplysninger, stammer, skal dække den uberettigede udbetaling, hvis den uberettigede udbetaling af godtgørelse eller tilskud til befordring eller kost og logi skyldes urigtige eller mangelfulde oplysninger fra arbejdsgiver.

Såfremt et UVM-tilsyn med AMU fører til, at denne ret bør aktiveres vil Undervisningsministeriet gå i dialog med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag herom.

(§ 17, stk. 2)

Af § 17, stk. 2, i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse fremgår det, at arbejdsgiveren, arbejdsløhedskassen eller uddannelsesstedet efter anmodning skal afgive alle nødvendige oplysninger til brug for ministeren for børn, undervisning og ligestillings afgørelse efter stk. 1.

Som følge af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås med det foreslåede § 17, stk. 2, at oplysningerne efter anmodning fra Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal tilgå Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

(§ 18)

Bestemmelsen er ny.

Retten til at modtage ydelser efter godtgørelsesloven, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal administrere, er blandt andet betinget af, at uddannelsesdeltageren ikke har modtaget offentlige ydelser, der tilsigter at dække leveomkostninger, eller at arbejdsgiveren ikke har modtaget offentlige ydelser som tilskud til deltagerens løn (dog undtage tilskud i forbindelse med fleksjob) i samme periode, som der er modtaget ydelser for efter godtgørelsesloven.

Formålet med forslaget er at effektivisere og optimere kontrollen af udbetaling af godtgørelses- og tilskudsordninger i forbindelse med at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af godtgørelsesloven og dermed bidrage til at reducere risikoen for fejludbetalinger til arbejdsgivere og uddannelsesdeltagere. Forslaget er med til at skabe større sikkerhed for, at de af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags opkrævede VEU-bidrag anvendes til formålet i godtgørelsesloven.

I dag har Udbetaling Danmark hjemmel til efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag at indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Denne hjemmel blev indført med lov nr. 523 af 29. april 2015 om ændring af lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love (Overførsel af myndighedsområder til Udbetaling Danmark og indførelse af beføjelser til, at Udbetaling Danmark kan foretage registersamkøringer på bl.a. kommunale ydelsesområder m.v.). Her blev § 12 c, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark indført, hvorefter Udbetaling Danmark efter aftale med Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan indhente og samkøre oplysninger efter § 26 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til brug for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags administration af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Udbetaling Danmark har siden etableringen af myndigheden og med indførelsen af tilsvarende hjemler som i § 12 c, stk. 5, og § 12 d i lov om Udbetaling Danmark, opbygget erfaring med at registersamkøre oplysninger i kontroløjemed og udstille datalister indenfor de områder, som Udbetaling Danmark administrerer samt på de områder, som kommunerne administrerer.

[Forslaget til bestemmelsen indebærer, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter nærmere aftale kan lade Udbetaling Danmark udsøge for eksempel en liste over arbejdsgivere, der modtager VEU-godtgørelse for uddannelsesdeltagere, men hvor oplysninger fra andre offentlige myndigheder indikerer, at den pågældende arbejdsgiver eller uddannelsesdeltager modtager økonomisk tilskud for samme deltager i samme periode i henhold til anden lovgivning.]

For så vidt angår de persondataretlige overvejelser, herunder dataansvaret for registersamkøringerne, henvises der i det hele til bemærkningerne til forslag til lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love, herunder de ovenfor nævnte bemærkninger til forslaget § 12 c og § 12 d, stk. 1, jf. Folketings-tidende 2014-15, A, L 148 som fremsat den 25. februar 2015, idet det bemærkes, at det på nuværende tidspunkt er tilsvarende bestemmelser i persondataforordningen, der finder anvendelse.

(§ 18 a)

Der er i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse ikke særskilte bestemmelser om arbejdsløshedskassernes adgang til data om VEU-godtgørelse.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at A-kasserne fortsat skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af

VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Øvrige interessenter vil kunne tilgå statistiske data om VEU-aktivitet via det foreslåede nye VEU-datavarehus, jf. aftalens pkt. 20.

Det foreslås på den baggrund, at der i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse indsættes hjemmel til, at arbejdsløhedskasserne, i tilfælde hvor de ikke vil kunne få oplysningerne efter de respektive uddannelseslove jf. lovforslagets § 1, nr. 20, § 2, nr. 10, § 5, nr. 11, og § 10, nr. 1, fortsat sikres adgang til data om medlemmernes deltagelse i aktivitet berettiget til VEU-godtgørelse. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter nærmere regler herom.

Formålet er at give mulighed for arbejdsløhedskasserne, der har behov for dataudveksling omkring VEU-godtgørelse adgang til disse oplysninger.

Målgrupperne for efteruddannelse inkluderer personer, som er fagligt svage inden for it og dansk, og som vil finde individuelle samtykkeerklæringer vanskelige. Hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i de almindelige bemærkninger.

(§ 18 b)

Bestemmelsen er ny i godtgørelsesloven

Det foreslås, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter anmodning giver undervisningsministeren alle oplysning af betydning for ordningen efter denne lov, herunder oplysninger med henblik på en vurdering af de økonomiske forhold. Oplysningerne kan overføres i elektronisk form.

Forslaget følger af, at det i pkt. 3 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2019) er aftalt, at administrationen af VEU-godtgørelsen skal samles i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

(§ 18 c)

Bestemmelserne er nye i godtgørelsesloven, men svarer til § 23b

Med § 18 c foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes uddannelsesbidrag indsender et budget for de samlede udgifter efter denne lov til Undervisningsministeriet. Budgettet skal anvendes til finanslovsarbejdet og ministeriets løbende monitorering af udviklingen i udgifterne.

(§ 18 d)

Bestemmelsen er ny, men svarer til § 24 i lov om arbejdsgivernes uddannelsesbidrag.

Med § 18 d foreslås det, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag for hvert regnskabsår udarbejder en årsrapport bestående af balance, resultatopgørelse og noter. Der udarbejdes endvidere årsberetning. Disse dele udgør en helhed. Regnskabsåret følger kalenderåret. Det reviderede og godkendte årsregnskab sendes senest 6 måneder efter regnskabsårets udløb til Undervisningsministeriet. Årsregnskabet opstilles på en overskuelig måde i overensstemmelse med denne log og forskrifter i henhold til loven.

(§ 18 e)

Bestemmelsen er ny, men svarer til § 25 i lov om arbejdsgivernes uddannelsesbidrag.

Med § 18 e foreslås det, at årsregnskabet for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal revideres af mindst én statsautoriseret revisor. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udnævner revisor, men kan til enhver tid trække udnævnelsen tilbage. Ved revisorskift skal bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag og revisor give undervisningsministeren en redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold. Efter at revisionen af årsregnskabet er afsluttet, skal revisorerne ved påtegning på regnskabet bekræfte, at de har revideret dette. Revisorerne har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revision eller aflæggelse af regnskabet. Revisorerne har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de gældende sager, hvis det ønskes af blot et bestyrelsesmedlem.

Til nr. 38

Det følger i dag af § 19 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, at afgørelser efter § 5-10 og 16 inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af den, afgørelsen vedrører. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan indtil 6 måneder efter meddelelsen af afgørelsen se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalgs afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Undervisningsministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om indgivelse og behandling af klage, herunder om frister for behandling af klagen.

I dag håndteres klagesager i regi af godtgørelsesloven således af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, og der er ikke adgang til, at en klager kan indbringe sin klage til Undervisningsministeriet, arbejdsløsheds-kassen eller uddannelsesinstitutionen med henblik på en revurdering af den truffe afgørelse, inden klagen evt. sendes videre.

Det foreslås i stk. 1, at behandlingen af klager over afgørelser efter § 5-10 og 16, fremadrettet skal kunne indbringes for det i henhold til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 28 nedsatte nævn.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at klage indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Efter forslaget vurderer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, om der er grundlag for at give klager helt eller delvis medhold, og hvis Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke giver klager fuldt ud medhold, skal Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag sende klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med ”fuldt ud medhold” forstås det almindelige begreb, som er fastlagt i forvaltningslovens § 22, 23 og 25, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, samt i den forvaltningsretlige litteratur og praksis. Nærværende forslag indebærer, at der indføres en ordning med obligatorisk remonstration som også kendes fra lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Forslaget indebærer ingen ændring af den gældende klagefrist, hvorefter en afgørelse efter loven inden for en frist på 4 uger fra den dag afgørelsen er meddelt, kan indbringes for udvalget. Forslaget om obligatorisk remonstration indebærer, at den gældende klagefrist i givet fald vil være overholdt, såfremt klagen indbringes for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der har truffet afgørelsen, inden 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt. Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til rekursmyndigheden, vil klagen normalt skulle anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til denne myndighed inden fristens udløb, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Formålet med omlægningen af klagesagsbehandlingen er at skabe en ud fra et teknisk-administrativt synspunkt mere smidig proces i forbindelse med omlægningen af VEU-administrationen til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse, at åben uddannelse er erhvervsrettede 1) deltidssuddannelser, 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, 3) enkeltfag, 4) fagspecifikke kurser, 5) korte kurser og 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 3, hvorefter der i § 2, stk. 1, foreslås indsat et nyt nr. 7 om særskilte moduler.

Der er således tale om en teknisk konsekvensændring i forbindelse med, at der tilføjes et nr. 7 til de gældende 6 numre i § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse, at åben uddannelse er erhvervsrettede 1) deltidssuddannelser, 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, 3) enkeltfag, 4) fagspecifikke kurser, 5) korte kurser og 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 3, hvorefter der i § 2, stk. 1, foreslås indsat et nyt nr. 7 om særskilte moduler.

Der er således tale om en teknisk konsekvensændring i forbindelse med, at der tilføjes et nr. 7 til de gældende 6 numre i § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse, at åben uddannelse er erhvervsrettede 1) deltidssuddannelser, 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, 3) enkeltfag, 4) fagspecifikke kurser, 5) korte kurser og 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Med forslaget indsættes et nyt § 2, *stk. 1, nr. 7*, hvorefter åben uddannelse også er særskilte moduler.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 5, nr. 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

De gældende bestemmelser i § 2, stk. 3 og 4, i lov om åben uddannelse indeholder en henvisning til lovens § 2, stk. 7.

Det foreslås at ændre henvisningen i bestemmelserne fra stk. 7 til stk. 8.

Forslaget er en konsekvens af lovforslaget § 5, nr. 6, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7 i § 2 i lov om åben uddannelse, hvilket indebærer, at det gældende stk. 7 bliver stk. 8.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 6, i lov om åben uddannelse indeholder en henvisning til lovens § 2, stk. 9.

Det foreslås at ændre henvisningen i bestemmelsen fra stk. 9 til stk. 10.

Forslaget er en konsekvens af lovforslaget § 5, nr. 6, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7 i § 2 i lov om åben uddannelse, hvilket indebærer, at det gældende stk. 9 bliver stk. 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om åben uddannelse, at åben uddannelse er erhvervsrettede 1) deltidsuddannelser, 2) heltidsuddannelser tilrettelagt på deltid, 3) enkeltfag, 4) fagspecifikke kurser, 5) korte kurser og 6) særligt tilrettelagte uddannelsesforløb.

Med lovforslagets § 5, nr. 3, indsættes et nyt § 2, *stk. 1, nr. 7*, hvorefter åben uddannelse også er særskilte moduler. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 3.

I forlængelse heraf foreslås det med lovforslagets § 5, nr. 6, at der indsættes et nyt § 2, *stk. 7*, hvorefter særskilte moduler er moduler på videregående niveau, som ikke er en del af en eksisterende videregående deltidsuddannelse, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 1, og hvortil der er knyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Den foreslåede ordning skal muliggøre, at der kan søges om oprettelse af særskilte moduler på mindst 5 ECTS-point på videregående niveau, som ved oprettelsen ikke vil blive en del af en eksisterende videregående deltidsuddannelse, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 1. Der skal være tilknyttet en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt til de særskilte moduler. Det er dermed hensigten, at modulerne vil skulle følge strukturen for eksisterende deltidsuddannelser, hvilket for akademi- og diplomuddannelser bl.a. vil sige, at de enkelte moduler skal være på enten 5 eller 10 ECTS-point.

Det fremgår af "Trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021)", at det aftalte initiativ er afgrænset til aftaleperioden. Der er således afsat finansiering til udbuddet af særskilte moduler i perioden 2018-2021.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af § 2, stk. 9, i lov om åben uddannelse, at undervisningsministeren eller uddannelses- og forskningsministeren fastsætter nærmere regler om de enkelte deltidsuddannelser efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, om de fagspecifikke kurser efter lovens § 2, stk. 1, nr. 4, og om de korte kurser efter § 2, stk. 1, nr. 5, herunder om adgangskrav og udbud, jf. lovens § 3, stk. 4.

Med lovforslagets § 5, nr. 7, indsættes et nyt 2. *pkt.* i § 2, stk. 9, der med forslaget bliver stk. 10, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren desuden vil fastsætte nærmere regler om særskilte moduler, herunder om adgangskrav, udbud og godkendelse, jf. § 3, stk. 5, jf. lovforslagets § 5, nr. 8.

Det er hensigten, at de særskilte moduler i videst muligt omfang vil skulle følge de gældende regler om deltidsuddannelser, herunder om adgang, prøver og eksaminer.

De videregående uddannelsesinstitutioner vil med lovforslagets § 5, nr. 8, der indsætter et nyt § 3, stk. 5, skulle søge uddannelses- og forskningsministeren om godkendelse af særskilte moduler. Der vil efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 9, 2. pkt., kunne fastsættes nærmere regler om institutionernes ansøgninger, herunder om krav til beskrivelsen af arbejdsmarkedsbehov samt om udarbejdelse af kursusbeskrivelser og læringsmål for modulerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Anmærkningsteksten på finansloven for 2018, § 20.38.02. Grundtilskud til institutioner for erhvervsrettet uddannelse hjemler, at institutioner for erhvervsrettet uddannelse afholder udgifter i forbindelse med, at institutioner, som er godkendt til frinstitutionsforsøget, hjælper virksomheder med tilmelding til erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse uden at opkræve særskilt betaling herfor.

Ordningen ønskes udbredt som en permanent ordning inden for arbejdsmarkedsuddannelse, der ikke kræver dispensation til deltagelse i forsøg. Den vil omfatte enhver bistand til så vel selve tilmeldingen som til ansøgning om VEU-godtgørelse og dermed beslægtede midler, der stammer fra det offentlige eller fra andre kilder, der er tilvejebragt på solidarisk grundlag, dvs. kompetencefonde og lignende, der tilvejebringes med hjemmel i overenskomsterne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.11.2.

Til nr. 9

Det fremgår af § 3 i lov om åben uddannelse, bl.a. hvilke uddannelser uddannelsesinstitutionerne kan udbyde som åben uddannelse.

Med forslaget foreslås der indsat et nyt § 3, *stk. 5*, hvorefter uddannelsesinstitutioner under Uddannelses- og Forskningsministeriet, der er godkendt til at udbyde erhvervsrettet videregående uddannelse, kan udbyde særskilte moduler efter det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 7, efter godkendelse af uddannelses- og forskningsministeren.

De videregående uddannelsesinstitutioner vil med den foreslåede bestemmelse skulle søge uddannelses- og forskningsministeren om godkendelse af særskilte moduler.

Der vil med den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 9, 2. pkt., kunne fastsættes nærmere regler om institutionernes ansøgning om godkendelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 7.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Den gældende bestemmelse i § 3, stk. 7, i lov om åben uddannelse indeholder en henvisning til lovens § 3, stk. 9.

Det foreslås at ændre henvisningen i bestemmelsen fra stk. 9 til stk. 10.

Forslaget er en konsekvens af lovforslaget § 5, nr. 8, hvorefter der indsættes et nyt stk. 5 i § 3 i lov om åben uddannelse, hvilket indebærer, at det gældende stk. 9 bliver stk. 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Af § 8 a, stk. 1, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. fremgår, at undervisningsministeren efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse fastsætter regler om deltagerbetaling for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag fra erhvervsrettet uddannelse optaget i en fælles kompetencebeskrivelse og fastlægger en normpris.

Det følger af trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at der skal indføres obligatoriske prøver i arbejdsmarkedsuddannelse. Det foreslås på den baggrund, at bemyndigelsen udvides, således at undervisningsministeren fremadrettet også efter høring af Rådet for Voksen- og Efteruddannelse kan fastsætte regler om deltagerbetaling for omprøve i forbindelse med prøveafleggelse ved arbejdsmarkedsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Der er i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) ikke særskilte bestemmelser om, at arbejdsløsheds-kasser og andre aktører kan få adgang til oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at A-kasserne fortsat skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Dette foreslås indarbejdet ved denne lovs § 4, nr. 37.

Herudover foreslås det, at der indsættes hjemmel til, at undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) til rådighed for arbejdsløsheds-kasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne. Det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed, samt om på hvilke vilkår og til hvad oplysningerne må bruges.

Formålet er at give mulighed for, at interessenter på VEU-området, som f.eks. arbejdsløsheds-kasserne, andre myndigheder, visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området adgang til disse oplysninger.

Målgrupperne for efteruddannelse inkluderer personer, som er fagligt svage inden for it og dansk, og som vil finde individuelle samtykkeerklæringer vanskelige. Hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Efter § 55 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. skal institutionerne sikre, at informationer om institutionerne på en lettilgængelig måde er oplyst på institutionernes hjemmesider på internettet. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

Det foreslås, at bestemmelsen suppleres med et nyt stk. 2, hvoraf fremgår, at udbud af hf-enkeltfag, almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne skal annonceres offentligt. Det foreslås endvidere, at undervisningsministeren skal kunne pålægge uddannelsesinstitutionerne at anvende et fælles informationssystem ved annoncering af udbud efter 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. x.x. i de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Efter § 40, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser nedsætter hver skole et eller flere lokale uddannelsesudvalg, der tilsammen skal dække de erhvervsuddannelser, skolen udbyder. En skole kan efter forhandling med vedkommende faglige udvalg undlade at nedsætte lokale uddannelsesudvalg.

Det foreslås, at der i § 40, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser efter »erhvervsuddannelser« indsættes »og arbejdsmarkedsuddannelser, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne. Det foreslåede er sammen med lovforslagets § 7, nr. 2 og 3, udtryk for konsekvensændringer til lovforslagets § 1, nr. 4, som indebærer, at de lokale uddannelsesudvalgs arbejdsopgaver mv. inden for arbejdsmarkedsuddannelser, fremadrettet som hovedregel vil blive varetaget af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, som nedsættes efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslåede vil indebære, at arbejdsopgaverne for de nuværende lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser som hovedregel vil skulle varetages af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, nedsat efter § 40 i lov om erhvervsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 40, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser er de medlemmer af udvalget, der repræsenterer organisationer med sæde i vedkommende faglige udvalg, skal udgøre et flertal i uddannelsesudvalget, og de udpeges af det faglige udvalg efter indstilling fra organisationernes lokale afdelinger. Øvrige medlemmer udpeges af skolen. Arbejdsgivere og arbejdstagere skal være ligeligt repræsenteret. Medlemmerne skal have tilknytning til det geografiske område, som de pågældende uddannelser dækker.

Det følger af bestemmelsens stk. 4, at en repræsentant for skolens ledelse, en repræsentant for skolens lærere og en repræsentant for skolens elever tilforordnes udvalget. En repræsentant for kommunalbestyrelsen kan tilforordnes udvalget.

Det foreslås at der i § 40, stk. 2, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser efter »Medlemmerne skal« indsættes »så vidt muligt«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne. Det foreslåede er sammen med lovforslagets § 7, nr. 1 og 3, udtryk for konsekvensændringer til lovforslagets § 1, nr. 4, som indebærer, at de lokale uddannelsesudvalgs arbejdsopgaver mv. inden for arbejdsmarkedsuddannelser, fremadrettet som hovedregel vil blive varetaget af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, som nedsættes efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslåede har endvidere baggrund i lovforslagets § 1, nr. 15, hvori der lægges op til, at godkendelse til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse alene gives som landsdækkende godkendelse.

Det foreslåede indebærer i lyset heraf, at de lokale uddannelsesudvalgsmedlemmernes tilknytningsforpligtelse til et bestemt lokalområde opløses svarende til den gældende retsstilling efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Efter det foreslåede vil medlemmernes lokalknytningsforpligtelse herefter omfatte det geografiske område, som de pågældende uddannelser dækker, så vidt det er muligt.

Den foreslåede ændring sikrer, at der ikke skabes tvivl om, at udbud af arbejdsmarkedsuddannelse vil kunne ske i områder uden for den pågældende udbyder nærområde. Eksempelvis vil ændringen betyde, at en udbyder af arbejdsmarkedsuddannelse lokaliseret i Randers vil kunne udbyde i fx Viborg eller Vejle, selv om der ikke nødvendigvis i de lokale uddannelsesudvalg i Viborg er Vejle er medlemmer med kendskab til forholdene i Randers. Samtidig indebærer det foreslåede, at sådanne lokale uddannelsesudvalg ikke vil være afskåret fra (også) at have medlemmer, som ikke nødvendigvis har kendskab til udvalgets eget lokalområde, men derimod til andre lokalområder.

Som anført i afsnit 2.4.1. er bestemmelserne om medlemssammensætning og udpegelse af lokale uddannelsesudvalg efter lov om erhvervsuddannelser altovervejende identiske med de tilsvarende bestemmelser om lokale uddannelsesudvalg i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det gælder dog ikke i forhold til AMU-deltagernes repræsentation, idet disse ikke deltager i de lokale uddannelsesudvalg efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., mens en repræsentant for skolens elever er tilforordnet udvalget efter lov om erhvervsuddannelser, som det fremgår oven for. Der vurderes imidlertid ikke behov for at opretholde denne distinktion i en situation, hvor det overvejende udgangspunkt med lovforslaget bliver, at et og samme lokale uddannelsesudvalg skal dække både uddannelser efter lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. Det forudsættes hermed, at også deltagerne på arbejdsmarkedsuddannelseskurser vil være omfattet af den gældende § 40, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser og således vil kunne tilforordnes udvalget.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser rådgiver lokale uddannelsesudvalg skolen i spørgsmål, der vedrører de uddannelser, der er omfattet af udvalgets virksomhedsområde, og virker for samarbejdet mellem skolen og det lokale arbejdsmarked.

Det foreslås at ændre § 41, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser således »virksomhedsområde« bliver til »virksomhedsområde, herunder inden for området for de fælles kompetencebeskrivelser, som skolen er godkendt til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse inden for, jf. lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.,«.

Baggrunden for det foreslåede er ønsket i trepartsaftalen om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at lokale uddannelsesudvalg for arbejdsmarkedsuddannelser sammenlægges med de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne. Det foreslåede er sammen med lovforslagets § 7, nr. 1 og 2, udtryk for konsekvensændringer til lovforslagets § 1, nr. 4, som indebærer, at de lokale uddannelsesudvalgs arbejdsopgaver mv. inden for arbejdsmarkedsuddannelser, fremadrettet som hovedregel vil blive varetaget af de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, som ned sættes efter lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslåede vil indebære, at de lokale uddannelsesudvalg for erhvervsuddannelserne, nedsat efter § 40 i lov om erhvervsuddannelser, fremadrettet tillige vil skulle rådgive skoler på arbejdsmarkedsuddannelsesområdet, dvs. den opgave som efter de gældende regler varetages af de lokale uddannelsesudvalg nedsat i medfør af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 66 k, stk. 3, 1.-3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at staten til virksomheder, som indgår uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale, jf. lovens § 66 a, stk. 2, 1. pkt., yder et tilskud. Tilskuddets størrelse fastsættes på finansloven. Tilskud ydes ikke for elever, der er fyldt 25 år, og som udløser løntilskud til arbejdsgiveren i henhold til §§ 98 c-98 g i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og for elever, der er berettiget til dagpenge ved sygdom eller barsel, og hvor arbejdsgiveren modtager refusion i henhold til § 54, stk. 1, i lov om sygedagpenge og § 39, stk. 1, i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.

Af § 66 k, stk. 3, 4 og 5. pkt., følger, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer udbetaling af tilskud. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af tilskud, efterregulering, modregning og tilbagebetaling samt om administration af ordningen i øvrigt. Bemyndigelsen er benyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 23 af 8. januar 2014 om tilskud til arbejdsgivere, der indgår en uddannelsesaftale med en elev, der uforskyldt har mistet en uddannelsesaftale.

Det følger af § 66 k, stk. 5, at afgørelser, som Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag træffer om beregning, udbetaling og eventuel tilbagebetaling af tilskud i henhold til stk. 3, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for det i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension nedsatte ankenævn (dvs. ATP's ankenævn).

Der er således i dag ikke tale om, at en klager skal sende sin klage til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag med henblik på revurdering af den trufne afgørelse, inden klagen evt. sendes videre til ATP's ankenævn.

Det foreslås, at der i § 66 k indsættes en ny bestemmelse som stk. 6, hvorefter klage i henhold til stk. 5 indgives til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Efter forslaget vurderer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, om der er grundlag for at give en klager helt eller delvis medhold, og såfremt Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke giver klageren fuldt ud medhold, skal Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag sende klagen, begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til det ankenævn, der er nedsat i henhold til § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med ”fuldt ud medhold” forstås det almindelige begreb, som er fastlagt i forvaltningslovens §§ 22, 23 og 25, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, samt i den forvaltningsretlige litteratur og praksis.

Nærværende forslag indebærer, at der indføres en ordning med obligatorisk remonstration.

Forslaget indebærer ingen ændring af den gældende klagefrist, hvorefter en afgørelse i henhold til § 66 k, stk. 3, inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, kan indbringes for ankenævnet. Forslaget om obligatorisk remonstration indebærer, at den gældende klagefrist i givet fald vil være overholdt, såfremt klagen indbringes for den myndighed, der har truffet afgørelsen, inden for 4 uger fra den dag hvor afgørelsen er meddelt. Hvis en klage uanset klagevejledningen fejlagtigt indgives til rekursmyndigheden, vil klagen normalt skulle anses for rettidig, såfremt den er kommet frem til den myndighed inden fristens udløb, jf. forvaltningslovens § 7, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.8 i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Styrelsen for Videregående Uddannelser blev nedlagt den 31. december 2016. Der blev i stedet pr. 1. januar 2017 etableret to nye styrelser; Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og Styrelsen for Forskning og Uddannelse.

Uddannelses- og forskningsministeren har ved cirkulære nr. 10245 af 15. december 2017 tillagt Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte en række beføjelser til at varetage opgaver på det institutionelle område og uddannelsesstøtteområdet. Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte er herunder tillagt beføjelsen til at varetage de opgaver, som følger af lov om statens voksenuddannelsesstøtte, jf. cirkulærets § 1, nr. 14. Det følger endvidere af cirkulærets § 1, stk. 5, at den nærmere afgrænsning af Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes opgaver fremgår af delegationsbekendtgørelser og -cirkulærer samt af konkrete delegerationer til styrelsen.

Det følger således endvidere af § 10 i bekendtgørelse nr. 1574 af 15. december 2017 om delegation af uddannelses- og forskningsministerens beføjelser til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte, som er udstedt bl.a. i medfør af § 19, stk. 1, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at beføjelser, der er tillagt uddannelses- og forskningsministeren efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, delegeres til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Med forslaget ændres Styrelsen for Videregående Uddannelser derfor overalt i loven til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Til nr. 2

Efter den gældende § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte har uddannelsessøgende ret til statens voksenuddannelsesstøtte (SVU), når de gennemgår en uddannelse, der giver ret til SVU, jf. § 4, stk. 1, og § 8, stk. 1, 2 og 4.

Som konsekvens af dette lovforslags § 8, nr. 3, der indsætter et nyt stk. 3 i § 8, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler, der udbydes efter § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2, og stk. 4 bliver stk. 5, foreslås § 2, stk. 1, nr. 3, ændret, så det fremgår, at der skal kunne gives SVU til uddannelser omfattet af § 8, stk. 1-3 og 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af de gældende bestemmelser i § 8, stk. 1 og 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke uddannelser udbudt som åben uddannelse og efter universitetslovens § 5, der kan gives SVU til.

Det fremgår af lovens § 8, stk. 1, at der kan gives SVU til videregående uddannelse, der udbydes som åben uddannelse, og som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse, samt til supplerende uddannelsesaktiviteter med henblik på at opfylde adgangskrav på uddannelser, hvor der er fastsat adgangskrav, og som er udbudt efter § 2, stk. 2, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

For så vidt angår deltidsuddannelse udbudt i medfør af universitetslovens § 5, følger det af § 8, stk. 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at der kan gives SVU til masteruddannelse og anden efter- og videreuddannelse, som er omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse, samt enkeltfag på deltid fra de uddannelser, som universiteterne er godkendt til at udbyde på heltid.

Med lovforslagets § 8, nr. 3, foreslås der indsat et nyt § 8, stk. 3, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler, der udbydes

efter § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2.

Formålet med de særskilte moduler er at understøtte, at der kan etableres faglige uddannelsesstilbud på områder, hvor der opstår et kompetencebehov, og hvor der ikke findes en allerede godkendt deltidsuddannelse, som sådanne moduler kan placeres under.

De særskilte moduler vil således ikke være en del af en eksisterende uddannelse og dermed ikke omfattet af en uddannelsesbekendtgørelse. Det er dog forudsat, at de særskilte moduler vil skulle følge strukturen for de eksisterende deltidsuddannelser, hvilket indebærer, at de tilrettelægges med en normering angivet i ECTS-point og afsluttes med en prøve, eksamen eller selvstændig bedømmelse i øvrigt.

Det er hensigten, at der skal kunne gives SVU til en kombination af særskilte moduler og anden uddannelse, der giver ret til SVU. Det vil sige, at de særskilte moduler vil kunne indgå i beregningen af, hvorvidt det samlede uddannelsesforløb er tilrettelagt på heltid.

Bestemmelsen om, at det er en betingelse for at få SVU til videregående uddannelse, at den uddannelsessøgende ikke har gennemført en videregående uddannelse, jf. § 3 a i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, vil også skulle finde anvendelse i forbindelse med ansøgning om SVU til særskilte moduler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter den gældende § 8, stk. 3, der bliver stk. 4, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte kan uddannelses- og forskningsministeren fastsætte regler om uddannelsestiden og om, at der kan tildeles SVU til kombinationer af de uddannelser, der er nævnt i stk. 1 henholdsvis stk. 2.

Som konsekvens af dette lovforslags § 8, nr. 2, der indsætter et nyt stk. 3 i § 8, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives SVU til særskilte moduler, der udbydes efter § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og universitetslovens § 5, stk. 1, nr. 2, foreslås § 8, stk. 3, der bliver stk. 4, ændret, så det fremgår, at der skal kunne gives SVU til uddannelser omfattet af § 8, stk. 1-3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 13, stk. 4, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte indeholder en henvisning til lovens § 8, stk. 3.

Det foreslås at ændre henvisningen i bestemmelsen fra stk. 3 til stk. 4.

Forslaget er en konsekvens af lovforslaget § 8, nr. 3, hvorefter der indsættes et nyt stk. 3 i § 8 i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, hvilket indebærer, at det gældende stk. 3 bliver stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 og 8

I § 14 c, 2. pkt. samt tre steder i § 20 a, stk. 2, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, er anvendt betegnelsen styrelsen.

Med de foreslåede ændringer af lovens § 14 c, 2. pkt. og § 20 a, stk. 2, ændres styrelsen til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte. Der er således tale om en præcisering.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8, nr. 1.

Til nr. 7

Det følger af § 16, stk. 3, i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af Styrelsen for Videregående Uddannelsers krav om tilbagebetaling af SVU.

Da Styrelsen for Videregående Uddannelser blev nedlagt pr. 31. december 2016, og Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte fra 1. januar 2017 har varetaget opgaven med at rejse krav om tilbagebetaling af SVU, ændres styrelsens navn med forslaget til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 8, nr. 1.

Til § 9

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 28, stk. 4, at det regionale arbejdsmarkedsråd udpeger som tilforordnede 1 repræsentant fra Vækstfora, 1 repræsentant fra VEU-området og 1 repræsentant fra enten erhvervsakademier og professionshøjskoler i fællesskab eller 1 repræsentant fra universiteterne i det regionale område efter indstilling fra de nævnte institutioner eller fora. Af § 28, stk. 4, sidste pkt. fremgår det, at det er det eller de VEU-Centerråd, der er i området, der i fællesskab indstiller repræsentanten for VEU-området

Det foreslås, at sidste punktum i § 28, stk. 4, ophæves, som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede nedlæggelse af VEU-Centerrådene. Det er herefter op til det enkelte RAR selv at udpege en tilforordnet for VEU-området.

Til nr. 2

Efter den gældende § 29, nr. 3, er det blandt andet en del af det regionale arbejdsmarkedsråds opgaver at samarbejde og koordinere beskæftigelsesindsatsen med arbejdsløsheds-kasser og øvrige aktører, herunder VEU-centre og vækstfora.

Det foreslås, at VEU-centre udgår af bestemmelsen som følge af den i lovforslaget § 1, nr. 4, foreslåede nedlæggelse af VEU-centrene. VEU-centrene erstattes ikke af et andet organ, og det foreslås derfor, at VEU-udbydere i stedet nævnes som eksempler på aktører, som det regionale arbejdsmarkedsråd samarbejder og koordinerer beskæftigelsesindsatsen med. Det skal ses i sammenhæng med forslaget til § 9, nr. 2, hvoraf det fremgår, at der skal udpeges en tilforordnet til RAR fra VEU-området.

Til nr. 3

Det fremgår af den gældende § 29, hvilke opgaver de regionale arbejdsmarkedsråd varetager i dag. Deres opgaver er, at

- indgå i det samspil med kommunerne og understøtte beskæftigelsesindsatsen på tværs af kommuner,
- rådgive og gå i dialog med kommunerne om udvikling af beskæftigelsesindsatsen,
- samarbejde og koordinere beskæftigelsesindsatsen med arbejdsløsheds-kasser og øvrige aktører herunder VEU-centre og vækstfora, samt koordinere uddannelses- og erhvervsvejledningen,

- koordinere virksomhedsindsatsen og indsatsen rettet mod områder med mangel på arbejdskraft og områder med høj ledighed,
- godkende den regionale positivliste, jf. § 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
- varetage opgaver, som efter andre love eller regler udstedt i medfør heraf er henlagt til rådene.

Det foreslås, at det som et nyt nr. 4 fremgår, at de regionale arbejdsmarkedsråd tillige skal udpege områder, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes og fastlægge strategier for koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet, erhvervsfremmeområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.

Som en del af denne opgave, er regeringen og arbejdsmarkedets parter enige om, at RAR bl.a.:

- Udpeger regionale brancher og indsatsområder for styrket samarbejde og koordination mellem de relevante aktører inden for VEU-systemet og beskæftigelsesområdet. Udpegning sker med udgangspunkt i et kompetenceværktøj, der ved hjælp af machine learning kan identificere aktuelle kompetencebehov suppleret af regionale analyser og viden fra regioner, jobcentre, a-kasser, arbejdsmarkedets parter, VEU-udbydere og erhvervsfremmesystemet.
- Formidler og sikrer overblik over eksisterende analyser.
- Igangsætter analyser, der skal fungere som kvalificering af RARs arbejde, idet der kan være lokale eller regionale forskelle på RARs behov for arbejdskraft.
- Koordinerer tværkommunale kursuskøb bl.a. i forbindelse med politiske tiltag (fx IGU), så VEU-udbyderne i højere grad kan oprette og gennemføre hold også for små målgrupper, som har særlige uddannelsesbehov.

RAR skal forestå formidling af kvalificeret overblik over efterspørgslen på arbejdskraft, koordinering af kursuskøb og etablering af regionale samarbejder.

De områder, som de otte RAR udpeger, hvor koordination og aktørsamarbejde skal styrkes kan fx være på områder med særlig behov for arbejdskraft eller i den virksomhedsopsøgende indsats. Det vil være op til det enkelte RAR at indgå i dialog med de regionale og lokale aktører for at finde frem til den rette model for værdiskabende samarbejder i RAR-området.

Aftaleparterne opfordrer til etablering af frivillige partnerskaber mellem eksisterende udbydere af voksen-, efter- og videreuddannelse og relevante regionale aktører, som fx de regionale vækstfora, RAR, erhvervsklynger og innovationsnetværk. Disse partnerskaber skal bl.a. styrke samarbejde og koordination mellem aktørerne inden for voksen-, efter- og videreuddannelsessystemet samt erhvervsfremme-, innovations- og beskæftigelsesområdet og stimulere efterspørgslen på relevant og målrettet voksen-, efter- og videreuddannelse.

Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet har fortsat ansvaret for VEU-udbuddet, og der ændres ikke i instruktionsbeføjelserne over for uddannelsesinstitutioner og jobcentre.

Til § 10

Til nr. 1

Der er i lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelse til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven) ikke særskilte bestemmelser om, at arbejdsløsheds-kasser og andre aktører kan få adgang til oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter denne lov.

Det følger af pkt. 4 i trepartsaftale om styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse (2018-2021), at A-kasserne fortsat skal have adgang til data om deres egne medlemmers forbrug af VEU-godtgørelse under hensyntagen til databeskyttelsesreglerne. Dette foreslås indarbejdet ved denne lovs § 4, nr. 37.

Herudover foreslås det, at der indsættes hjemmel til, at undervisningsministeren kan stille oplysninger om uddannelsesdeltageres deltagelse i uddannelse efter lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelse til hf-eksamen og i uddannelsen i almen studentereksamen (avu-loven) til rådighed for arbejdsløsheds-kasser og andre, der opfylder videregivelsesbetingelserne. Det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed samt om på hvilke vilkår og til hvad oplysningerne må bruges.

Formålet er at give mulighed for, at interessenter på VEU-området, som f.eks. arbejdsløsheds-kasserne, andre myndigheder, visse kompetenceudviklingsfonde m.v., der har behov for dataudveksling omkring gennemført uddannelse på VEU-området adgang til disse oplysninger.

Målgrupperne for efteruddannelse inkluderer personer, som er fagligt svage inden for it og dansk, og som vil finde individuelle samtykkeerklæringer vanskelige. Hjemmel til dataudveksling på området vil kunne understøtte Undervisningsministeriets overordnede mål om øget efteruddannelse og højere VEU-aktivitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 11

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslåede stk. 2 sikrer, at arbejdsmarkedsuddannelser, som er udviklet og optaget i en fælles kompetencebeskrivelse i medfør af § 10, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, som med lovforslaget rykker som konsekvens af andre dele af lovforslaget, dvs. får et ændret styk-nummer, forbliver i kraft, indtil de enten nedlægges eller afløses af nye arbejdsmarkedsuddannelser.

Det foreslåede stk. 3 sikrer, at regler fastsat i medfør af § 10, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, som med lovforslaget rykker som konsekvens af andre dele af lovforslaget, dvs. får et ændret styk-nummer, forbliver i kraft, indtil de enten ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af det ændrede styk-nummer.

Det foreslås med stk. 4, at det skal være undervisningsministeren, der fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 16, om navnlig ophævelse af de geografiske dækningsområder og § 4 om flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen og befordring fra a-kasserne og Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, herunder også § 1, nr. 18-19, og § 6 om anvendelse af fælles informationssystem. Den tidsmæssige implementering af forslaget afventer for den førstnævnte bestemmelses vedkommende den første udbudsrunde efter de nye regler og de to andre bestemmelses vedkommende endelig afklaring af tidsperspektiverne i systemunderstøttelsen. I relation til § 4 og § 1, nr. 18-19 og flytningen af administrationen af VEU-godtgørelsen og befordring fra a-kasserne og Undervisningsministeriet til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil overgangsbestemmelser kunne indgå i den nærmere forberedelse af flytningen, herunder bl.a. i forhold til udgifter til godtgørelse i 2019 som følge af afløb.

Af bemyndigelserne i det foreslåede nye 4. pkt. i lovens § 6, stk. 1, jf. lovforslaget § 1, nr. 1, er det i øvrigt alene bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om efteruddannelsesudvalgenes arbejde med arbejdsmarkedsuddannelserne, der på nuværende tidspunkt påtænkes udnyttet med virkning efter den 31. december 2021, idet det følger af trepartsaftalen, at dennes afsnit om prøveudvikling ikke kan finde anvendelse efter denne dato, medmindre andet aftales. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås med stk. 5, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets bestemmelse om udstedelse af digitale beviser. Herved sikres det, at den foreslåede bestemmelse først får virkning fra det tidspunkt, hvor fornøden it-understøttelse i en ny bevisdatabase med digitale beviser er på plads.

Det bemærkes, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, da lovene, som foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke kan sættes i kraft ved kgl. anordning.